

TİRŞİK

ÇUKUROVA YEREL DERGİSİ

■ Haziran-Temmuz-Ağustos 2009 ■ Sayı: 19

Fotoğraf: Hüsnü KARCI

Yaz geldi,
yayla mevsimi geldi...

III. ANDIRIN DOĞA YAYLA VE SPOR ŞENLİĞİ
ÇINAR GEÇİDİ'NDE BULUŞALIM
6-7-8-9 AĞUSTOS 2009

Kürşat ÖZDEMİR
Andirin Kaymakamı

Baki TEZCAN
Andirin Belediye Başkanı

Ahmet NARİNOĞLU
Sivil Toplum
Kuruluşlarını Temsilen
Andirin Gelişim
Platformu
Başkanı

III. ANDIRIN DOĞA YAYLA VE SPOR ŞENLİĞİ
6-7-8-9 AĞUSTOS 2009

6 AĞUSTOS 2009 PERŞEMBE

08.00 MERYEMÇİL YAYLA GEZİSİ
14.00 KIRKSU VADİ GEZİSİ

7 AĞUSTOS 2009 CUMA

09.00 SERGİLER (KIŞLA BAHÇESİ)
10.00 3. ANDIRIN ÇALIŞTAYI (YİBO)
10.00 - 20.00 SPOR MÜSABAKALARI (MERKEZ)

8 AĞUSTOS 2009 CUMARTESİ

10.00 TIRIL DAĞI ZİRVE ve DOĞA YÜRÜYÜŞÜ
20.00 YAYLA SOHBETLERİ
KIŞLA BAHÇESİ
AKİFİYE
ÇOKAK

9 AĞUSTOS 2009 PAZAR

10.00 YAYLA ve DOĞA ŞENLİĞİ
(ÇINARGEÇİDİ)

KATILIMCILAR

- ANDIRIN KAYMAKAMLIĞI
- ANDIRIN BELEDİYESİ
- GEBEN BELEDİYESİ
- YEŞİLOVA BELEDİYESİ
- KADIRLI BELEDİYESİ
- OSMANİYE BELEDİYESİ
- KAHRAMANMARAŞ BELEDİYESİ
- GÖKSUN BELEDİYESİ
- ANDIRIN GELİŞİM PLATFORMU
- ADANA ANDIRIN KÜLTÜR VE DAY. DERNEĞİ
- ANKARA ANDIRINLILAR EĞİTİM KÜLTÜR YARDIMLAŞMA DERNEĞİ
- İSTANBUL ANDIRIN VE ÇEVRESİ EĞİTİM KÜLTÜR YARDIMLAŞMA DERNEĞİ
- OSMANİYE VE ÇEVRE İLÇELERİ ANDIRINLILAR DERNEĞİ
- KAHRAMANMARAŞ ANDIRINLILAR DERNEĞİ
- DÖRTYOL KAHRAMANMARAŞLILAR DERNEĞİ
- ANDIRIN KÜLTÜR EĞİTİM SAĞLIK YARDIMLAŞMA DERNEĞİ
- ANDIRIN GELİŞİM VE GİRİŞİM DERNEĞİ
- GEBEN GELİŞİM VE GİRİŞİM DERNEĞİ
- ANDIRIN GÖÇ YOLU DERNEĞİ
- GAZİANTEP AGP TEMSİLCİLİĞİ
- KADIRLI AGP TEMSİLCİLİĞİ
- ANDIRIN ODA VE MESLEK KURULUŞLARI
- ANDIRIN POSTASI
- TIRŞIK DERGİSİ
- ÖZEL SEKTÖR KURULUŞLARI

TİRŞİK

ANDIRIN VE ÇUKUROVA YEREL DERGİSİ

Andirin Gelişim Platformu Adına İmtiyaz Sahibi
Ahmet NARİNOĞLU

Genel Yayın Koordinatörü
Salih ZENGİN

Yazı İşleri Müdürü
Gökhan GÖK

Yayın Kurulu
Ahmet NARİNOĞLU
Hüsnü KARCI
H. Salih ZENGİN
Tahsin SARIBIYIK
Celil ÇINKİR
Cumali YAŞAR

Abone, Reklam Ve Halkla İlişkiler
Rahmi GÜRLEK
İskender ZENGİN - Soner KESME

Adres
Eski Osmanlı Sok. Dilan Sit.
A Blok No:8 K.6 D.11
Mecdiyeköy / Şişli - İstanbul

Telefon
0212 273 02 46

Web Adresi
www.andirin.org.tr

e-posta
andiringelisimder@gmail.com

Yayın Türü
Yerel Dergi

Grafik-Tasarım
Yeşim Karakoç

Baskı
Mart Matbaacılık Sanatları Tic. ve Ltd. Şti.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İçindekiler

- 4 AGP Araştırma Ekibi Çukurova Dosyası
- 8 İz Bırakanlar: Hanefi Avcı ile...
- 12 Andirin Şehidine Ağladı
- 13 Andirin'dan Haberler
- 14 Osmaniye'den Haberler
- 15 Andirin Etnoğrafya Müzesi
- 16 İstanbul Gezisi
- 18 İstanbul'dan Haberler
- 19 Çukurova El Sanatları
- 20 Andirin Gezi
- 22 Boyacı Ramazan
- 23 Erdem Bayazıt'a Vefa
- 24 Anneler Günü Anısına
- 25 Çukurova Yemekleri 2
- 26 Röportaj: Ahmet Yayıcıoğlu
- 28 Yaylarımız ve Su Sorunları
- 30 Hidrellez
- 32 Adana'nın Kurtuluşu'nda Karaisalı Cephesi
- 33 Çukurova'lı Aşıklar 2
- 35 Andirin Kültüründen Çeşitlemeler 8
- 36 Andirin'in Yazılmamış Tarihi 8
- 37 Çukurova'da Çocuk Oyunları
- 38 Bir Yaz Muhasebesi
- 39 Şiir
- 40 Dereceye Giren Yazılar
- 42 Şiir
- 45 Makale
- 46 Lügatçe
- 48 Resim Birincisi
- 50 Aşıkların Gözyaşı

Platform'dan

Çukurova'da bahar geldi geçti. Çukurova'nın baharı tadına doyum olmaz. Nice şairler, ozanlar, yazarlar Çukurova üzerine yazdılar, söylediler. Şimdiye dek ne söylenmişse, Çukurova'yı daha anlatamadı. Bundan sonra da neler yazılacak, söylenecek. Böylesi zengin bir coğrafyanın bütün yönlerini ele almak, işlemek öylesine zor ki. Ama Tırşik Dergisi çabalarını sürdürecektir.

Dergimiz dönemsel yayın hayatına devam etme yolunda ilerliyor. Dönemsel yayınların önemli zorluğu ayrıntılara inememek, çok genel ve yüzeysel olamamak. Bu nedenle dergimizde dosya konuları yine işlenecek. Yöresel kalıcı niteliği olan ve mesaj içeren haberlere yer verilecek. Kültür, sanat, edebiyat, değerlerimize yönelik konular işlendikçe işlenecek. Tırşik ailesine katılmalar sürüyor. Her sayıda yeni insanlar, yeni görüş ve söylemler bulacaksınız. Daha doğrusu yöremizin insanı yazın hayatına olsun, inceleme ve araştırma olsun, değerlerimizi nakletme olsun yeni yeni ortaya çıkıyorlar. Hâlbuki dışarıdan bakıldığında memleketin her insanı şair ve yazar var sayılıyor. Bu alana geç katılımımızı biraz mütevazılığa, biraz da öz güven eksikliğine bağlıyoruz. Hele şükür ki, Tırşik Dergisi var. İnsanlara yerel mesaj vermeye çağırıyor. Kucağını açmış bekliyor.

Bahar mevsiminde Andirin ve Kadirli yöremizin gençlerine yönelik şiir, deneme, hikâye ve resim gibi yarışmaları açtık. Gayemiz gençlerin yöremizin kültür ve değerlerini araştırarak tanımlarını sağlamak oldu. Güzel de oldu. Güzel metinler geldi. İlerleyen sayılarımızda yer vereceğiz. İftiharla söyleyebiliriz ki, yeni nesiller köklerinden kopmak istemiyorlar. Biz de onalar dün ile yarın arasında köprü olabiliyorsak ne mutlu.

Bahar mevsiminde yöremizin dışarıda bulunan dernekleri bahar buluşmaları düzenlediler. Aşağı yukarı Çukurova'nın her kentinde Ankara, İstanbul gibi büyük şehirlerde gerçekleşen buluşmalar ertesi yıl daha iyisini yapmak cesareti uyandıran güzel faaliyetler oldu. Platform olarak bazılarına katıldık, katılmadıklarımızı kutladık. Buluşmalar sadece hemşerileri birbirine kaynaştırmıyor. Gençleri, çocukları yani yeni nesilleri birbirleriyle kaynaştırıyor. Güzel kültür ve değerlerimizi yeniden yaşatarak canlı ve diri tutuyor. Gerek memlekette, gerekse gurbette hepimizin amacı değerlerimize bağlı, canlı ve diri kalmak değil mi?

Ağustos ayının ilk haftasının son günleri olan 7-8-9(Perşembe, Cuma, Cumartesi, Pazar) günlerinde Andirin'da ÜÇÜNCÜ YAYLA DOĞA VE SPOR ŞENLİKLERİ yapılacak. Memlekette, gurbette kim varsa bekliyoruz. Bir araya geleceğiz, kaynaşacağız, Halleşeceğiz, bir ve beraber olacağız. Ailelerimizle, çocuklarımızla, eş- dostumuzla haberleşelim, konuşalım. Güzel etkinlikleri dolu dolu yaşayalım.

Senede bir iki günümüzü sılayı rahimin doyumsuz bereketi ile tadını almak için ayırmaya davet ediyoruz.

Fotoğraflar: Hüsni KARCI

Çukurova

Çukurova'yı bir coğrafya bölgesi olarak anlatırlar. Torosların Akdenize bakan yönünde denize uzanan uçsuz bucaksız ova derler. Hâlbuki Çukurova yalnızca bir coğrafya bölgesi olmanın çok çok ötesinde anlamları ve yönleri barındırır bünyesinde.

Aslında Çukurova bildiğimiz coğrafyadan daha geniş ve şumullüdür. Çukurova Torosları içine aldığı gibi ötelere giderek Anadolu Bozkırlarına kadar uzanarak geniş bir çevre oluşturur. Bu geniş alanı Çukurova kılan yalnız iklim ve coğrafya değil aynı zamanda insan ve toplumdur. Bunu bölgeye geldiğinizde çok rahat anlar ve yaşarsınız.

Bu tezimize misaller getirmek istiyorum. Çukurova tarım ve hayvancılığa bağlı olduğu dönemlerde hayat, yaylacılık, konar- göçerlik şeklinde sürüyordu. Ovada her aile Toroslar, Torosları aşarak içlere göç ediyordu. Tarihten beri gelen bu çizgi yayla ve göç kültürüyle ova ve Torosların toplumlarını kaynaştırmıştır. Bütün haline getirmiştir. Mesela dışarıda Niğdeliler, Kayserililer, Ereğliler kendilerini Çukurova'dan sayarlar hele Torosların

Akdenize bakan tarafları daha da yoğun kaynaşma içindedir.

Aynı dönemde ovadan Toroslara yayla göçü sürerken Toroslardan ovaya da iş- gücü, göçü yaşanmıştır. Bu göç bugün köyden şehre göç şekline dönüşmüştür. Çukurova'da kazanıp yukarılarda hayat sürerlerdi. Hepimiz büyüklerimizden böylesi hikâyeleri duyardık. çukurova işgücü göçünü yalnızca Toroslardan almazdı. Çevre iller, özellikle Doğu ve Güneydoğu illerinden tarım gücü aldı. Aldı da aldı. Mevsimlik göç zamanla iskâna dönüştü. Çukurova'da bugün kırk civarında ilin göç eden insanlarını bağrında barındırıyor.

Andırın gibi ovanın devamı olan coğrafyada Çukurovalı oluşumuz sadece yaylacılığa, tarım nedeniyle başlayan göçe dayanmaz ova, dağlar coğrafya olarak bir bütündür. Bilim adamlarının tespitlerine göre Akdeniz, ova, Toroslar birleşik kap gibiler. Biri diğerine bağlı, biri diğerini etkiler. Biri diğerine muhtaç. Coğrafya iklime sınır çekebilir mi? Hele ekonomi, nasıl ayrılabilir. Kültür, sosyal hayat, toplum öyle değil mi?

Dışarıda yaşayan için Çukurova bölgesinden bir türkü çalındığında kulaklarımız irkilir. "A gelin- Ceren" hangimizin içini titretmez. Davullu zurnalı oyun havalarını hemen seçeririz. Derler ki düğünlerde, eğlencelerde halay ile yetinmeyen Çukurovalılar oturur bir de zurna faslı yaparlar. Bu gelenek sadece o yöreye mahsus.

Orada bulunan insanın ilk sığınacağı yer yaylalar. Doğanın içinde yaylar bugün betondan kalıcı hale geliyorlar. Şehirde topraktan tamamen kopmuş insanlar yaylada aynı akıbeti yaşıyor. Sığındığımız yayla sonumuzun ciddi işaretlerin veriyor. Ova yayladan sorumludur. Kendinden ayrı tutamaz

Andırın gibi yöreler ektikleriyle, biçtikleriyle, diktikleriyle geçim çıkarırken Pazar Çukurova, eğitim sağlık için gittiği yer Çukurova, kültürü Çukurova, yerleştiği yer Çukurova elmanın renkleri gibi olmuş bir coğrafyadan bahsediyoruz. Bu coğrafyanın sahibi de onlar olması tabii değil mi?

Çukurova Tarihi

Adana bölgesini tanıyanlar bilirler ki, havasının bozulması fırtınalara sebep olur. Kara bulutlar, gürültülerle Toroslara dayanırlar. Fakat etkileri uzun sürmez. kuvvetli poyraz çıkar ve onları geldikleri yerlere süpürür., götürür. Buranın iklim ve tabiatı tarih boyunca insanların da kendine benzetmiştir. Hürriyet havaları bozulduğu zaman, önünde durulmaz fırtına kesilirler. Gerçekten Adana bölgesi (ÇUKUROVA) böyle tarihsel olaylarla doludur.

Kaynak:

Kasım Ener Çukurova kurtuluş savaşında adana cephesi (san matbaası Ankara 1970)

Çukurova'da Yaz

Yaz gelip de beş ayları doğunca
Gövermiş ovalar ekin mi ola?
İçmişim doluyu bulanır gönlüm
Şu ötüşen kuşlar sökün mü ola?

Bir kamil bulsam da halim ağlasam
Verse bir öğütde gönlüm eğlesem
Aklıma gelenden mani söylesem
Yarenler yanımda yekun mu ola?

Bir kamil bulsam da halden bilecek
Verse bir öğütde gönlüm gülecek
Dertliye öğütde kar mı edecek?
Benim taşıdığım akıl mı ola?

Kul Halil'im derde eyledim naklim
Tükendi sermayem kalmadı saklim
Kısaldı dermanım, ermiyor aklım
Yoksa vadelerim yakın mı ola?

**KUL HALİL (AŞIK HALİL)
(19. YÜZYIL)**

Kaynak: İsmail Arslan

Çukurova

Toros dağlarının etekleri ta Akdenizden başlar. Kıyıları döven ak köpüklerden sonra doruklara doğru yavaş yavaş yükselir. Akdenizin üstünde daima, top top ak bulutlar salınır. Kıyıları dümdüz, cilalanmış gibi düz killi topraklardır. Killi toprak et gibidir. Bu kıyıları saatlerce içe kadar deniz kokar, tuz kokar. Tuz keskindir. Düz, killi, sürülmüş topraklardan sonra Çukurova'nın bükleri başlar. Örümüşçesine sık çalılar, kamışlar, böğürtlenler, yaban asmaları, sazlarla kaplı, koyu yeşil, ucu bucağı belirsiz alanlardır bunlar. Karanlık bir ormandan daha yabani, daha karanlık!

Biraz daha içeri, bir taraftan Anavarza ya, bir taraftan Osmaniye'yi geçip, İslâhiye ye gidilecek olursa geniş bataklıklara varılır. Bataklıklar yaz aylarında fıkır fıkır kaynar. Kirli, pistir. Kokudan yanına yaklaşılmaz. Çürümüş saz, çürümüş ot, ağaç, kamış, çürümüş toprak

kokar. Kışınsa duru, pırıl pırıl, taşkın bir sudur. Yazın otlardan, sazlardan suyun yüzü gözükmeyiz. Kışınsa çarşaf gibi açılır. Bataklıklar geçildikten sonra, tekrar sürülmüş tarlalara gelinir. Toprak yağlı, ıslık ıslıktır. Bire kırk, bire elli vermeye hazırlanmıştır. Sıcacık, yumuşaktır.

Üstleri ağır kokulu mersin ağaçlarıyla kaplı tepeler geçildikten sonradır ki, kayalar birdenbire başlar. İnsan birden ürker. Kayalarla birlikte çam ağaçları da başlar. Çamların birer billur pırıltısındaki sakızları burada toprağa sızar. İlk çamlar geçildikten sonra, gene düzlüklere varılır. Bu düzlükler boz topraktır. Verimsiz, kıraç... Buralardan Torosun karlı dorukları yanındaymış, elini uzatsan tutacaktıymışın gibi gözüktür.

YAŞAR KEMAL'İN İNCE MEMED romanından
(1.cilt sf. 9 yapı kredi yayınları)

Çukurova

Çukurova bayramlığın giyerken,
Çıplaklığın üzerinden soyarken,
Şubat ayı kış yelini kovarken,
Cennet dense sana yakışır dağlar.

Ağacımız yapraklarla donanır,
Taşlarımız bir birliğe inanır,
Hep çiçekler bağrınızda gönenir,
Pınarınız çağlar, akışır dağlar.

Rüzgar eser, dallarınız atışır.
Kuşlarınız birbiriyle ötüşür,
Ören yerler bu bayramdan pek üşür,
Sünbül niçin yaslı bakışır dağlar.

Karac'oğlan, size bakar sevinir;
Sevinirken kalbi yanar, köyünür;
Kımıldanır hep derdlerim, devinir;
Yas ile sevincim yıkışır dağlar.

Karacaoğlan

“İz Bırakanlar” Hanefi Avcı ile...

Sezai ŞENGÖNÜL

Ailenizden başlayarak tanıyabiliرمىz sizi, çocukluk döneminiz eğitiminiz vb...

Kahraman Maraş, Pazarcık ilçesi Karabıyıklı Köyünde, köyün de orta halli sayılacak bir ailenin 7 çocuğundan ortancasıyım. Çocukluğumun geçtiği köy Gaziantep ile Kahramanmaraş'ın tam sınırında olan bir yer, her iki ilin özelliklerinde sahip, idari ilişkileri olarak Kahramanmaraş'a bağlı olsa da tüm o bölge gibi, daha çok Gaziantep'in etkisinde kalmış ticari vs ilişkiler olarak daha çok Gaziantep ile irtibatlıdır.

Hatta büyük amcamın iki nüfus belgesi vardı biri çok eski idi tahminen vilayeti Halep, kazası Ayıntap, livası pazarcık, ikinci yeni nüfus kağıdında yeni dediysem cumhuriyet dönemi orada vilayeti K.Maraş, kazası Pazarcık vs... yazıyordu.

İlk okulu köyümde okudum, şu an emekli olup K.Maraşta oturan Hocam Hüseyin beyin telkini ile babam okutmak için Gaziantep' e orta okula yazdırdı, hiç köyünde ayrılmamış benim gibi biri için şehirde okumak zor gelmişti, ilk hafta sonu köye geldiğimde ben gitmem demiştim, biraz zorlayarak hele bir hafta da git sonra ... diyerek ikna etmişlerdi, tabi 2.hafta sonunda yeni arkadaşlar edinip alışınca okumaya

devam , orta okul, sonra yatılı sınavlar'ı polis kolejine kayıt sonra polis Akademisi bilahere ANKARA Hukuk fakültesi

K.Maraş dedince neler gelir aklınıza ve sizin için memleket nedir ne anlama gelir?

Bizim kuşak için yıllarca Türkiyeyi hatta dünyayı dolaşsak da, memleketimize ayrı bir bağlılık duyarız. Bizim için Aile, memleket, akrabalar ... çok özel anlam ifade eder. Yüz yıl öncesinin geniş akrabalık bağı, aile ve yakın akraba için her halde yardımlaşma, dayanışma, birimize söylenmiş diğerimize söylenmiş kabul ederek ... anlamlandırma ... bizim için memleket asıl bağlı olunan toprak, mutlaka en azından yıl da bir-iki uğranılan yer, aile ocağı, baba ocağı, asıl yakınların, kan bağlarının olduğu yer, doğup, ölünce gömülecek yer.

Çocukluğunuzda oynadığınız oyunlar?

Çelik çomak oynardık, biri uzun iki sopa ile, bir tane iki taşın üzerine konan kısa odun parçası, uzun sopayla havaya kaldırılır, sonra uzun sopayla daha hızlı vurularak marifetiniz oranında uzağa fırlatılır. Bu atılan odun parçasında havada yakalayan veya düştüğü yerde ele alınıp atılarak ilk oyunu başlatan kişinin ilk atış yaptığı iki taşa vurabilirse oyunu kazanmış olurdu,

vuramazsa attığı zaman da iki taş ile aradaki mesafe ayakla ölçülerek puanlama yapılırdı, tabii ayrıca değirmen (topaç çevirme), sert odunda yapılan değirmen dediğimiz huni biçiminde ucuna arka kısmı sivri çivi, çakılarak yapılan topaçlarla yarışmalar, çember çevirme, yaş ağaçtan yapılan oyuncak arabalar, su değirmenleri, sonra dama ve dokurcum oyunları en çok oynadığımız fakat şimdi unutulmaya yüz tutan güzel oyunlar.

Maraş tabiki gidip geliyorsunuz, gençlik yıllarınızda K.Maraşla Şimdi K.Maraş arasında ve Hayalinizdeki K.Maraş arasında ne kadar yakınlık veya uzaklık var?

Eskiden her yıl yaz tatilleri giderdim, tatil dediysem kurban bayramındaki resmi tatiller kadar, baba, anne ziyareti .. şimdi çok uzaklara gidince son 3-4 yıldır malesef yılda bir defa o da birkaç saatle sınırlı. Son 5-6 yıla kadar mutlak yılda iki defa uğrardım.

İlk yıllar büyük değişiklik yoktu sonra birden büyümeye ve değişmeye başladı, eski Maraş yerini farklı bir yerleşime bıraktı, eskiden ben Maraş için büyük bir köy derdim, insanların birbirini tanıdığı, selam verdiği, göç almayan, sanayinin gelmediği, tarım toplumu 2-3 yüz bin nüfuslu köy gibi idi,

rahmetli kayınpeder çarşıya çıkınca tüm esnafa selam verirdi, son zaman değişti artık herkes birbirini tanımayacak kadar şehir büyüdü, değişti, tabii, ben ilk gördüğüm, herkesin birbirini tanıdığı tüm çarşy dolaşsan fiatların % 1 bile değişmediği maraşı arıyorum, ama o eski artık gelmeyecek.

K.Maraş insanının profilini çizin desek?
Yakın geçmişte Maraşlının Nev-i Şahsına mahsus özellikleri ve tipi vardı, daha ilk kelimesinde şivesinden anlardınız. düz, biraz kaba konuşma diline sahip olsa da yalanı dolanı olmayan, inceltmek vs. uğraşmadan olduğu gibi söyleyen, başta inceliği olmadığı için biraz rahatsız etse de samimi yalın söyleme şekliyle bu hali unutturan, devletine, dinine, geleneklerine, aile ve akrabalarına, toprağa, doğaya bağlı bir insan tipinin en çok görüldüğü yer K.Maraş.

K.maraş Neden çok şair ve edebiyatçı çıkarır, takip ettikleriniz vardır muhakkak hemşerilerinizden ve olmayanlardan kimleri severek okursunuz?

Hanefi Avcı: K.Maraşla ilgili ilk okul yıllarımda duyduğum ilk şiir Faruk Nafiz han duvarları, .. sonra "Kan ağrısı" isimli şiir kitabı da olan Gaziantep Karşıyaka (sonra ismetpaşa lisesi oldu) orta okulunda Müdürümüz de olan Ertuğrul KARAKOÇ, daha sonraları hayranı olduğum, türkülerini dinlediğim Maraş'ın değil Türkiye'nin büyük ozanı, rahmetli Aşık Mahsuni, büyük şair Abdurrahim Karakoç, üstad Necip Fazıl Kısakürek (Kendini Maraşlı sayardı).

K.Maraşta gidince en çok neler yapmayı sever Hanefi Avcı?

Eş dost ziyareti sonrası mutlaka Başkonuşa, Döngel'e, piknik ile Zeytun kaplıcaları, hopur içmesi vb...belli başlı yerleri ziyaret etmek, tabii pınar başında, çınarlar altında oturup çay içmek, kaleye çıkıp Maraş'ı ve ovasını seyretmek, bunlar gittiğimde yapmaya çalıştığım şeyler.

K.Maraşla ilgili unutamadığınız bir anınız?

Hayatımın an anlamlı yıllarının geçtiği, Maraşta geçen çocukluğum ve geri kalan diye tanımladığım gerisi bir çok ilde geçen hayatım unutamadığım bir anım değil, tüm burada geçen yaşamımı unuttum ki, köyüm, tarlada çalıştığım günlerim, yeni büyüyen oğlakların sürülere alışması için her yıl 10-15 gün, yaz aylarında çobanlarla birlikte dağda toprak üstünde taşları yastık edip sırt üstü yatıp yıldızları seyretmek, kayacak yıldızları görme merakım, güzel ama nostalji olan günlerim .. o zamandan kalma hala yapmayı arzuladığım şeyler.

Başarılı bir Emniyet mensubusunuz, polis olmasaydınız ne olmak isterdiniz?

Özel merakım ve olduğunu zannettiğim yeteneğimden dolayı, Elektronik, bilgisayar mühendisliği veya bu sahada uğraşı.

Hanefi Avcının Unutamadığı Filmler, romanlar?

Filmler: Londra yanıyor, Devlet düşmanı, Truman Show, Matrix 1, 2, 3. , İnce kırmızı bir hat, Cennetin Krallığı, Beynelmilel, Ulak Romanlar: Y.Kemal'in İnce Memedi, Sebahattin Ali'nin, Kürk Mantolu Madonna, Savaş ve Barış Tolstoyun...

Hayat Felsefeniz nedir diye sorarsak?

İnsanların madde sahipliğinde değil manada yücelmeye çalışması. Samimiyet, doğruluk, en yalın ve düz bir hayat, saklısı, gizlisi olmayan, en gizli, hali bile bilinse herkese karşı rahatsız olmayacağım bir yaşam tarzı.

Polis imajında olumlu değişmeler gerçekleşmiş olsa da genel olarak polislin edebiyat, şiir, roman vb... sanat dallarında uzak olduğu sanılır, bu konudaki görüşünüz nedir?

Genellikle doğru, insanlar yaşadıkları iklime göre davranıyorlar, polisler gerek meslekleri gerek iş ortamları, gerek geldikleri alt kültür vs... nedenlerden dolayı sanat, estetik vb konulardan biraz uzaklar, içimizde şair, yazar, hatta besteci, söz yazarı, roman yazarı olsa da genellikle polisler eylem adamı oluyor.

Edebiyat Müzik ve Sanat dünyasından kimleri sever ve okursunuz?

Mehmet Akifin, Necip Fazılın, Sezai Karakoç'un tüm eserlerini okudum, Syn. Çetin, Mehmet, Ahmet Altanların yazı ve eserlerini, Düccane Cündioğlunu, Ali Bayramoğlunu, Halk ozanlarını, Anadolu türküsünü söyleyen tüm ozanları, özgün müzik söyleyenleri, S.Aksu, N.Ertaş, Mahzuni, Arifler.

Sezai KARAKOÇ üstadı anınca , bir hemşeri toplantısında benim daha önce size hediye ettiğim şiir kitaplarım ve şiir üzerine konuşurken Sezai KARAKOÇ'un şiirlerini ve yazılarında çok beğendiğinizden bahsetmişiniz hatırladığım kadarıyla nasıl tanıştınız üstadın şiirleriyle yazılarıyla?

Sezai Karakoç Üstadı severim şiirlerini de fakat daha çok diğer yazıları beni etkilemiştir.. Diyarbakırda çalıştığım dönemde çıkmış olan bulabildiğim tüm kitaplarını alıp okudum ve bitirdikten sonra arkadaşlara tavsiye ettim hatta bendekileride dağıttım okusunlar diye, çok beğenmişim.O da bir nevi hemşerimiz sayılır bildiğim kadarıyla maraşta bulundu bir müddet,

istanbula geldiğimde ziyaret etmek düşüncesi hep vardı ama yoğun olabileceğini düşünerek girişimde bulunmadım ama ziyaret etmeyi arzuluyorum Sezai KARAKOÇ üstadı. (ziyaretten öte aynı şeyi duyan gönüllerin verdiği yakınlıkların buluşması).

Türk ve dünya tarihinde Hanefi Avcının Beğendiği, takdir ettiği kişiler?

Çok fazla örnek olarak saymak gerekirse, Şeyh Edibali, Yavuz Sultan Selim, Fatih, Barbaros Hayrettin Paşa, ünya tarihinde Eflatun, Kristof Kolomb, Edison, Genaral Patton, Çörçil.

Türk polislinin tarihini nereden başlatıyorsunuz?

Resmi olarak devlet 1843 olarak kabul etmiş. Ancak belki evreler olabilir, büyük toplumsal olaylar etkisiyle değişen şartlar, anayasa ve diğer yasalar ile özellikle emniyet teşkilatı, polis vazife ve Selahiyetleri Yasası, Ceza Kanunu, Ceza Mahkemeleri Usulü Yasası ile AB uyum yasaları gibi çıkarılan mevzuat. Önemli evreler oluşturmaktadır.

Türk polis teşkilatında ekol diyebileceğimiz şahıslar ve yaklaşımlar var mıdır?

Kişilikleri, kimlikleri ve ile teşkilatta önemli iz bırakan Turan Şenel, Ahmet Karakurt (Güneşin Oğlu), bir çok çevrece eleştirilmekle birlikte Mehmet AĞAR, Ünal ERKAN, Atilla AYTEK, Necdet MENZİR, Gibi. Kişilik olarak değil ama yöntem, yönelim çalışma sistemi, yeni anlayışların teşkilata yansıtılması açısından Hanefi AVCI. (kendini övmek ayıptır ama, bir hakkın teslimi noktasında doğru söylenmesi lazım ise)

Türkiyede Polisiye edebiyatı nasıl buluyorsunuz, batılı türleriyle karşılaştıracak olursanız, mesela sizin sevdiğiniz polisiye karakter var mı?

Malesef polisiye roman, hikaye vb. yazılar ülkemizde çok az, basit bir iki eserin haricinde hiç yok denecek kadar az, bu tüm sahalarda böyle, Türkiye de yaşanan binlerce olay var, hatta tüm Avrupada on yılda olan olay kadar Türkiye'de bir yılda daha ağır olaylar olmasına rağmen, gerek bilimsel gerekse hikaye roman türünde , gerekse belgesel olarak doğru dürüst bir eser ve ya bu konuda uğraşan kimsiyi bulamıyorsun. Bu konu çok boş kalmış şimdi yeni, yeni mezun genç amirler arasında yazanlara rastlanıyor, özellikle akademik kariyer yapan, dışarıda eğitim gören genç amirlerden bir miktar yazarlar var ama onlarda sınırlı. Piyasa daki polisiye film, dizi vs.. ise gerçekten o kadar kötü ki tam bir felaket, hatta utanılacak seviyede denebilir. Çok kötü, abartılı gerçeklerle bağdaşmayan, toplumsal ve sosyal yönü olmayan, hiç bir özgün özelliği olmayan, estetikten sanattan nasip almamış, hilkat garibesi şeyler, rezalet.

30 yıl önceki polis tipolojisi ile günümüzdeki polis tipolojisi arasında nasıl bir fark oluştu, örneğin bir ara karakolların pembekol yapılması çok konuşulurdu, şimdi polisimiz de pembe polis mi oldu?

Polis zamana ve hükümetlerin yaptığı reformlara en çok uyum sağlayan kurumların başında geliyor, ama yine de bir nesil kuşak değişmeden eskiden yeniye, ustadan çırağa, geçen yazılı olmayan davranışlar, asıl kurum kültürü bir anda değişmiyor, yeni gelen akademili okuyan genç bir amir kadrosu var. Polis akademisi iyi amir, okuyan dünyayı bilen, dil öğrenmiş yeni bir kuşak yetiştiriyor, biz ülke olarak keyfilik denecek bir uygulamadan hukuk devleti zabitasına geçişi deneyeli ancak 20 yıl oluyor. Ama artık Polis akademisi ve Polis okullarında bu konuda iyi personelin yetiştirildiği görülüyor.

Tv dizilerinde artık polis çok sık yer almaya başladı karakter olarak bunu nasıl değerlendiriyorsunuz, gerçek polis imajını yansıtıyor mu?

Aslında bana göre bu durum yaşanan olaylara, dolayısıyla toplumsal ihtiyaç ve açlığa, film TV dünyasının bulduğu bir çözüm. Bu yapılanların polislikle, hatta polisiye film ile, hayatın gerçekleri hiç alakası yok, daha doğrusu hiç mantığı yok, güney doğuda yaşananlar... mağlubiyetlerin kırdığı milli hisler dolayısı ile toplum kahramanları, başarılı devlet görevlisini arıyor, kahramanca vatan millet diyenleri arıyor, bunları özlüyor; çünkü kalmadılar gibi.

Polis artık ideolojik gruplara ve bu gruplara mensup gençlere nasıl bakıyor?

Dünyada bu ideolojilere sahipleri bile artık sahip çıkmazken, bizde hala ideolojiler uğruna kırda dağda insanların hayatlarını yok etmesini anlamak mümkün değil, onlarda bizi anlamıyor zaten, ben aslında

bu gençlere en basit hali ile hiç bir şey yapmadan kendilerinden önce aynı yoldan geçmiş olan Taha AKYOL'un "Hayat Yolunda" kitabını okumadan bir şey yapmalarını tavsiye ederim. Ayrıca artık karşılarında eski polis yok, kaba kuvvet, hukuk dışı yöntemler kullandıkları, silaha el attıkları müddetçe hiçbir şansları yok, ne yaparsa yaparsınlar polisten kurtulamazlar, bu polisi övme, propaganda vs. değil, polis artık devlet imkanları ile teknolojiyi, sistemli, bilimsel çalışmayı öğrendi, eğer polis yoğunlaşırsa kimsenin şansı olamaz, boşuna enerjilerini, kaynaklarını harcamış olurlar tek yapacakları artık, polisin sahasına girmeden mücadelelerine devam etsinler, artık fiili eylem hariç her türlü siyasi ve demokratik mücadele yöntemi suç değil ve rahatlıkla her ideoloji için mücadele meşru...

Ben bu gün için rejim ve sitem muhaliflerinin varlıklarının zaruri olduğuna inanıyorum, silahlı ve zora dayanan fiili eylemleri hariç tüm faaliyetlerinin kısıtlanmaması gerektiğine, Bizimde bu muhalif kesimlerin seslerine kulak vermemiz gerektiğine inanıyorum. Eleştiri, farklı düşünce, farklı çözüm yollarını tikamanın ve rejim/sistem muhalefeti yok etmenin, yasaklamanın o sistemin gelişmesini önleyeceği ve yeni yasakları getireceği, sonunda kendine zarar vereceği kanaatindeyim. Hiçbir sistemin kendi değerlerini kutsal /doğma kabul ederek eleştirenlerini/muhalefeti, başka yöntem önerenlerini yasaklamaya, ayıplamaya, kötülemeye hakkı olmadığını, tarihte yok olmuş diktatörlüklerin, tiranlıkların da zamanın da kendi muhaliflerini yasakladığını, yok etmeye çalıştığını, demokrasilerin kendi muhalifine hayat hakkı değil meşru ve belli ölçülerde kendisini değiştirmeye çalışanlara da bu hakkı vermesi gerektiğine inanıyorum o zaman siyasi terörün önleneyeğine inanıyorum.

Uzun yıllar kaçakçılık ve organize suçlar üzerine çalıştığınızı biliyoruz, bu bağlamda kaçakçılığın bir ekonomisi varmı?

Aslında ben kaçakçılık daire başkanlığını 2 yıl gibi kısa bir süre yaptım, asıl olarak kaçakçılığı da çok iyi bilmem, ben polisiye araştırma arama, aradığını bulma, teknolojiyi meslekte amaçlarını doğrultusunda kullanmayı, anormalliği algılamayı biraz bilirim, bu bilgilerimi meslektaşlarıma aktarmayı, sistem kurarak çalışmayı, ekip olarak çalışılmasını savunurum. Türkiye de haksız menfaat, kolay yolda zengin olma, hakkına razı olmama anlayışı çok yaygın. Nerde kolay para varsa oralara kayma her ülkeden daha fazla oluyor.

Kara paranın engellenmesi için sizin önerileriniz varmı, bu alanda uluslararası işbirliğinde sonuç alınabiliyor mu?

Batı dünyası suçu önlemek için önce suçlunun suç işleme amacını bulup ona saldırmayı hedef almış ve eroin kaçakçısının, mafyanın, organize suçluların, kiralık katilin, kaçakçının, tefeci gibi tüm suçluların asıl amacının para kazanmak olduğunu, para kazanmak için suç işlediğini, bundan dolayı suçları önlemenin, suçluları durdurmanın etkin yolunun suçtan elde edilen parayı suçluların elinde almak gerektiğini, bunun için KARA PARA deyimini bulup, kişileri suçtan dolayı cezalandırmasa bile suçtan elde edilen paraya suç geliri olarak el koymayı, eğer bu para saklanıp, gizlenir kaynağı meşru bir gelir gibi gösterilirse o zaman da yalnız bu işlemi özel suç kabul edip kara para aklama suçu saymış ve cezalandırmış, bu paraya da el koymuştur.

Türkiyeye bu kavram daha yeni gelmiş, önceleri 4208 sayılı kara paranın aklanması hakkındaki kanun ile belli suçları sayarak yalnız bu suçlarda elde edilen geliri saklamaya kalkışılırsa o zaman kara para suçu saymıştı, ancak son ceza yasası 2 yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlarda elde edilen geliri saklamaya, kaynağını gizlemeye kalkışmayı kara para aklama suçu saymıştır, ancak uygulamada malesef yeterli pratik yoktur. Ayrıca şüpheli para hareketi ihbar bildirim işlemlerini inceleme, kara para araştırmaları vs. yapmak üzere MASAK (Mali suçları araştırma kurulu) kurulmuş ise de bu kurumun yeterli kurumsal yapılanmayı yapamaması, uzman kadrosunun olmaması, diğer uzman kuruluşların bu kurumda kendilerinin yerine uzman kadrosu almasına mani olmaları vs. nedenlerden dolayı malesef etkin bir denetim yapılamamakta, adli mekanizma ve savcılıklar bu konuya yeterince önem verememekte, yeterli tecrübe olmadığından suç dan elde edilen gelirlere el koyma ve

kara para aklama suçlarıyla etkin mücadele yapılamamaktadır. Türkiye'de ciddi oranda kara para olduğuna dair inanç vardır.

Türkiye'de günümüz itibarıyla önceki dönemle kıyasla suç türlerinde ne tür bir değişiklikler gözlüyorsunuz, bu suç türlerini nedenleri hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Suç türlerinde çok büyük değişiklik olmuyor sadece zamana ve mekana göre şekil değişiyor. Yıllar önce bir kişiyi sorgularken sormuştuk . kaçakçılığa ne zaman başladın bu güne kadar neler yaptın cevap: benim kaçakçılığa başlama tarihim yok benim atalarım Osmanlı döneminde ipek yolunda kervancıymış. Doğudan Bağdat'tan, halep'ten ... ne ucuz olursa alır batıya getirir satar, orada ucuz olanı da alıp doğuda satarmış, zaman değişmiş cumhuriyet kurulmuş sınırlar değişmiş, devenin yerini Tır almış ama bizim işimiz değişmemiş demişti yani suç bir kültür, gelenek, alışkanlık meselesi. Tabii ki bu genellemenin yanında teknoloji, yeni bulunan enerji kaynakları, yeni yöntemler de suçları değişime uğrattıyor. Özellikle Bilgisayarın, internetin ve bilgisayar ağlarının günlük hayatta ticarete, değerlerin taşınmasında kullanılmasıyla veya her türlü resmi belge evrakın yapımının bilgisayar teknolojisi tarafından kolaylıkla sağlanması bilgisayar ve teknolojik suçların artışı sağlamıştır. Ayrıca devletin yüksek vergi uygulamaları, teşvik tedbirleri de bunlardan faydalanmak isteyenler için yeni yönelim sahaları olmaktadır. Özellikle kamu ihaleleri, kamu kurumlarının imtiyaz devirleri, kamu görevlerinin görevleri nedeniyle haksız menfaat temini gibi kamudan menfaat temini suçları diğer yolsuzluk suçları içerisinde önemli bir yer tutmaktadır.

Türk Polisini, Batı polisi ve Ortadoğu polisiyle karşılaştıracak olursak?

Tüm ülke şartları ve kurumları olduğu gibi polis teşkilatı da batı meslektaşlarının biraz gerisinde. Özellikle yöntem, sistem, kurumsallaşma teknoloji kullanımı konusunda oldukça gerisindeyiz. Ancak son zamanda ciddi gelişmeler var AB ülkeleri ile yapılan eşleşme projeleri, TADOC (Türkiye uyuşturucu ve Organize suçlarla mücadele akademisi) gibi eğitim birimleri... çeşitli uluslar arası kuruluşlarla yapılan işbirliği, vs. ile bu açığı hızla kapatmaktadır. Ortadoğu ile karşılaştırsak çok iyi durumdayız, yalnız araç, gereç, teknoloji değil, yöntem sistem, anlayış açısından da çok ilerde olduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Polislerin kamusal görevleri özel yaşamlarını nasıl etkiliyor, kısıtlamalar geritiyor mu?

Her zaman özel ve ya kamusal yaşam ayrımı yapamıyorsunuz, özellikle yönetici amirler

için özel yaşam ve kamusal yaşam iç içe oluyor, ayrılmıyor, ayrıca mesai ölçüsü olmaması polisleri için özel hayatlarında ciddi sıkıntı yaratıyor, personelin en az Üçte biri gece gündüz dönerli mesaide çalışıyor, mesaisi sabit değil her iki günde bir değişiyor, gece görevi bayramlarda ve tatillerde görevler personelin özel yaşamını olumsuz etkiliyor.

Gençler Kurtlar vadisi vb... dizilerden Türkiye gerçeklerine ilişkin sağlıklı bilgiler edinebilirlermi bu vb... benzeri diziler hakkındaki düşünceleriniz.

Maalesef Kurtlar vadisi vb dizi ve TV programları Türk halkının içinde bulunduğu edebiyat, kültür, sanat durumunu ortaya koyuyor. Yıllarca tek aşk dizilerinin yönlendirilmeye kalkışılması, asil toplumsal sorunların kitlelerden uzak tutulması, ve yasaklanmasının verdiği kitlelerin asil sorunları yerine yüzeysel, hiçbir estetik değeri ve derinliği olmayan ülke gerçeklerinden uzak hayal aleminde yaşam arayışı başka bir açıdan ise toplumun beklediği ama bir türlü olmayan özlem ve istemlerine karşı gerçeği yerine hayal ile idare etmesi denebilir. Vietnam da kayıp eden Amerikanın hep Vietnam kahramanları filmi çevirmesi gibi.

Uyuşturucu konusunda yaş sınırının çok aşağıya indiği söyleniyor, okul idarecileri, Aileler ve Medyaya bu konuda neler düşüyor sizce?

Uyuşturucu tüm dünya için ciddi bir tehlike, ancak zaman zaman basına da yansıyan Türkiye'deki veriler doğru bilgiler değildir. Türkiye de uyuşturucu kullanımı artmaktadır ancak şu an dünya ortalamasının çok altındadır, bizde belli şehirlerde ve bölgesel olarak daha çok esrar gibi hafif uyuşturucular yaygın olup, diğerleri ile ilgili tedbir alacak durumdayız, son yıllarda ulusal uyuşturucu ve madde bağımlılığı ile ilgili Hükümet Düzeyinde lusal stratejik plan hazırlanarak uygulamaya konmuştur. Bu plana uygun olarak tüm illerde bir çok resmi sivil kuruluşların katılımı ile il eylem planları hazırlanarak uygulamaya konmuş, çok ciddi olarak mücadele başlatılmıştır. Aileler, okul yöneticileri ve bu konuda sorunu olan herkes bu illerdeki kurullarla irtibata geçerek onların desteği ve rehberliğinde hareket etmelidir, bu konuda en emin müracaat yeri her konuda illerdeki bu kurullardır. Mesela biz edine gelinde valilik koordinesinde İl emniyet müdürlüğünün sekreteryasında ildeki bir çok kamu kurumu, sosyal yardım kuruluşu, Trakya Üniversitesi ve diğer sivil toplum örgütleri ile birlikte il eylem planı hazırlanarak çalışmalara başlanmış, özellikle eğitim konularında epey de mesafe alınmıştır.

Suçların önlenmesinde yeni yaklaşımlar

neler olabilir?

Bu sorunun cevabı için 10 nisan 2009 tarihinde polis teşkilatının kuruluşunun 164 yıl kutlamaları törenlerinde Edirne de yaptığım konuşmamdaki metinden aldığım bir bölümle cevaplayayım bana göre en önemli yöntemlerden biri budur : "Çinli bilgin Sun TZU 3 bin yıl önce yazdığı "Savaş Sanatı" adlı eserinde der ki:

Bir babanın 3 doktor oğlu vardı. En ünlüsü estetik cerrah olup harikalar yaratıyordu herkesi güzel yapabiliyordu bu özelliği sayesinde çok kazanıyor ve çok ünlü idi İkincisi şifa bulmaz hastalıkları tedavi ediyordu o da çok ünlü ve çok kazanıyordu, Üçüncüsü ise kişilere hasta olmadan önce alması gereken tedbirleri öğütüyor, salgın hastalıkların yayılmaması için .. alınacak koruyucu hijyen tedbirlerini vs. anlatıyordu ama bu kişiyi kimse tanımiyordu hatta doktor olarak bile bilinmiyordu. Fakat asil doktor oydu ve toplumu da onun yöntemleri koruyordu, der. İşte bu gün modern dünya bu felsefeyi benimsemiş, ağır suçları aydınlatmak, tüm faileri bulup adalete çıkarmak dan daha önemlisinin suç işlenmeden engelleyici tedbirleri olarak suçun işlenmesine mani olmak, böylece kişilerin mağduriyetini başta önlemeyi hedeflemektedir.

İşte biz de bu anlayışla hareket ederek suçluları yakalayıp adalete önüne çıkarmaya çalışırken asil önemli görevin suçun işlenmesine mani olmak şeklinde tarif edilen, önleyici hizmetler olduğunu biliyoruz... ve bu sahada yoğunlaşıyoruz.

Kahraman, suçlu yakalayan polis değil, adını kimsenin fazla duymadığı, suçun işlenmesine mani olan, varlığı ile herkese huzur veren polis amaçlıyoruz." Demiştım.

Ayrıca suçu önlemek için: suçtan elde edilen gelirlere el koyma ve suçtan elde edilen maddi varlığın saklanıp gizlenmesi halinde bunu ayrı bir suç kabul ederek "kara para aklamak" bu suretle suçta elde edilen maddi varlığı takip ederek mutlaka el koymak suretiyle suçu önlemeye çalışmaktadır. Ayrıca suçu önlemede en önemli etken eğitim olduğu, polisiye ve adli tedbirlerin sadece geçici bir süre suçu durduracağı veya belli oranda önleyeceği, asil önleyici hususun ilk öğretim de başlayan tüm hayat boyu devam eden eğitim faaliyetleri ile kitlelerin bilinçlendirilmesi, sosyal sorumluluk sahibi birey olduklarının hatırlatılması yöntemleri ile olduğu bilinmektedir.

“Baba beni de götür...”

Andırın Postası

Jandarma Er Eğitim Alay Komutanlığı'nda tüfek bombasının infilak etmesi sonucu şehit olan 35 yaşındaki Uzman Çavuş Mehmet Topal'ın cenazesi memleketi Kahramanmaraş'ın Andırın ilçesi'nde toprağa verildi.

Cenazesi Devlet Hastanesi morgundan alınan Mehmet Topal için 2 yıldan bu yana görev yaptığı Jandarma Er Eğitim Alay Komutanlığı'nda tören düzenlendi. Hatay Valisi Nusret Miroğlu, Garnizon Komutanı Kıdemli Albay Recep Orhan Bakırcı, Jandarma Alay Komutanı Vedat Çolak ve yakınlarının katıldığı basına kapalı tören ardından 3 erkek çocuk babası olan Topal'ın cenazesi askeri araçla Andırın ilçesi'ne gönderildi. Topal'ın cenazesi Yeni Mahalle'deki babasının evine getirildi.

Burada anne Zeynep Topal, baba Ramazan

Topal, eşi Hatice Topal ile çocukları 11 yaşındaki Alihan, 7 yaşındaki Tunahan ile 4 yaşındaki Fatihhan gözyaşlarına boğuldu. Anne Zeynep, eşi Hatice Topal ile büyük oğlu Alihan, Türk Bayrağı'na sarılı tabuta kapanarak fenalık geçirdi. Sinir krizi geçiren Alihan, “Bizi bırakma baba, beni de götür baba” diye feryat edip gözyaşı döktü. Amcaları ve diğer yakınları tarafından teselli edilmeye çalışılan Alihan'a evde bekletilen sağlık ekipleri tarafından sakinleştirici iğne yapıldı. Bir süre burada bekletilen cenaze Merkez Camii'ne götürüldü.

5'inci Zırhlı Tugay Komutan Yardımcısı Albay İrfan Karan, İlçe Kaymakamı Kürşat Özdemir, İlçe Belediye Başkanı AKP'li Baki Tezcan, askeri erkan ile yaklaşık 3 bin kişinin doldurduğu camiye gelen baba Ramazan, anne Zeynep, eşi Hatice ile 3 çocuğu tabutun başında bekledi. 3 kardeş ayrıca babalarının fotoğrafını aynı anda tabutunun başında tuttu. Burada kılanan namaz ardından Şehit Uzman Çavuş'un cenazesi, götürüldüğü Andırın Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Andırın'dan bir şehit daha...

İskender ZENGİN

Geçtiğimiz hafta Hatay - Serinyol'da Eğitim esnasında tüfek bombasının patlaması ile Şehit olan Uzman Çavuş Mehmet Topal'ın acısı yürekleri kavururken, Andırın yeni bir şehit haberi ile hüznümlendi.

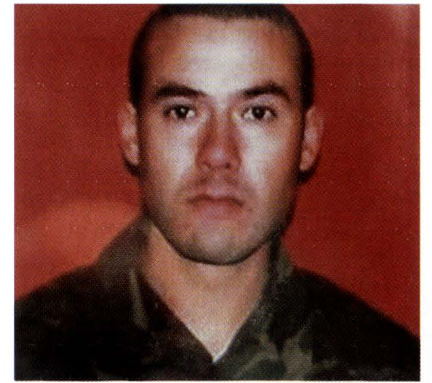
Vatani görevini Hakkari Dağ Komando Tugayı, 5. Komanda Taburunda yapan ve 3 ay önce asker olduğu öğrenilen Şehsuvar Salmanoğlu (28) şehit oldu.

Hakkari'nin Şemdinli İlçesinde görev esnasında silahının kazara ateş alması sonucu Şehit olan Şehsuvar Salmanoğlu'nun cenazesi 2 Nisan günü

Memleketi Andırın'a getirildi. Devlet Hastanesi Morguna kaldırılan cenaze 3 Nisan Cuma günü baba ocağına getirildi. Cenazenin getirilişinde Sinir krizleri geçiren Kızkardeşleri Asena (26) ve Gökçe (21) bitkin bir halde idi. Baba Kemal Salmanoğlu ve Anne Saadet Salmanoğlu ise metanetini korudu.

Merkez Camiine getirilen Şehit'in cenazesi burada kılanan cenaze namazının ardından Andırın Şehir mezarlığında defnedildi.

Törene Kahramanmaraş Vali Yardımcıları Kürşad Kırbyık, Servet Güngör, Tuğgeneral Şendoğan Karakuş, Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanı Sezai Akgül, Sütçü İmam Üniversitesi Rektörü Prof Dr. Nafi Baytorun, İl Emniyet Müdürü Necdet Çelikkbilek, Andırın Kaymakamı Kürşad Özdemir, Ak Parti Andırın Belediye Başkanı Baki Tezcan, askeri erkan 5 bine yakın vatandaş katıldı.

Andırın'dan Haberler...

Andırın Yeşildağspor Galibiyetle Bitirdi: 6-5

Andırın Yeşildağspor 1. Amatör Küme 16. ve son hafta maçında karşılaştığı lig ikincisi Şekeroba Belediyespor'u 6-5 yenerek sezonu galibiyetle kapadı.

Batpark Stadi'nda oynanan ve gol düellosu şeklinde geçen mücadelede iki kere geriye düşen ekibimiz, 90. dakikada bulunduğu golle sahadan galibiyetle ayrılmıştı. Mavi-beyazlıların gollerini Emrah Kürtül (2), Halil Kürtül (2), Ahmet Gökşen ve Murat Çapar kaydetti. Andırın Spor bu sonuçla, 9 takımın mücadele ettiği 1. Amatör Kümede topladığı 16 puanla ligi 6. sırada bitirdi. Andırın Spor'un kadrosu: İrfan Bozkurt xxx, Sadık Kürtül xxx, Mesut Topal xxx, Soner Babaoğlu xxx, Mehmet Ali Bahsi İyidiker xxx (Harun xxx), Emrah Kürtül xxx, Halil Kürtül xxx, Ahmet Gökşen xxx. Maç sonrası açıklama

yapan Başkan İbrahim Yaycıoğlu, zor şartlara ve maddi imkansızlıklara rağmen iyi bir sezon geçiren futbolcularını kutladığını ifade etti. Ayrıca Yaycıoğlu, takıma destekte bulunan herkese teşekkürlerini iletti. Sezonu ilk iki sırada tamamlayan Çağlayancerit ve İl Özel İdare süper amatör kümeye çıkarken, lig sonuncusu Bertiz Spor İkinci Amatör kümeye düştü.

YEŞILDAĞSPOR LİGİN KADERİNİ DEĞİŞTİRDİ

Geçen hafta İl Özel İdare ile berabere kalarak rakibinin Süper Amatör'e çıkma umutlarına ağır darbe vuran Andırın Yeşildağspor, son haftaya ikinci sırada giren Şekeroba'yı da yenerek ligin ikincisini belirledi. Son haftaya Arsan Sümer ve Şekeroba ile aynı puanda giren İl Özel İdare, Afşin Belediyesi'ni 8-1 yenip Şekeroba'nın da Andırın'a kaybetmesiyle puanını 30'a çıkardı. Bu sonuçların ardından Göksun

Belediyesi'ni 3-0 hükmen yenen A.Sümer'i averajla geçen İl Özel İdare, Çağlayancerit'in ardından ligi ikinci sırada tamamladı ve Süper Amatör Küme'ye yükseldi. Son maçında Karamanlispor'a 2-0 yenilen Bertizspor ise ligi sonuncu tamamladı ve 2. Amatör Küme'ye düştü.

Fatma Tezcan Okul Yolu Açılışı Yapıldı

Atatürk İlköğretim Okulu ile Yeni Mahalle Yaya yolu Yapımı İdris Tezcan tarafından Şubat tatilinde tamamlandı.

Annesi Fatma Tezcan hayrına yaptırılan okul yolu açılışı 06.04.2009 Pazartesi günü okul öğle tatilinde yapıldı.

Açılışın kurdelasını rahmetlinin kardeşi Döndü İnekçi, mahalle arkadaşları Aliye Ala, Ummuhanı Dalkıran, Elif Doğan, Pırlı Doğan, Payende Dalkıran kesti.

Açılışa mahalleden: Şükriye Eşelioğlu, Güllü Kaya, Elif Sağlam, Sevgi Demirci ve Hasibe Baraklı da katıldı. Açılışa Okul Müdürü Cemal Küçük, Öğretmenlerden Hasan Hüseyin Sarıbiyik,

Emel Bütev, Betül Tezcan ve çok sayıda öğrencinin yanı sıra yaya yolunun yapımını gerçekleştiren İdris Tezcan iştirak etti. Açılışa katılanlara çikolata ikram edildi. İdris Tezcan Teşekkür etti.

Okul yolunun yapımı için arsalarını bedeli karşılığında veren ve yaya trafiğine müsaade eden Resul Keskin ve eşine teşekkür eden İdris Tezcan, seçimden önce açılışın yapılmasının uygun olmayacağı düşüncesi ile açılışın geciktirildiğini belirterek tüm mahalleliye teşekkür etti ve hayırlı olsun dileklerinde bulundu.

Öte yandan Mahalle sakinleri ise duygularını şöyle ifade etti. "Yıllardır gerek mahalleli gerekse yavrularımız okula gitmek için büyük sıkıntılar

çekiyorduk, yolun yapılması ile ulaşım çok kıaldı, rampa kalmadı ve bizlerde rahatladık, Yolun yapımını gerçekleştiren ve katkıları olanlara da teşekkür ediyoruz" dediler. Ayrıca, Mahalle sakinlerinden Elif Doğan ise; "Allah senin gibi evladi her anaya-babaya nasip etsin" diyerek hayır duasında bulundu.

Osmaniye İl Genel Meclisi Başkanlığı'na hemşehrimiz Hamza Tor tekrar seçildi

Özel İdare Toplantı salonunda yapılan seçimde AK Parti'den 11, Milliyetçi Hareket Partisi'nden (MHP) 11 ve Cumhuriyet Halk Partisi'nden (CHP) 2 meclis üyesi yer aldı. Seçimlerde 24 üyeden 13'nün oyunu alan Avukat Hamza Tor başkanlığa tekrar seçildi.

Özel İdare Toplantı salonunda yapılan seçimde AK Parti'den 11, Milliyetçi Hareket Partisi'nden (MHP) 11 ve Cumhuriyet Halk Partisi'nden

(CHP) 2 meclis üyesi yer aldı. Seçimlerde 24 üyeden 13'nün oyunu alan Avukat Hamza Tor başkanlığa tekrar seçildi. Toplantıda ayrıca İl Genel Meclis 1.ve 2.başkanlık seçimi de gerçekleştirildi.

İlk toplantı olması nedeniyle İl Genel Meclisi'nde bulunan en yaşlı üye İsmet Daşöz divan başkanlığını yaparken en genç iki üye Selçuk Acar ve Musa Mezdeki de kâtip üyelik görevlerine getirildi.

Orman muhafaza memurunun tutkusu

54 yaşındaki Osman Tuncer, ormanlarda bulduğu hayvana benzeyen ağaçlarla bir sergi açtı.

Kahramanmaraşlı orman muhafaza memuru, doğa tutkusunu ağaçlardan topladığı hayvana benzeyen eserlerle yaşıyor.

Kahramanmaraş Orman Bölge Müdürlüğü'nde görevli Orman Muhafaza Memuru Osman Tuncer (54), 10 yıl önce tesadüfen bulduğu ve köpeğe benzeyen ağaç kökünün ardından hayvana benzeyen ağaçları ve dallarını toplamaya başladı. Tuncer, geride bıraktığı 10 yıl içinde 100'den

fazla hayvana benzeyen ağaç parçaları topladı ve bunlarla ilk sergisini geçen yıl Andırın'da açtı. Aslen Göksunlu olan orman muhafaza memuru Osman Tuncer, ikinci sergisini ise geçen hafta sonu Sabancı Kültür Merkezi'nde açtı.

Kuzu, sincap, sansar, kurt, yılan, kurt, çakal, devekuşu, leylek, zürafa, geyik ve köpek gibi bir çok hayvan görüntüsü sergileyen ağaç parçalarını bir sergide toplayan Tuncer, "Bu tutku bende 10 yıl önce başladı. Ormanda gezerken tesadüfen köpeğe benzeyen bu ağaç parçasını buldum. Sonrasında da bir merak başladı. Bir hayvana benzeyen ya da az bir çalışma ile hayvana

benzeyecek ağaç parçalarını topladım. Çakı, testere ve benzeri araçlarla da benzediği en yakın hayvana çeviriyorum. Ve sonuçta böylesine eserler ortaya çıktı" dedi.

Tuncer, bunları satış amaçlı yapmadığını ve asla ticari bir durum düşünmediğini de kaydederek, sergiyi Orman Bölge Müdürü Halil Coşkun'un isteği ve desteği ile açtığını ifade etti.

Osmaniye'den Haberler...

Osmaniye'deki Andırınlılar Salonlara Sığmadı

Osmaniye'de oturan Andırınlılar, ilk toplantısını yaptı. Köşk restoranın salonlarında düzenlenen toplantıya katılan Andırınlılar salonlara sığmadı.

Osmaniye'de Oturan Andırınlılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği yönetim kurulu üyeleri hemşerilerini kapıda karşıladı. Toplantıya katılanlar salonlara sığmayınca, restoranın bahçesine de masalar kuruldu.

Demek adına bir konuşma yapan Ali Sanbiyık, Andırınlıların birlik beraberlik olmak için ilk adımı attığını, bundan sonra daha sık bu toplantıların düzenleneceğini söyledi. Sanbiyık, bu toplantının ilk olduğunu anımsatarak, havalanın ısınması ile daha büyük organizasyonlar planladıklarını, bu toplantının daha çok irtibatların kurulması için

düzenlendiğini bildirdi.

ÇUHADAR DUYGULANDI

Dernek, Osmaniye belediye başkanı Davut Çuhadar'a 5 yıllık belediye başkanlığı döneminde kente kazandırdığı hizmetlerden dolayı teşekkür plaketi verdi. Davut Çuhadar'ın teşekkür plaketi ve hazırlanan buketi Kahramanmaraş Orman Bölge Müdürü Halil Coşkun verdi. Davut Çuhadar, gösterilen ilgi karşısında duygulanırken, ağlamamak için kendini zor tuttu.

Çuhadar, konuşmaya başlarken, bir kaç dakika durakladı. Daha sonra, "Davut Çuhadar'a yalnız diyenler diyenler gelsinler, buradaki Andırınlıları görsünler. Andırınlıların kenetlendiğini, birlik, beraberlik olduğuna şahit olsunlar"

dedi.

Kahramanmaraş Orman Bölge Müdürü Halil Coşkun ise, Andırınlıların böyle bir büyük toplantıda bir araya gelmesinden memnun olduğunu anımsatarak, beklemediği bir ortalama karşılaştığını söyledi. Andırınlıların kalabalığı karşısında salonun yetersiz kaldığına dikkati çeken Coşkun, Andırınlıların daha büyük salonlara ihtiyacının olduğunu, bundan sonraki etkinliklerin açık alanda yapılması gerektiğini kaydetti. Osmaniye belediye başkanı Davut Çuhadar'ın 5 yıllık belediye başkanlığı döneminde yaptığı hizmetlerin slayt gösterimi ile "Andırın Yayla Şenliği" ile yaylarından görüntülerin sunumu ve yemeğin ardından alınan telefon irtibat numaraları ile gece son buldu.

Araştırmacı-Tarihçi Cezmi Yurtsever "Osmaniye Tarihi" Kitabını Tanıttı

Araştırmacı-Tarihçi Cezmi Yurtsever, "Osmaniye Tarihi" kitabının tanıtımını yaptı. Yurtsever, Cumhuriyet Meydanında yaptığı basın toplantısında, Osmanlı dönemine ait bölgelerde yaşayan Tacirli aşireti hakkındaki insafsız suçlama ve karalamaların yapıldığını, bundan rahatsız olduğu için "Osmaniye Tarihi" isimli kitabını yazdığını söyledi.

Yurtsever, "Osmanlı dönemine ait bölgelerde yaşayan Tacirli aşireti hakkındaki insafsız suçlamalar ve karalamalar karşısında rahatsız oldum. Osmaniye tarihini farklı ağırlardan ele almak ve yazmak istedim. Şimdiki Cumhuriyet Meydanı'nın da bulunduğu yerde 1920 yılı mayıs ayı içinde şehit düşen Tacirli aşiret beyi Palaçoğlu Süleyman'ın hayatta bulunan kızı 'Hatun' teyzenin bir ömür boyu gözyaşı dökerek 'Benim babam şehit' sözleri kulaklarını çınlattı. Ve Osmaniye Tarihi kitabını yazmaya, yayınlamaya karar verdim" dedi.

Yurtsever, "Osmaniye Tarihi" isimli kitabını heyecan içinde yazdığını anımsatarak şöyle devam etti: "Ermeni Diasporasının 2009 yılını 1909 yılında yaşanan Adana olaylarını hatırlatma" adı altında dünya genelinde bir dizi uluslararası boyutta konferanslar yaparak olaylardan dolayı Cebelibereket-Osmaniye halkının

suçlanması karşısında olayların farklı boyutları araştırmak ve kamuoyuna sunmanın gereği olarak heyecan içinde yazdım. Osmaniye Tarihi kitabını, Ermeni Diasporası Osmanlı'nın çöküşü ile birlikte Lozan görüşmelerinin yapıldığı Aralık 1922 tarihinde son kez olarak Cebelibereket'in Ermeni Yurdu olarak kendilerine verilmesini istemişlerdi. Ve bu istek kabul edilmeden Ermeni Sorunu Lozan görüşmeleri gündeme alınmamıştı. Aradan geçen 87 yıl sonra (2009 yılı itibarı ile) Uluslar arası Ermeni Diaspora topluluklarının Türkiye'nin Soykırımını tanıması ve tazminat isteminde bulunması gerçeği karşısında gelecekte Türkiye'yi bekleyen tehlikeleri dikkat çektim."

DEVLET BAHÇELİ DESTEK VERDİ

MHP Genel Başkanı Dr. Devlet Bahçeli'nin babası ile ilgili yaptığı araştırmalar ve yayınları nedeniyle, Bahçeli'nin ilgi ve desteğini aldığını aralayan Yurtsever, "Osmaniye Tarihi içinde yörenin Türkmen aşiretlerinden Tacirli, Cerit, Bozdoğan, Ulaşlı, Fettahlı hakkında Arşiv belgelerine dayalı soy kültürü ve olayları aydınlatan belgeleri kullandım. Özellikle 'Fettahlı'nın Tarihi İmtihani' başlığı altında Osmanlı'nın zayıfladığı bir zamanda 1815, 1854 ve 1909 yıllarında Fettahlı beylerine karşı gerçekleştirilen

idam infazları yapılarak gücünün kırıldığı Zeytin, Haçın Ermeni isyan hareketlerinin önünde engel kalmadığı hakkındaki Osmanlı Arşivindeki çok sayıda 'Hattı

Hümayun' (Padişah kararı) fermanına yer verdim. Bahçe ilçesindeki Fettahlı beyler türbesindeki mezar taşında yazılı olan Fettahlı beylerinin anası İrep Hatun'un gözyaşları dökerek sözlerini yazdım karşılarında tarihi gerçeklerin bilinmesini istedim. Araştırmaların esnasında yakın ilgi ve destek veren sayın Devlet Bahçeli'ye teşekkür ederim" dedi. Tarihçi Cezmi Yurtsever, Osmaniye Tarihi hakkında elde ettiği belge ve fotoğrafları şehir merkezindeki Cumhuriyet Meydanı'nda, 5-10 Mayıs 2009 tarihlerinde açacağı sergi ile halka tanıtacağını bildirdi.

Osmaniye'de "Ekmek" Ödüllü Yarışma

Osmaniye'de bu yıl 12.'si düzenlenen "Ekmek Ödüllü Şiir Yarışması"nda dereceye girenler aldıkları ödülleri ni yettiler.

Kentte, haftalık olarak yayınlanan yerel bir gazete tarafından geleneksel olarak düzenlenen "Ekmek Ödüllü Şiir Yarışması"nın 12.'sinde dereceye girenlere ödülleri verildi.

Yarışmanın organizatörü Mustafa Bardak, yarışmaya 12 ilden 105 kişinin 214 şiirle katıldığını, yarışmanın 11 yıllık döneminde toplam bin 337 kişinin 4 bin 114 şiirinin yarıştığını söyledi.

Bardak, yarışmanın artık Avrupa ülkelerinde de tanınır hale geldiğini, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın "Kültürel

etkinlikler" arasında yer aldığını bildirdi. Yarışmada, "sis" şiiri ile Kocaeli'nden Metin Tandoğan birinci, "ekmek arası İstanbul" şiiri ile Kayseri'den Bülent Gündoğan ikinci ve "hasret nöbetinden biri bana" isimli şiiri ile Fatma Anık Pampal üçüncü oldu. Şehit Albay Halil İbrahim Karaoğlanoğlu parkında düzenlenen ödül töreninde, A. Neşet dinçer anısına özel ödülü Batman'dan Behçet Yani, Salih Sefa Yazar anısına özel ödülü Osmaniye'den Ferhat Köşker, Adnan Yemliha Yazar anısına özel ödülü İstanbul'dan Emine Seren Barlas, Ali Rıza Karadağ anısına özel ödülü Osmaniye'den Ali Köşker, M. Cemal Şenadam anısına özel ödülü Osmaniye'den Mahmut Eynallı, Ahmet Birgül anısına özel ödülü Osmaniye'den Ali Tufan, Ahmet Borazan anısına özel ödülü ise Erzurum'dan Adem Öner aldı. Törene, Osmaniye belediye başkanı Kadir Kara,

Hasanbeyli belediye başkanı Yusuf Tozluklu, İl Kültür ve Turizm Müdürü Ahmet Tabur, Meteoroloji Müdürü Sıddık Şen, Valilik Basın ve Halkla İlişkiler Müdürü Osman Turunç, İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı Veli Aba, sivil toplum kuruluşlarının yöneticileri ile çok sayıda davetli katıldı.

Kadın Çiftçiler Bölge Şampiyonasında 2. Oldu

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nca, "Kadın Çiftçiler Yarışıyor" adlı bilgi yarışmasının il birincileri, bölge yarışmasında da ikinci oldu. Osmaniye İl Tarım Müdürü Ali Çeribaş, Kahramanmaraş'ta 8 ilin birincilerinin katıldığı yarışmada, Osmaniye'yi temsil eden Songül Bozoğlu ile Vahide Akcan'ın 110 puan alarak bölge ikincisi olduğunu söyledi. Çeribaş, yarışmada bölge ikincisi olan bayan çiftçilere

biner TL para ödülü ile yöreye özgü çeşitli hediye paketlerinin verildiğini kaydetti. Yarışmada, bölge ikincisi olan bayan çiftçileri kutlayan İl Tarım Müdürü Ali Çeribaş, "Bayan çiftçilerimizi yürekte tebrik ediyorum. Birinci olmadık ama güzel bir derece aldık. Bayan çiftçilerimizin başarısı bundan sonraki yıllarda yarışacak çiftçi bayanlarınıza örnek olacak" şeklinde konuştu.

Andırın'da "Etnoğrafya Müzesi" Kurulması Hakkında...

AGP Araştırma Ekibi

Milletler, geçmişe dair hafızalarını muhafaza edebildikleri sürece 'varlıklarını' sürdürebilirler... Siz geçmişinizi bilmezseniz, geleceğinizi asla inşa edemezsiniz! Kavimler, birbirleriyle olan iletişim ve alışverişlerinde keşfettikleri maddi-manevi ürünlerden kendilerine uygun gördükleri ile ilgilendirir Ulus devletler, siyasetlerini, (genel manada) farklı milletlerle olan münasebetlerinde; geçmiş baz aldıklarında, Tarih - kültür ve diğer manevi değerler; günümüzü baz aldıklarında ise söz konusu değerlerin üzerine koydukları - bilgi-teknoloji- günümüz iktisadi ve sosyal yapılanmalar üzerinden güderler... Geçmiş ile gelecek arasındaki bağları kuran öğeleri ise, milletlerin koruyabildikleri; koruyarak taşıyabildikleri 'değerler bütünüdür'.

Zenginlik; sadece 'maddi' imkanlarla ölçülebilir bir kavram değildir. Tarihsel, kültürel ve manevi zenginlikler her zaman 'iktisadi' zenginliklerin üzerinde olduğunu tarihsel süreçler göstermiştir. Tersini düşünürsek ekonomik zenginliklerin temelinde de maddi-manevi zenginlikler yatmaktadır. Ancak; söz konusu zenginliklerin beslenmesi açısından ekonomik zenginliklerin de önemli bir gereksinim olduğunu bilmeliyiz. 'tavuk - yumurta' misali.

Bu anlatımdan 'maksat,' şahsi fikrimden hareketle, Andırın'da bir "Etnoğrafya Müzesi"nin " kurulması hususudur. Fikrimi ilk olarak Andırın Gelişim Platformu bünyesinde gündeme taşıdığım, Platform başkanımız Sn. Ahmet Narinoğlu memnuniyetle karşıladı. Fikrimi diğer üyelerin iradesine sunarak görüşlerini aldı. Görüşler olumlu ve hedeflerimiz arasında da yerini aldı. "Çarpıcı, ama bir o kadar da heyecan verici" olarak değerlendirildi. Andırın; Güneydoğu coğrafyası içerisinde yer alan, bağında nice medeniyetleri barındıran, nice medeniyetlere geçit veren önemli bir coğrafyadır. İki farklı iklimi birden yaşatması, toprağında bereket fışkırtmasını ve doğal artı değerler olarak algılayabiliriz. Tabiat güzelliklerini bir tarafa bırakırsak, Etnik kökenler anlamında; Yörük, Avsar, Kürt ve Kafkas kökenli vatandaşların bir arada mutlu bir şekilde yaşadığı ender yerleşkelerden biridir diyebiliriz. Andırın, bu manada, 'Prototip' olarak değerlendirilebilir... Bu sebeple Andırın merkezli' yakın coğrafyalardaki alanları da kapsayan bir uygulamayla, geleneksel değerler bütünü'nün korunması, yaşatılması ve taşınması açısından böyle bir müzeye ihtiyaç duyulması gerektiği kanaatini taşımaktayım. Bu önerim, asla "lüks" olarak düşünülmemeli. Hatta, "her ilde, her ilçede, her köyde olmalı. 'Çağdaş anlayış' böyle algılamalıyız." diye düşünüyorum. Fikrim, "elbette ki tartışmaya açıktır..."

Müze ile birlikte, bir kütüphanenin oluşturulmasına da gereksinim vardır. 'Sözlü kültürlerin yazılı olarak kayda geçirilmesi, yazılı ve basılı eserlerin derlenerek muhafaza edilmesi' bakımından Kültürel anlamda zengin bir millet olduğumuzun malumunda

hareketle, belgeler -bulgular ışığında bağından nice ozanlar çıkarmış, nice destanları dilden dile taşımış, nice hikayeler, masallar, ninniler üretmiş-üretmeye devam eden ender bir millet olduğumuzun daha iyi idrakine varmış oluruz.

'kültürel karşılaştırmalar yapmak' adına, coğrafyamızda varlıklarını sürdürmüş başka medeniyetlere ait kalıntıların da bir araya getirilmesinde pay sahibi olabiliriz, bilim adalarının veri toplamadaki çabalarına da. Müze ve kütüphanenin kurulması için maddi-manevi bir takım desteklere ihtiyaç vardır. Andırın'da faaliyet gösteren bazı kamu kurum ve kuruluşların desteği alınabilir. Örneğin: Arsası, Orman Bölge Müdürlüğüne Sütcü İmam Üniversitesi'ne tahsis edilen, üzerine Meslek Yüksek Okulu inşa edilecek Kurucova'daki fiziki mekan içerisinde, eğer uygunluğu varsa söz konusu Müzeyi de yerleştirebiliriz. Değilse; bir 'orman müzesi' kurulumunu da hesaba katarak Etnoğrafya Müzesi ve kütüphane de anılan yapı içerisinde yer alabilir.

Değerli Orman Bölge Müdürümüz Halil Coşkun Beyin böylesi hayırlı teşebbüslere arka çıktığını /çıkacağına hepimiz kaaniyiz. Elbette kolay kotanlabilecek biri girişim değildir. "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" misali, atalarımızın çeşitli tarihlerde düşmanlarına karşı, şartlar gereği, bazı imkansızlıkla rağmen nice kahramanlık gösterdiklerini, şanlı-onurlu destanlar yazdıklarını hepimiz biliyorsak, bu hayırlı düşüncenin hayata geçirilmesi hususunda yeni nesiller olarak aynı kahramanlığı gösterebileceğimize dair inancımızın tam olduğunu söyleyebilirim. Yeter ki hemşerilerimiz teşebbüslerin 'hayırlara' vesile olabileceklerine inansınlar. Şu an, dünyada kültür savaşları yaşanmaktadır! Adına 'post-modern savaş' diyebiliriz. Maalesef bizim ülkemiz de bu akımın 'yaman tesirleri' altına girmiş bulunmaktadır. Kültürel manada karşı önlemler alınmazsa, bizden sonraki nesillerin ne halde olabileceğini düşünmek bile istemiyorum.

Tarihsel ve kültürel değerlerin ilgisizlikler yüzünden yavaş yavaş elimizden kayıp gittiğine şahit olmaktayız. Diğer milletlerin söz konusu değerlerin kıymetini bilip, elde etmek için nice çabalar gösterdiklerini de bilmekteyiz. Örneklendirmek gerekirse; maalesef burada, benim gibi duyarlı insanların da içini acıtan bir durumu aktarmadan geçemeyeceğim: Malum durum; tarihsel miraslarımızın olduğu kadar, kültürel miraslarımızın da içeriden ve dışarıdan gelen bazı uyanık tüccarların yöremizdeki köyleri dolayarak dedelerimizin-ninelerimizin üzerlerinde geleneksel motifler naksettikleri, kök boya ile boyadıkları el tezgahlarında dokudukları el emeği, göz nuru yıllanmış heybe-halı - kilim; bakır, ağaç demir vb. kullanım eşyalarını alıp, çok yüksek değerlerde sattıklarını; karşılığında ise, ileriki zamanlarda 'hiçbir değer ifade etmeyecek; ancak, günlük kullanımlarda işe yarayabilen; eskidiğinde ise kaldırılıp atılacak olan makine halıları vermeleridir! Ayrıca; söz konusu uyanık tüccarların ticaret anlayışı gereği, saf ve temiz kalabilen Anadolu köylüsü aldatılmaktadırlar. Kültürel mirasların el değiştirmesi ise işin önemli bir boyutunu teşkil etmektedir.

Hal böyle olunca, bir vatandaş olarak herkesi n vatandaşlık bilincini hatırlamalarını, vatan topraklarının korunması adına üzerimize düşen görevleri yerine getirmelerini hatırlatmak istiyorum!

Hemşerilerimizin; çocuklarımızın geleceği adına, coğrafyamızı olduğu kadar, farklı niteliklerdeki değerlerin (sosyal-kültürel ve diğer moral değerlerimizin) yaşatılması adına, vatandaşlık bilinciyle, Akli- vicdani sorumluluklarımızı bilerek, böylesi çalışmalara bir fil katılarak destek vermelerini önemsiyoruz.

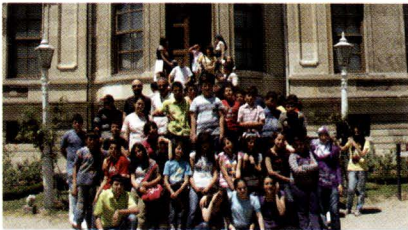
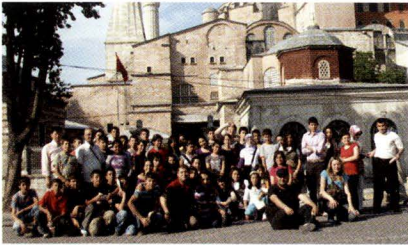
Kadim toprağın, üzerinde yaşayan kadim insanlarımızın bu bilinci taşıdığı inancıyla, selam ve sevgilerimizi sunuyorum!..

Başarılı Öğrenciler Unutulmaz Bir Hafta Yaşadılar

İskender ZENGİN

İstanbul Andırın'lılar Eğitim-Kültür yardımşalma derneği ve Andırın Gelişim Platformu (AGP) Başkanlığına düzenlenen İstanbul gezisi öğrencilere unutulmaz anlar yaşattı.

Yaklaşık 50 öğrencinin katıldığı ve bir hafta süren gezide, İstanbul'un tarihi, kültürel mekanları gezilerek, öğrenciler bu mirasları

yerinde inceleme ve gezme imkanı buldular. Topkapı Sarayı, Ayasofya, Beylerbeyi Sarayı, Askeri Müze, Miniaturk, Rumeli Hisarı, Piyerloti, Yerebatan Sarnıcı, Dolmabahçe Sarayı, Sultanahmet Camii gibi önemli mekanları hayranlıkla gezen öğrenciler, bol bol hatıra fotoğrafı da çekildiler.

Büyük Ada'ya tekne gezisi de düzenlenen organizasyonda Adalar Belediye Başkanı Dr. Mustafa Farsakoğlu tarafından karşılanan öğrenciler, Ada'yda gezerek burada bol bol stres attılar.

Gezinin son gününde Kağıthane'de düzenlenen geceye de katılan öğrenciler, burada da kendilerini uğurlamaya gelen Andırın'lılarla halaylar çekip oyunlar oynadılar. Burada bir konuşma yapan Andırın Gelişim Platformu Başkanı ve Kağıthane Kaymakamı Ahmet Narinoğlu şunları kaydetti: "Sevgili gençler, Andırın Gelişim Platformu olarak, güzel bir birlikteliğimiz var, bizler gençlerimizin iyi yetişmesini istiyoruz. Onlar ne kadar iyi yetişirse sonuçta ülkemiz gelişmiş olacaktır, yarının yöneticisi olacak sizlerin ufkunun genişlemesi, medeni cesaretinin açık olması

lazım, bunun içinde okumak lazım, gezmek lazım, işte bizde onun için bizlerde bir nebze olsun sizlere katkıda bulunmak istiyoruz. Üç yıldır sürdürdüğümüz bu programın amacı; Andırın'da eğitimde başarılı olan, derece alan

Narinoğlu daha sonra sözlerine şöyle devam etti. "Bu gezide büyük bir gayret ve çaba vardı, emeklerini esirgemeyen isimsiz kahramanlarımıza da ayrı ayrı teşekkür ediyorum, ayrıca Kağıthane Belediye Başkanı Fazlı Kılıç'a gösterdiği maddi

olduğunu biliyorum. Andırın'da yapılacak olan Yayla ve Doğa Şenliği'ne de katılmayı arzu ediyorum." dedi.

Düzenlenen gecede Andırın'lılarla halaylar çeken öğrenciler daha sonra alkışlarla Andırın'a uğurlandılar.

GEZİDEN NOTLAR:

50 öğrencinin katıldığı gecede tüm organizasyon Andırın Gelişim Platformu ve Andırın Derneği tarafından yaşıldı.

Öğrenciler İstanbul'daki Dernekte sıcak bir ilgi ve alaka ile karşılandılar.

Adalar gezisinde Aslen Düziçili olan Belediye Başkanı Dr. Mustafa Farsakoğlu'nun "Bende Andırın'lı sayılırım, zaten Düldül dağının öbür tarafındayım" diye hitap etmesi öğrenciler tarafından büyük bir alkış aldı.

Gezi boyunca öğrencilere rehberlik yapan Hüsnü Karcı, Sıdık Çeri, Ali Çanak, Muzaffer Yaşar,

Rahmi Gürlek ve Rüstem Benli İstanbul'un tanıtımında büyük rol oynadılar.

Gezide görevli olarak öğretmenler, Barış Kabalı, Vural Gök, Mehmet Ali Kaya ve Baki Cankara bulundu.

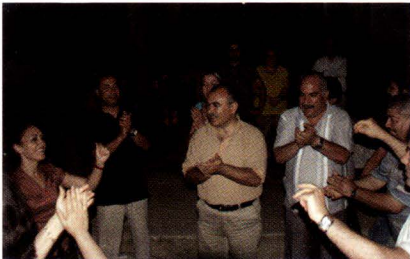

öğrencilerimize bir hediye olarak İstanbul programı düzenliyoruz. Gezinin son gününde gördüm ki, cesaretiniz artmış, artık özgüveniniz

ve manevi desteğinden dolayı da ayrıca teşekkür ediyorum. Andırın Derneği'ni de üstün çabalarından ötürü de başkan ve üyelerini kutluyorum." dedi.

Andırın Derneği eski başkanı ve Fahri Başkanı Avukat Ali Çanak'ta yaptığı konuşmasında öğrencilere başarılar dileyerek, ailelerine ve tüm Andırın'lılara selamlarını ilettiler.

Dernek Başkanı Sıdık Çeri ise yaptığı konuşmasında; Andırın'lı öğrencileri İstanbul'da ağırlamanın mutluluğunu yaşadıklarını belirterek, dernek yönetimi adına herkese hoş geldiniz dedi. Kağıthane Belediye Başkanı Fazlı Kılıç ise yaptığı konuşmasında; "Andırın'ı bilmem ama burada onlarla iç içe olunca sıcak ve samimi insanlar

daha da pekişmiş" diyerek bu gezinin çok olumlu geçmiş olduğunu gördüm dedi.

Istanbul'dan Haberler...

Andırınlıların Piknik Günü

Hüsnü KARCI

Istanbul'daki Andırın ve Köyleri Kültür -Dayanışma Derneği, ilkinin 25 Mayıs 2008 tarihinde gerçekleştirdiği 'piknik organizasyonunun' ikincisini de yine 31 Mayıs 2009 tarihinde Riva Elmasburnu'nda gerçekleştirdi. 'Geleneksel' hale gelen piknik organizasyonuna

ilgi geçen yıla göre daha bir yoğun oldu. 25 Mayıs 2008'de yapılan piknik organizasyonu, yine aynı mekanda Riva Elmasburnu'nda gerçekleşmişti. Yöni Karadeniz'e bakan Riva, ulaşım bakımından uzakta olsa, farklı semtlerden gelen Andırınlılar Riva'nın temiz havası, ormanı ve deniz den gelen tatlı esintileriyle soluk almaya değer büyüklü bir

mesire yeri olduğunu keşfine varmışlardı. Andırınlıların bu sene de aynı mekanda 'piknik yapma ısrarını' şimdi daha iyi anlıyorum! Kimi Andırınlılar özel araçlarıyla piknik alanına ulaşırken, özel araç olmayanlar ise, dernek tarafından tahsis edilen ve farklı semtlerden

kalkan otobüslerle piknik alanına ulaştılar.

Hemşeriler, denize nazır çam ağaçlarının altındaki banklarda yer tutarak evlerinde hazırladıkları kahvaltılıklarla serin havada, şen ve coşkulu dolu atmosfer içerisinde kahvaltılarını yaptılar. Kahvaltı sonrasında Av.Mehmet Öksüz'ün takdimi ile protokol erkanı sırasıyla günün anlamını - ifade eden konuşmalar yaptılar. İlk sözü Dernek Başkanı Siddik Çeri aldı; sırasıyla Adana'dan gelen Adana Andırınlılar Derneği Başkanı Misal Bolat konuştu, akabinde Andırın Gelişim Platformu Başkanı Kağıthane Kaymakamı Ahmet Narinoğlu ...

Protokol konuşmalarının ardından Başkan Çeri, etkinliklerde görev alanlar arkadaşlarını sahneye

davet etti. Çeri, iş adamlığı tecrübesi ve pratik kabiliyetiyle ve de oluşturduğu icra ekibinde yer alan Yönetim Kurulundan Mehmet Avcı, Mehmet Karakısa, Av.Mehmet Öksüz ve Mehmet Güvercin'le mükemmel bir organizasyona imza attılar. Kendilerini hemşeriler adına AGP yönetimi adına içten-samimi duygularla kutluyoruz. Dernek sorumlusu Rüstem Benli 'ye de hizmetlerinden ötürü ayrıca teşekkür ediyoruz.

Kaymakam Narinoğlu, Misal Bolat, Siddik Çeri, Mehmet Karakısa, hemşerilerini buldukları yerlerde ziyaret ederek, hal ve hatırlarını sordular, Mutluluk temennisinde bulundular.

Eh, davul zurna olurda, Andırınlılar yerlerinde dururu mu? Genci -yaşlısı alanın orta yerinde doyaysya halay çektiler...Halay devam ederken

bir kısmı da köyler arası voleybol turnuvası düzenlediler.

Erkekler eğlenir de bayanlar boş durur mu? Onlar da davul ve zurnacının boş anını yakalayınca el ele tutuşarak geniş bir halay zinciri oluşturdular. Gönüllerince ve doyaysya eğlendiler.

Daha sonra, geç vakte doğru Siddik Çeri yönetiminde hediye çekilişleri yapıldı. Hediye kazananların mutlulukları yüzlerinden okunuyordu.

Pikniğin şeref konukları ise AGP Başkanı Kağıthane Kaymakamı Ahmet Narinoğlu, Adana Andırınlılar Derneği Başkanı Misal Bolat, İstanbul Andırın ve Köyleri Kültür ve Kalkındırma Derneği eski başkanı (şimdi Fahri Başkan) Av. Ali Çanak ve eşleri, Em.Amiri Murat Başbüyük II Meclis Üyesi Bilâl Ardiç, İş adamı Ekrem Polat, kardeşi Fuat Polat ve eşi Nesrin Polat şenliği şereflendiren isimlerdi.

İkramlarından dolayı etkinliklerin vaz geçilmez sponsorları Siddik Çeri'ye, tatlı ikramının için Mehmet Karakısa'ya ve dondurma sponsorumuz...ya sonsuz teşekkürler ediyoruz.

Dernek'te Kahvaltı Sürüyor...

Istanbul Andırın ve Köyleri Kalkındırma Derneği'nde, Dernek eski Yönetim Kurulu Üyesi Durdane Gök hemşerilerine sabah kahvaltı verdi.

Durdane Hanım, süreli hale gelen "Dernekte Kahvaltı Geleneği"ne katkıda bulmak amacıyla, özenle hazırladığı, zengin menüülü kahvaltayı kendi elleriyle hemşerilerine servis yaptı. Hele börek ve çöreklerin lezzeti tartışmasız çok beğenildi!..

Kahvaltı, Derneğin Mecidiyeköy'deki yerinde verildi. Yemek öncesinde hal hatır

fasıyla başlayan sohbetler, yemek sonrasında koyulaşarak devam etti... Sohbetler daha çok 'Geleneksel Andırın Damak Tadı' üzerine yoğunlaştı...

Kahvaltıya AGP Başkanı Kaymakam Ahmet Narinoğlu ve Eşi, Av. Ali Çanak ve Kızı, Em. Amiri Murat Başbüyük ve Eşi, Recep Narinoğlu ve eşi, İcdâl Gözüarı ve yeğenleri, Mehmet Karakısa ve Eşi, Dursun Keten ve eşi; başta olmak üzere, ismini sayamadığım bir çok hemşerimiz katıldılar...

Netice itibarıyla yemek bahane, sohbetler

şahane idi!.. Hoş sohbetler güzel ortamda damak tadı ile bir başka hazla taçlandırıldı...

Ayrıca, Kahvaltı organizasyonunda eşiyile birlikte katkı sağlayan Dernek İdarecisi Rüstem Benli'nin hakkını teslim ettiğimizi belirtmek isterim.

Hemşeriler, aynı gün, öğle sonrasında Muzaffer Yaşar'ın şehit "Barış Yaşar" adına okuttuğu mevlüte iştirak ettiler... Mevlüt ikramlı olup, katılım, Dernek Salonu'na sığmayacak kadar yoğunlukta idi...

Adana'dan Haberler

Adana'da 4. Bahar Buluşması

HABER: Soner KESME

ADANA'DA 4. BAHAR BULUŞMASI

Adana Andırın'lılar Derneği Başkanı Misal Bolat'ın girişimi ve Yönetimin organizasyonu ile 10.05.2009 Pazar günü geleneksel hale gelen ve her yıl anneler gününde 4.üncüsü kutlanan bahar şenliği yapıldı.

Andırın ilçesinin tabii güzelliklerini, sosyal, kültürel ve tarihi değerlerini korumak, tanıtmak, geliştirmek ve bu konuda Andırınlılar'ın ve Andırın'ı sevenleri bir araya getirmek ve yardımlaşmalarını sağlamak amacıyla geleneksel hale getiren Adana Andırın'lılar Derneği Başkanı Misal BOLAT ve Yönetimi 4.bahar buluşması eski baraj gölü yanı gençlik parkında düzenlendi. Hemşerilerimizin yoğun katılımının olduğu

piknik havasındaki buluşmaya AGP Başkanı ve Kagıthane Kaymakamı Ahmet Nariñoğlu, İstanbul Andırınlılar Derneğinden Ali Çanak, Mehmet Karakısa, Siddık Çeri, Tirşik dergisi editörü Hüsnü Karcı, Adana Kahramanmaraş'lılar Derneği Başkanı Dr.Akın Vural ve Yönetim Kurulu Üyeleri, Adana 22.dönem CHP milletvekili Kemal sağ ve eşi, Adana İl Emniyet Müdürü Arif Akkale başta olmak üzere çok sayıda davetli katıldı.

Açılış konuşmasını yapan Dernek Başkanı Misal BOLAT Hemşerilerimizin her gün olmasa da zaman zaman bir araya gelmesi, dayanışması, güç ve birlik olması, aralarındaki bağı güçlendirecektir. Bizler Andırın'lıyız, bu güzel toplulukla beraber olmak bana mutluluk ve gurur vermektedir. Ben ve yönetimim göreve geldikten sonra Adana Andırınlılar Derneğimiz geleneksel olarak her yıl Şubat ayının 2.ci haftası olan sevgililer

Günü dernek binasında Tirşik Günü, Mayıs ayının 2.haftası olan anneler gününde bahar buluşması düzenlenmiştir. Bu geleneksel

hale gelen yılda iki defa buluşmamız bizden sonraki yönetimlerinde devam ettireceğini biliyor ve davetlilere, hemşerilerimize hoş geldiniz diyerek konuşmasını bitirdi.

-Anneler günü dolayısıyla Dernek Başkanı Misal Bolat, Başkan Yardımcısı Soner Kesme, İl Emniyet Müdürü Arif Akkale, AGP Başkanı Ahmet Nariñoğlu, Kemal Sağ Annelere Gül dağıttı.

-Bahar buluşması şenliği sabah saat 08.00- 18.00 arasında gün boyu yapıldı.

-Geleneksel halay oyunlarının yapıldığı ve çeşitli yöresel yemeklerin ikram edildiği buluşmada hemşerilerimiz birbiriyle tanışma ve kaynaşma ortamı buldular.

Baharda Andırın'

Hüsnü KARCI

Başta, Andırın Gelişim Platformu Derneği Başkanı Ahmet Narinoğlu, ikinci Başkan sıfatıyla ben, Eski İstanbul Andırın ve Köyleri Kalkındırma Derneği eski Başkanı; şimdi ise Fahri Başkan Av. Ali Çanak ve İstanbul Andırın ve Köyleri Kalkındırma Derneği yöneticisi Mehmet Karakısa STK Yöneticileri sıfatıyla 'sosyal sorumluluklar gereği' Göksun, Geben, Andırın, Yeşilova,

Maraş, Kadirli ve Adana'yı kapsayan bir gezi programı planladık. 8 Mayıs Cuma akşamı İstanbul'dan hareketle ilk durağımız olan Göksun' varmak üzere yola çıktık.. Kayseri üzerinden Göksun'a giderken, sabahın ilk ışıklarıyla gökyüzündeki kızıl-mavi-sarı ve gri renk tonlarının bir arada oluşturduğu 'görsel armonik' panoramayı;

vadilerinde hâlâ 'kar' barındıran karlı dağları; dağların bağrılarından fişkıran kaynak kar sularını; kar sularının birleşerek oluşturdukları ırmak ve dereleri; ve de tabiatın fişkirttiği elvan elvan renklere

bürünmüş çiçekleri; ağaçların türlü yeşil-kırmızı tonlarını seyrederek yıllarca hasretini çektiğimiz 'doğayla terapi' anlamına gelen bir rahatlamayı yaşadığımızı söyleyebilirim. "Yolumuzu kısaltmak" adına da olsa, İyi ki söz konusu güzergahı tercih etmişiz.

Ziyaretimizin genel maksadı, Mart 2009 yerel seçimlerinde halkın iradesiyle seçilerek

koltuklarına oturan yeni Belediye Başkanlarını makamlarında kutlamak; Sivil Toplum Kuruluşlarını ziyaret ederek karşılıklı görüş alış-verişinde bulunmak; Adana Andırınlılar Derneği'ni n 10 Mayıs 2009 günü gerçekleştireceği geleneksel hale gelen "Bahar Şenliği"ne katılabilmek ve son olarak da şehit ailelerini ziyaret etmek idi.

Dernek Yöneticileri olarak, ilk önce Göksun belediyesine uğrak verdik. Başkan

Yrd. Doç. Ramazan Hurç'u makamında ziyaret ettik. Başkan'la sohbetimiz, ağırlıklı olarak Göksun'un yerel kültürü- ekonomisi-sosyal hayatı üzerine yoğunlaştı. Başkan'ın yerel kültüre bakışı anlamlıydı! Bu konuda "Göksunlu Aşıklar Antolojisi" ve "Göksun Ağaçları" temalı iki adet kitap çalışması yapmış olması, yöremiz adına bizleri gururlandırdı! 'Yerel anlamda' ise 'Geleneksel Yemek Kültürü'nün ortaya çıkartılarak yaşatılması hususunda da çalışmalar yaptığını belirten Hurç, Göksun'a hakim tepede, henüz inşası süren 'Sosyal Tesis' i gezdirerek yaptığı çalışmalarını ve

diğer projeleri hakkında da bilgiler verdi. Karşımızda, "vizyon" sahibi bir Başkan

gördüğümüzü söyleyebilirim. Sabah kahvaltısındaki ikramı ise, hasretini çektiğimiz doğal ürünlerdi.

Göksun'dan sonraki durağımız ise "Geben Belediyesi" oldu. Başkan Gökhan Avcı'yı

makamında ziyaret ettik ve kutladık. Ayrıca, belde de faaliyet gösteren Gelişim-Girişim Derneği'ni de ziyaret ettik. Dernek Yöneticileri, Emine Karakaş, Yasemin Gürlek çalışmalarını hakkında bizleri bilgilendirdiler. Daha sonra Andırın'a hareket ettik. Andırın Öğretmen Evi'nde bizleri bekleyen Başkan Baki Tezcan, ve orada hazır bulunan diğer Kamu Görevlileri Kaymakam Kürşat Özdemir, Garnizon Komutanı Jandarma Üsteğmen Halis Uğurlu, İş Adamı Mustafa Rüzgar ve ismini sayamayacağım bir çok

Andırınlılarla sohbet etme imkanı bulduk. Başkan Tezcan'ın Çatak'ta bulunan "Kale"

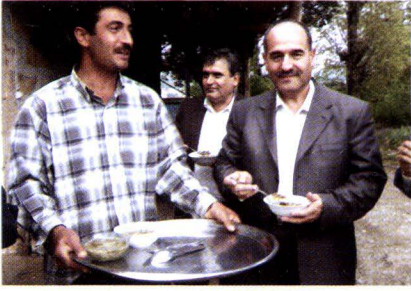

izin için gezdik...

alabalık tesisindeki ikram davetine topluca icabet ettik. Hem, Tezcan'ın ikinci dönem yeniden Başkanlığı kazanmasını kutladık; hem de Andırın'a dair meseleleri ve projelerini konuştuk.

Andırın'daki temasların arkasından aynı gün Yeşilova Belediye Başkanı Hüseyin Kayran'ı evinde ziyaret ettik. Başkanlığını

kutladık. Başkan Kayran'da ikinci defa halkın tercihi ile Başkanlık Koltuğuna oturuyordu. Aynı günün akşamı, Maraş'a hareket ettik. Maraş'ta bulunan Andırınlılar Derneğini ziyaretimiz sırasında Başkan Ahmet Avan başta olmak üzere diğer Yönetim Kurulu üyeleri ve Andırınlı hemşeriler kalabalık bir

halde hazır bulundular. Orman Bölge Müdürü Halil Coşkun'da oradaydı. Maraş'taki Andırınlılar Derneği, yeni bir kadro ve yönetim anlayışıyla, yeni bir solukla, yola devam kararı almışlardı. Dernek yöneticileri sorunlarını, çözüm

beklentilerini, ileriye yönelik düşüncelerini anlattılar. AGP Başkanı Kaymakam Ahmet Narinoğlu ve Orman Bölge Müdürü Halil Coşkun yetkileri çerçevesinde sorunların aşılması ve ihtiyaç duyulan gereksinimlerin

giderilmesi hususunda ellerinden geldiği kadarı ile destek vereceklerini beyan ettiler.

Ertesi gün, Kadırlı'ye hareket ederek, Yeni Başkan Dr. Ömer Tarkan'ı makamında ziyaret ettik. Çiçeği burnunda Başkan Tarkan 'projelerini' anlattı... Aldığımız intibaha göre Başkan'ın 'Kadırlı'yi yönetmek' adına 'hazırlıklı' olduğunu fark ettik.

Kadırlı ziyaretimizin akabinde, "Bahar Şenliği"ne katılmak üzere Adana'ya hareket ettik. Adana'daki piknik alanına vardığımızda 'Şenlik' başlamıştı...

Hemşeriler, evvelki şenliklerde olduğu gibi yine coşkulu ve kalabalıktilar. Başkan Misal Bolat, Soner Kesme ve diğer yöneticilerin gerek 'hizmet' anlamında, gerekse organizasyon 'anlamındaki' başarılarını kutladık.

Piknikte hemşerilerini yalnız bırakmayan, 'moral' anlamında yanlarında oldukları hissini veren Andırın Derneği Yöneticileri'nin yanı sıra Maraşlı Başkanı: Dr. Akın Vural, Yönetim kurulu üyeleri Hacı Devci, Kemal Sağ (eski milletvekili); Adana

Emniyet Müdürü Arif Akkale, Em.Müdürü Ahmet Mithat, Em.Müdürü Soner Eroğlu; Öğretim Görevlisi Doç Dr.. Ömer Aslantaş, İş Adamı Ahmet Yayıoğlu, Ömer Çerçi;

Eğitimci İsmail Arslan, İsmail Kırbuş ve isimlerini sayamadığım nice kıymetler oradaydılar...

İstanbul Ekibi olarak, en son şehit ailelerini ziyaret ederek, taziyelerde bulunduk. Önce Hatay-Serinyol'da vatani görevini yerine getirdiği sırada Tüfek Bombası'nın patlaması

sonucu şehit düşen Askeri'n ailesine taziyede bulunduk; akabinde Hakkari-Şemdinli'de şehit düşen Şehsuvar Salmanoğlu'nun ailesine taziye ziyaretinde bulunduk.

Gezimize iştirak ederek bizleri yalnız bırakmayan, evinde ağırlayan, ikramlarda

bulunan Kadırlı Temsilcimiz Mustafa Demirci'ye ve kahrımızı çeken ailesine teşekkür etmeyi borç biliriz...

Fotoğraf: Hüsnü KARCI

İsrafil AVCI

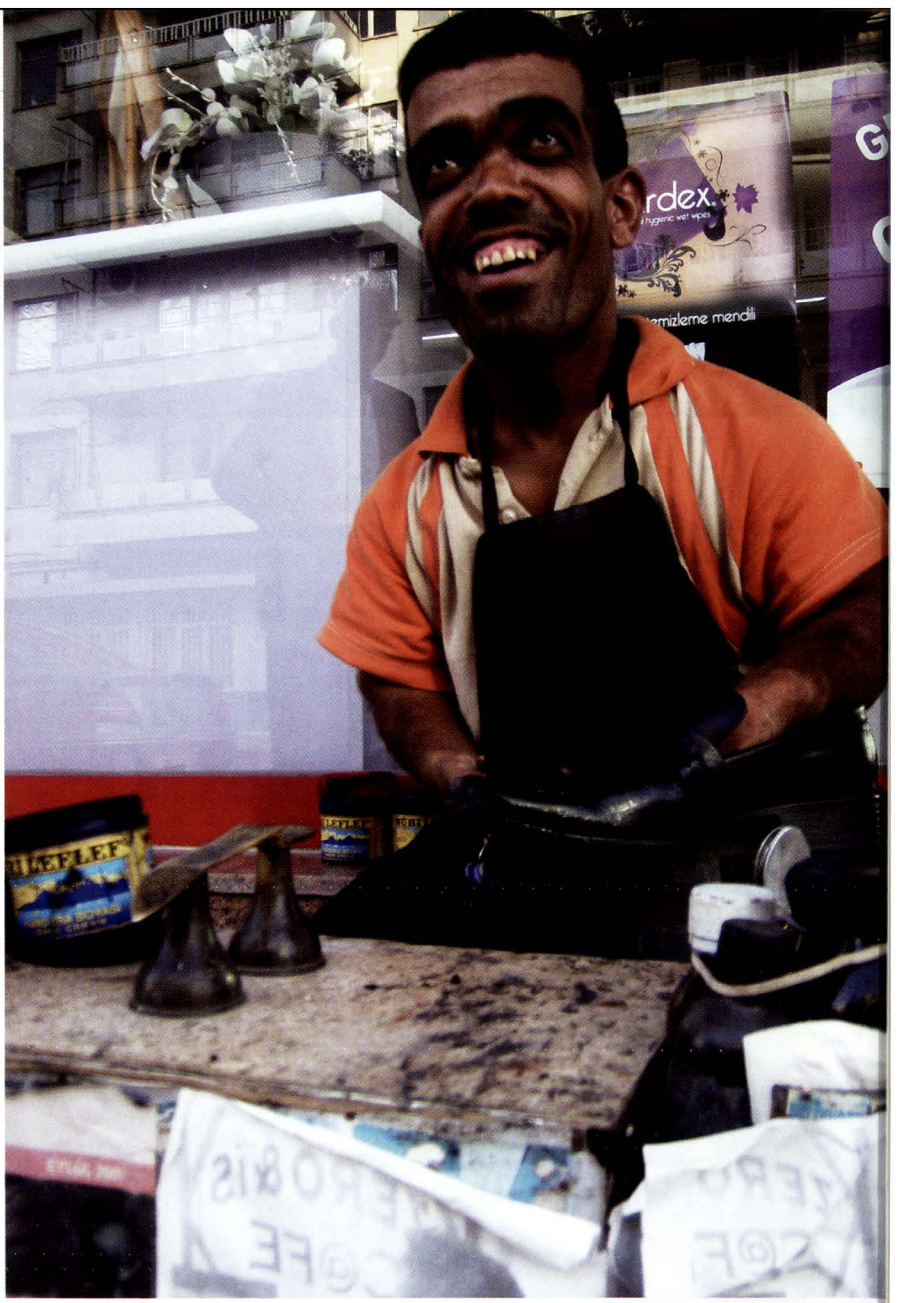
Osmaniye'de yaşayan 110 santimetre boyunda ve 45 kilo ağırlığındaki "Rambo" lakaplı Ramazan Altın evlenmek istiyor. Bugüne kadar boyuna göre uygun bir kız bulamadığından yakınan Altın, yetkililerden yardım istedi.

27 yaşında olmasına rağmen bugüne kadar kendisine uygun bir kız bulamadığını ve evlenemediğini söyleyen Ramazan Altın, "Artık bekarlık canıma tak etti. Evlenmek ve yuva kurmak istiyorum. Bugüne kadar bir kız bulamadım. Yetkililerden yardım bekliyorum" dedi.

Ayakkabı boyacılığı yaparak geçimini sağlayan Altın, 3'ü kız 11 çocuklu ailenin tek bekar çocuğu olduğunu, babası Sadık (62) ve annesi Cemile (56) ile birlikte yaşadığını belirterek, "**Ailemde tek bekar ben kaldım. Anneme ev işlerinde yardım edecek, başörtülü, boyu benden biraz uzun, ciddi ve ağırbaşlı, evine ve erkeğine sadık bir kızla evlenmek istiyorum**" diye konuştu.

Kazancının kendisini geçindirmeye yettiğini söyleyen Altın, "**Evimiz kendimizin. Ailecek yeşil kart sağlık güvencemiz var. Bugüne kadar hiçbir kızı istemeye gitmedik. Ancak artık evlenmek ve baba olmak istiyorum**" dedi.

"**Rambo**" lakaplı Ramazan Altın, halen Osmaniye Valiliğinin bulunduğu resmi kurumların önünde ayakkabı boyacılığı yapıyor.

Boyacı RAMAZAN

Fotoğraf: Hüsnü KARCI

Erdem BAYAZIT'A Vefa...

Erdem Bayazıt Bir Sempozyumla Anıldı

*"Beton duvarlar arasında bir çiçek açtı
Siz kahramanıyorsunuz; çelik dişliler arasında direnen insanlığın
Saçlarınız ıstırap denizinde bir tutam başak
Ellerinizi kök salmış ağacıdır zamana
O inanmışlar çağının"*

**Böyle başladı cumartesi...
11 Nisan günü uzaktan-yakından
gelen herkes adeta bir dost
meclisine çevirdiler Necip Fazıl
Kısakürek Kültür Merkezini.
Önden Gidenler'den birini daha
selamlamak, anmak istemişti bu
dostlar belli ki "unutmadık"
dercesine. Derviş, şair ve savaşçı-
ama asla saldırmayan- bir güzel
insanı dinleyeceklerdi
dostlarından, yarenlerinden...**

Bir şairi günler öncesinden bağrına bastığını gösteriyordu şehir; meydanı dolduran afişleriyle, hummalı çalışan öğretmenleriyle, basına düşen sempozyum öncesi haberleriyle... Kendinden olan bu sese, bu istikamet insanına çevrilmişti, en çok da "diriliş" in amentüsünün bilenenlerin antenleri.

Burası Erdem Bayazıt'ın şehriydi... Onun şiirlerindeki asal mekan. Rasim Özdenören, Alaaddin Özdenören'le birlikte çocukluklarını yaşadıkları bağ evleri, Cahit Zarifoğlu, Mehmet Akif İnan, yine Rasim Özdenören ve Alaaddin Özdenören'le okudukları Maraş lisesi... Ve tabii ki Nüri Pakdil'in ağabeyliği... Mahalli gazetelerde düzenledikleri sanat sayfaları... Bu şehirde mayalamışlardı edebiyat sofrasının mutfağını. Maraş onun için sadece önemli günlerde gelinip, ziyaret edilen bir baba ocağı değildi hiçbir zaman. Maraş onun için doğa demektir, ağaç demektir, çiçek demektir, damında tarhana kurutulan bağ evi; insan, ana, çocuk, ilişki ve tabii ki şiirini besleyen damar demektir.

İşte böyle bir günde, Yedi güzel adamdan biri, aşkın

ve umudun şairi Erdem Bayazıt doğduğu topraklarda, Maraş'ta bir sempozyumla anıldı. Şairin adının verildiği Erdem Bayazıt Anadolu Lisesi ve Kahramanmaraş Belediyesince ortaklaşa hazırlanan "BİRAZDAN GÜN DOĞACAK" isimli program, 11 Nisan 2009 Cumartesi günü saat 13.00'da başlayıp 17.00'da sona erdi.

Başta Kahramanmaraş Valisi Mehmet Niyazi Tanılır ve Belediye Başkanı Mustafa Poyraz olmak üzere çok sayıda davetlinin katılımıyla, Necip Fazıl Kısakürek Kültür Merkezinde gerçekleştirilen sempozyuma ilgi oldukça fazlaydı. Program öncesi, Kahramanmaraş valisi Mehmet Niyazi Tanılır, Belediye Başkanı Mustafa Poyraz ve Erdem Bayazıt Anadolu Lisesi müdürü Fazlı Zabun birer açış konuşması yaptılar. Belediye Başkanı Mustafa Poyraz'ın Maraş'ta Şairler ve Yazarlar evi kurulacağını müjdelmesi ayrı bir güzellik olarak yansıdı sempozyuma.

Programa başlarken sunu olarak izletilen, Erdem Bayazıt Anadolu Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni Zeynep Kevser Şerefoğlu ve Erdoğan Aydoğan'ın hazırladığı şairin yaşam öyküsünü son derece ustalıkla anlatan biyografik belgesel, salondaki herkese duygulu anlar yaşattı. Daha sonra programın ilk oturumu geçildi.

Birinci oturumda konuşmacılardan Prof. Dr. Fatih Andi, "Modern Kente ve Kentleşmeye Karşı Erdem Bayazıt'ın Şiiri: Beton Duvarlar Arasında Açan Çiçek" başlıklı konuşmasını yaptı. Andi özellikle Batı'yla tanışmamızdan sonra kendimizi ortasında bulduğumuz, bütün değerleri çürüten modern hayata karşı, Bayazıt'ın tabiatı ve fitratı önceliğini anlattı. Diğer konuşmacı Prof. Dr. Hasan Akay ise "Metnin Hız(ır): Erdem Bayazıt'ın Şiirlerinin Anlam Gücü" başlıklı konuşmasında, sanatçı, eseri ve okuyucu bağlamında metnin hızı üzerinde durdu. Birinci oturumun son konuşmacısı şair-yazar Ömer Erdem, "Erdem Bayazıt'ı Yeniden Okumak" isimli konuşmasında, bir şaire şair gözleriyle bakarak

seslendi. Özellikle "Beton duvarlar arasında bir çiçek açtı." dizesindeki "çiçek" kelimesinin şairin vurgulamak istediği insançılık kavramı olduğunu anlattı ve akademisyenlerin buraya dikkat etmelerini istedi. Sempozyumun ikinci bölümü Bayazıt'ın "Bulmak" şiirinin okunmasıyla başladı. Mehmet Zahit Şerefoğlu'nun neyiyle eşlik ettiği şiiri, Erdem Bayazıt Anadolu Lisesi öğrencisi Nisa Gizem Demir okudu. Daha sonra Prof. Dr. Turan Kkoç ile Rasim Özdenören'in birlikte yaptıkları söyleşide, şairle ilgili tanıklıklar anlatıldı. Söyleşi özellikle Erdem Bayazıt'ın yol arkadaşı Rasim Özdenören'le gerçekleştirildiği için çok önemliydi. Bir sanatçının şifreleri ancak böyle çözülebiliyordu. Rasim Özdenören, Bayazıt'ın çocukluğundan vefatına kadar hep birlikte yürüdükleri dostuydu çünkü. Hatıralar bir dosttan dinlenirse daha da güzelleşebilirdi. Rasim Özdenören'in 1950'li yıllarda Erdem Bayazıt'la birlikte gördükleri Maraş'taki bir idam sahnesi üzerine, Bayazıt'ın, Boşluk-lu Yaşamak şiirini yazdığını anlatması, tanıklığının en ilgi çekici olanlarından biriydi.

Söyleşiden sonra programa Doç Dr Mehmet Narlı, "Gelenekte Yeni Arayışlar: Erdem Bayazıt Şiiri", Doç. Dr. Yılmaz Taşçıoğlu, "Gamdan dağlar kuralıym/Kayalar kelimeler olan: Erdem Bayazıt'ın Şiirlerinde Ses ve İçerik"; Şair-yazar Duran Boz ise "Erdem Bayazıt Şiirinin Önerisi" başlıklı konuşmalarıyla devam ettirdi.

Sempozyum katılımcılara plaket, çiçek ve çeşitli hediyelerin takdim edilmesiyle sona erdi.

Erdem Bayazıt anısına kusursuz bir sempozyum hazırlayarak, şehrimizi böyle güzel insanlarla buluşturan Erdem Bayazıt Anadolu Lisesi Müdürü Fazlı Zabun'a, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri Zeynep Kevser Şerefoğlu'na, Kasım Hayber'e, Erdoğan Aydoğan'a; maddi ve manevi desteği için Kahramanmaraş Belediyesine ve emeği geçen herkese teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Anneler Günü Anısına...

Anneye Bir Gül

Ahmet NARİNOĞLU

Kimileri annesinin yanında annenin kıymetini bilmez. Kimileri ah annemden bir kurtulsam der. Kimileri ah annem olsa da neler yapmazdım neler der. Dikkat ederseniz hepsinin anneye bir bakışı var. Annesi olup da onun kıymetini bilmeyenler, eline sarılıp öpmeyenlere ne demeli? Ne desek az değil mi? Uzaktaysanız anneye aramak, sormak, duasını almak, sesini duymak ibadetin ta kendisi.

Anneler gününe gelince, senede bir de olsa anneleri yâd etmek ne güzel. İlle öz anne şart değil anneler gününde hangi anneyi görseniz elinden öpülmeli, saygı ve sevgi gösterilmeli. İşte böylesi bir güzelliğin Adana Andırınlılar Derneği ortam hazırlayarak yaşatıyor.

Dernek her Mayıs ayının ikinci Pazar günü piknik düzenliyor. Bugün hem de anneler günü eş, dost, hemşeriler bir araya geldiğinde sanki anneler günü gibi toplanmış oluyorlar. Evet, yanlarına gidiyor, ziyaret ediliyor, elleri öpülüyor, hal ve hatır soruluyor. Hayır, dualar, sevgi ve şefkatleri alınıyor. Hayatta bundan büyük mutluluk olabilir mi?

10 Mayıs Pazar günü Adana'da

hemşerilerimizi bahar buluşmasına ve anneler günü programına ta İstanbul'dan gelerek katıldık. Annelerimizi dolaşarak hatırlarını sorduk ve birer gül verdik. Gülün ne kıymeti var. Biz onlara saygımızı veriyoruz. Ne duygulu anlar yaşadık bilerseniz. Anlatılmaz ancak yaşanır. Anladım ki, bir değil bütün anneler anne mesafesinde kıymetleri var ve anılmaya değerler.

Biliyorum ki, kimimiz annenin hayır duasını alırken, kimimizde hak dünyasına göçmüş annelerimize dualarımızı gönderiyoruz. Keşke bütün günlerimiz bugünün duygu yoğunluğu ve sıcaklığında olsa.

Çukurova Yemekleri - 2

Sonay BÜLBÜL

Türk mutfak kültürünü birçok faktör etkilemiştir. Tarımsal yapı, Başka Toplumlardan Etkilenme, Sosyo - Ekonomik Düzeye Göre Farklılaşma, Toplu Yemek Yeme Geleneği gibi...

Türk kavimlerinde çoğunluğun ve bu arada göçebelerin gıdasında bitkiler önemli değildi. Eski Türklerin temel gıdası koyun eti ve süt ürünleri olmuştur. Bunlar arasında özellikle kırmız fazla besleyici olmamakla birlikte, ferahlatıcı ve açlığı giderici bir özelliği sahiptir. Oldukça yüksek bir kalori sağlayan kırmız, yağla tek taraflı beslenmeyi sağlıyordu. Tarımsal ekonomik

yapıda özellikle hububatlar, Türk yiyeceklerinin çoğunluğunu oluşturur.

Kuru fasulye, ya da nohut, bulgur pilavı ve yanında bir soğan, adeta Türk yiyeceğinin simgesi olmuştur. Özellikle kırsal kesimin en popüler yiyeceği bunlardır. Anadolu yollarındaki lokantalarda yemek yerken garsonların

en çok "Bir kuru" biçimindeki seslerini duyarız. Askerlikte ne kadar çok yenirse yensin, fıkralara şakalaşmalara ne kadar konu olursa olsun, kuru fasulye yine de vazgeçilmez bir Türk yemeğidir.

Türk yemekleri başka toplumlardan etkilenmiş ve onları etkilemiştir. Bu ilişki, karşılıklı olmuştur. Anadolu'daki yemekler, kap-kacak, yemişler, bitkiler, araçlar sadece Anadolu insanının özel bir buluşu değildir. Komşu uluslardan da etkilenmiştir. Komşuluk ilişkileri çerçevesinde birçok yemek türü, yemiş türü, içki türü gelmiş ve bunların çoğu Anadolu insanınca benimsenmiştir.

Türkler, Anadolu'ya gelince, oradaki yemek kültüründen de etkilendiler. Örneğin bir tatlı olan "Tavukgöğsü" ve "Kazandibi", Romalılardan kalmadır.

Baharata düşkünlük ve çeşitli soslar da yine Roma etkisidir. Balık, salata, zeytinyağı ve zeytinyağlı yemeklerin bazıları da Bizanslılardan geçmiştir. Hamur işi yiyecekler, Çin'den alınmıştır. Örneğin "manti" gibi. Adı da oradan gelmektedir.

Türkler de toplu yemek geleneği de

oldukça yaygındır. Toplu olarak, törenle, şölenle yemek yeme Türklerin tarihinde sık sık görülen bir gelenektir. Eskiçağ Anadolu'sunda dinsel törenlerde toplu yemek yeme geleneği vardı. Düşünlerde, savaşa gidişte, başarılı bir işten dönüştü, ölü gömme törenlerinde, dinsel derneklerde toplu yemek yenirdi.

Toplumsal değişme süreci içerisinde hızla değişmekte olan mutfağımızda geleneksel türlerin kaybolmasına, korunmasına turistik açıdan tanıtılmasına çalışmalıyız. Özellikle ulusal ve yöresel Türk yemekleri ele alınarak onları korumalıyız. Yoksa diğer gelenek ve kültürlerimiz gibi yemek kültürümüzün de yok olması içten değildir.

Ahmet Yaycıoğlu

Hüsnü KARCI

'Yaşam biçimi' ve 'kültürel' manada; şartlar gereği, toplumlarda katmanlar meydana gelmektedir. Bir tarafta, tabana ve geniş nüfusa dayanan 'Avam' kültürü; diğer tarafta ise, 'batı' anlayışıyla literatürümüze giren 'aristokrat' ya da 'elit' diyebileceğimiz 'soyluluk' kültürü meydana gelmektedir. Yaycıoğlu Ailesi'ni aristokrat bir aile olarak tanımlayabilir miyiz?

Senin anladığın manada söylemeyeceğim. Evet. Yaycıoğlu Ailesi 'aristokrat' bir ailedir. Biraz da 'yüksekten bakmak' gibi algılanabilir. Benim konumum farklı... Ben bir Yaycıoğluyum. Bununla da gurur duyarım! Farklı ortamlarda yetiştim. Benim bir tarafım Yaycıoğlu, bir tarafım Abazaoğlu; Yani Kayranlar. Tabi, Abazaoğlu-Kayran derken, Kayran'dan mı gelir; yoksa, Kayranın bir tarafı da Cingiloğlu; Cinoğlu'ndan mı gelir? Ben oraya yorumladım. Cingiloğulları çok harbi, çok saf, çok temiz insanlar. Ben, dedemin yanında büyüdüm, Annemin Babası. Anne Babamda, dayılarımda ve hâlâ Annemde, onlardaki 'safılığı' görürüm. Tevazuu görürüm. Yaşamım boyunca aldığım kültür, onlardan aldığım kültürdür. Aristokrat olarak değil, tevazuu benimsemiş olarak. Hani, Osmanlı Padişahları geleneğinde, Padişah saraya girerken, saray erkanı hep bir ağızdan Padişaha "mağrur olma padişahım, senden büyük Allah var!" derler.

Bu deyim, Osmanlı İmparatorluğu'nun 'asırlar boyu var olmasının sırlarından biri' olsa gerek?

Tabi, tabi... Padişah da ete-kemiğe bürünmüş bir insandır nihayetinde. Yanlış yapabilir, yanlış olabilir de. İşte bu hatırlatma aklın, vicdanın, tevazuun hatırlatmasıdır. Ne kadar büyürsen büyük, küçülmeyi de bilmelisin... Ben; ölüme, gayrisinin ise boş olduğuna inanan biriyim... Onun için, senin söylediğin mânâda aristokrat değilim. Aristokrat olarak da yaşadım... Memuriyete başladığım yıllarda yaşadım. Düşünün, vatandaş size geliyor, "bu Ahmet Yaycıoğlu, Hüseyin Ağa'nın oğlu, Küçük Ağa'nın damadı," diye geliyor. Yani, işinin hallolunması için geliyor... Bu manada kapımı çalıyor ve yardım istiyor. Odamdan içeri girerken ayakkabısını çıkaran insanları gördüm. El pençe divan duran insanları

gördüm. Nereden kaynaklanıyor? Yaycıoğlu imajından kaynaklanıyor. Böylesi durumlar beni hep rahatsız etmiştir!

Ne yaparsan yap, Allah için yapacaksın. "Yaptıklarının karşılığını aldın mı?" dersin, "hayır!" İyilik yapmadığım insanlardan daha fazla 'kibarlık' gördüm, 'saygı' gördüm, görüyorum da! Ben iyilik yaptığım insanlardan karşılık beklemiyorum.

'Beklememektir' doğru olanı. Felsefe; Şeyh Edebâli'nin felsefesidir. Önemli olan; gönüllerini kazandığın insanlara 'rahmet' okutabilmektir! Önderim ve rehberim, Zilfiaroğlu İsmail Ağa'dır. Ben kendisini tanımam ama, hikayelerini dinlerim... Elbistan'a bir ziyaretim sırasında, Adamın biri: "İsmail Ağa'yı tanır mısın" dedi. "E, tanırım" dedim. Ne de olsa kayınbabam. Ama, kayınbabam olduğunu söylemedim. Adam gözleri dolarak İsmail Ağa'yı anlattı... İsmail Ağa denen adam kırk dördü yıllarda kırk iki yaşlarında vefat etmiş. Bu hikayeyi dinlediğimde, zannedersen, seksen yedi-seksen sekiz yılları idi. Aradan kırk beş sene geçmiş olmasına rağmen, Adam bugün gibi gözleri dolarak anlatıyor. "Adam, 'ağa' idi; Adam, 'insan' dı," diyor.

Kağrı ile giden bir Göksun'lunun öküzü ölüyor. Adamı ağlarken görünce: "bir çift öküz verin" diyor. Adam'da diyor ki: "Sen beni bilmezsin, tanımazsın kardeşim, bana nasıl bir çift öküz verirsin?" diyor. İsmail Ağa:

"Ben sana Allah rızası için veriyorum," diyor; "Sen de 'insan'san, gün olur, getirir verirsin. İnsan değilsen ne yapayım kardeşim" diyor. Yani, kırk -kırk iki yaşlarında bir Adam ölüp gidiyor. Kırk-elli sene sonra, arkasından bunlar söyleniyor...

Bir insan, yaşamı süresinde bunları gerçekleştirebiliyorsa, ne mutlu. Bunları yapamıyorsan, ot da doğuyor-büyüyor-ölüyor. İtte doğuyor -büyüyor-ölüyor! Benim mantık ve felsefem bu. Böylesi değerlere önem veriyorum. Ahmet Yaycıoğlu'nu herkes çiğneyebilir. Hiç önemli değil.

Son zamanlarda "Andırın" temalı 'Sivil Toplum' oluşumlarında önemli gelişmeler var...

En büyük hasletim, en büyük arzu ve isteğimdir... Cenabı Allah bu çalışmalarını bizlere

görmeyi nasip etti. Tabi, siyasi mücadeledeki yalnızlığımın, teşkilatsızlığım 'ne olduğunu' gördüm. Etrafımda böylesi kuruluşlar olsaydı, böylesine yetişmiş insanlar olsaydı, Andırın'ın 'makûs talihi' çoktan değişirdi. Seçimlerde ne kaybettim? Çok şeyler kaybettim! Kazandım ama, çok şeyler de kaybettim. Yani; o günün şartlarında. Çünkü; sözlerimin başında da söylediğim gibi, Maraş'ta bir memur ve/veya bürokrat olarak kısmen 'neler yaptıklarımı' anlattım. Ama, siz sorun ki söyleyeyim... Andırın'da gördüğünüz; devlet tarafından yaptırılan ne varsa, yüzde yetmiş-sekseninde benim imzam vardır, katkım vardır. Amcazadem Abdullah Yaycıoğlu, üç dönem milletvekilliği yaptı. Babam, bir dönem milletvekilliği yaptı. Babamın dayısı, bir dönem milletvekilliği yaptı. Babamın dayızadesi Ali Zülfiaroğlu bir dönem milletvekilliği yaptı. Annemin amcası Ziya Kayran, bir dönem milletvekilliği yaptı. İddia ediyorum; hepsi akrabalarım, canlarım çiğerlerim. Hepsinin milletvekili olduğu dönemlerdeki hizmetlerini bir toplayın, benim bürokrat olarak veya bir Andırınlı olarak yaptığım hizmetlerin zekâtı dahi olamaz. Ahmet Yaycıoğlu milletvekili olsaydı, yapamayacağı iş yoktu... O kadar iddialı ve hazırlıklıydım!...

Projelerim vardı; düşüncelerim vardı... Neyi, nereden alacağımı biliyordum. Mesela; Andırın-Maraş yolu oradan gitmezdi... Andırın-Kadirli Yolu buradan gitmezdi... Kadirli, Göksun'a bağlanırdı. Andırın, Karasu'dan Maraş'a bağlanırdı. Andırın, Kadirli, Göksun'a bağlanırdı. Kuş uçuşu. Petrol İstasyonumuz un olduğu yerler devre dışı kalıyor. Arazilerimizin, tarlalarımızın olduğu yerler devre dışı kalıyordu; ama, doğru olanı da oydu. Geben; bugün, gümbür gümbür baraj suyu ile sulanırdı. Geben, Sisne, Bunduk arazileri bugün 'sulu tarıma' çoktan açılmış olurdu. Akifiye. Çokak, Bövme'nin çoktan göleti yapılır, sulanırdı. Bunların 'projelerini' yaptırardım. Bir yetkili bürokrat olarak, söz konusu projeleri ihale aşamasına getirdim. Hatta ve hatta, Hapisağzı göleti'nin 'iz ödeneği'ni koydurdum. Maalesef, biz bunları kaybettik! Neden kaybettik? İşte bu Sivil Toplum Kuruluşları'nın var olmamasından kaybettik. Adana'ya geldiğimde, ilk yaptığım iş, Andırın Derneği'nin toplantılarında bir araya

gelmenin, bir yer sahibi olmanın, kucaklaşmanın ve Andırınlılara sahip çıkmanın nedenlerinden hep bahsettim. Hiçbir toplantılarından kaçmadım. Hepsine iştirak ettim. Hiçbir yardımı esirgemedim. Ne istedilerse verdim... Bu benim 'gönüllülük esasına' dayalı 'severek,' 'haz' duyarak yaptığım ve her zaman da yapacağım, 'onur' duyduğum yardımlaşma anlayışımdır.

Diğer taraftan ise, maalesef; seksenli yılların verdiği sıkıntıların etkisini hâlâ tam olarak kıramadık! Ama, 'görüş ayrılıkları' yeni yeni kırılmaya başlandı. Gelişmeler güzel. İleriki zamanlarda daha da güzel olacak. Sağ olsun; yetişkin, münevver insanlarımız bu hususta gayret sarf etmektedirler. Şu derginin çıkması dahi ne demek. Büyük bir lütfü! Bu adam (Ahmet Narinoğlu), bunu, belki de elli sefer gündeme getirdi. .."Bir şeyler yapalım" diye çok uğraştı...Ama, gerçekleştiremedi. Allah razı olsun; bugün Ankara'da derneğimiz var. Maraş'da kuruldu. Osmaniye'de, İstanbul'da derneklerimiz var. Bu çalışmalar, 'büyük bir gücü' oluşturur!.. Bu birliktelikler koordine edilmeli. Bir çatı altında toplanmalı, yönlendirilmeli... Gerek duyulduğu hallerde 'kanal ize' edilmeli... Bu seneki şenlik ne kadar güzeldi! Andırın'da yaptığınız şenlik. Tebrik ediyorum. Ankara'da yaptığınız o toplantı, ne kadar güzeldi! Bunlar, güzel gelişmeler. Daha güzel ve kapsamlı toplantıları, şahsen çok arzu ediyorum. Beklentilerim şu: Hep söylüyorum. "Andırın bir yerlere varmalı... Andırınlılar, kendilerine bir sahip bulmak istiyorlarsa, Andırın 'gelişmek' istiyorsa; mutlak surette, "siyasetini, Osmaniye ile birleştirmek mecburiyetindedir!" diyorum. Benimle ilgili duruma gelince: Herkese açtığım... Hoş geldiler, safa geldiler... Ben, her zaman emirlerinde oldum; emirlerinde olmaya devam edeceğim... Ha, niye? Borç ödüyorum!.. "Ödedin mi?" "ödedim." Ödemeye de devam edeceğim... "Niye?" "Alacaklı olmak" için. "Niye alacaklı olmak istiyorsun?" dersin: Vasiyetim; öldüğümde, cenabı Allah kısmet ederse, oraya (Andırın'a) gömsünler! Mezar yerimi de aldım. Alıp beni götürsünler. Arkamdan iki laf söylesinler... Tabi, neyi 'hak etmişem' onu söylesinler. Ömrümün sonuna kadar da, elimden geldiğince 'hizmet' edeceğim... Çoruma çocuğuma da aynı şeyleri aşılamaya çalışıyorum.

Son dönemlerde yapılan , Çınargeçidi'ni de kapsayan "HES" projeleri hakkındaki düşünceleriniz?

Memleketimiz hayırına yapılan her şey iyidir ama; yapılırken, projelendirilirken iyi düşünmek gerekir. 'HES' bana ne verecek? Benden ne alıyor? Buna bakarım. Bir 'Çınargeçidi' meselesini ele alırsak; "bana ne verdin ki, benim kaynaklarımdan istifade ediyorsun be kardeşim?" Aslantaş Barajı'na kırk tane HES... Ne faydası var bana? Benim geniş arazimi aldın, 'yok pahasına' aldın, beni göçebe ettin, muhacir ettin, her birimizi bir yerlere dağıttın, nüfusumu azalttın... Yazık, günah! Hep bize vurmayın, biraz da 'âdil olun' yani.

'Hak arama' anlamında, gerek fert olarak, gerekse STK'lar olarak, hukuki yollar denense, sonuç alınabilir mi? İstifade etmenin imkanı yok! Devlet ihaleye çıkarmış, adam ihaleyi almış. Bunu satan devlet, bu parayı bana versin kardeşim. Hiç olmazsa, benim coğrafyama yatırım yapsın. Hep mi benden alacaksınız? Ormanlarımı yedin, bitirdin; bir yolumu dahi yapmadın. Arazimi aldın, götürdün;

Yaşamım boyunca 'hırs' ve 'ihtiras' sahibi olmadım. Bana yetecek kadar iş yükledim; yüklediğim işleri bitirmeye çalıştım. Tabi, kalan zamanlarımı da hemşerilerime adadım...

bana bir fabrika yapmadın. Şimdi de mesire yerleri gibi şunları bunları alıp götürüyorsun, bana bir şeyler vermiyorsun. Maraş Belediyesi 'suyumu' aldı, götürdü, bana bir şey vermedi. Bize yazık-günah değil mi? Bir sefer de olsun, verin yahu!.. İşte, STK'lar bunun için lazım. Sonra ne lazım? 'Siyaset' lazım. 'Önder 've 'lider' insanlar lazım. Ama, bana "gel siyasete gir" diyorsan ki, ben giremem! Sırtım ağrıyor yahu...Sırtım yerden kalkmadı. Kaldırıp, kaldırıp vurdular yere!..Beni niye 'yıkırtırdın' kardeşim? Sırtım ağrıyor. İkincisi; ben senden vazgeçemem. Seninle 'kötü' olamam! Ben biraz daha uzatırsam, sen benden 'nefret' edersin! Tadında bırakmak lazım. Yoksa, et tirnaktan ayrılır mı? Ben kendimi sana hep 'borçlu' hissetmişim. "Borçluyum..." diyorum. Aktif siyasete giremem, neden giremem?

Müptezelleşirsin! Arkadan gençler geliyor,

onlar çıksın yola... Niye "hep ben?" Olur mu? "Biz ne zaman büyüyeceğiz?" demezler mi arkadan gelenler. Ahmet Beyi görüyorsun... Bölmeysin! Biz bölündük, kaybettik!.. Bölünmeseydik, Andırın kazanırdı.

Mühendissiniz. Memuriyetlik de yaptınız. Şu an ticaretle iştigalsiniz. Adana'da ikamet ediyorsunuz. İşinizden memnun musunuz? Önünüzü görebiliyor musunuz?

Evet. Tevazu sahibi bir insanım ama, bazı şeylerde tevazu sahibi olamayacağım. Memuriyetten ayrıldığım zaman, cebimdeki paranın hepsi bir memur maaşı idi. O günün şartlarında, Bayındırlık Müdür Vekili olarak aldığım para altı bin lira idi. Aybaşında maaşımı aldım ve 'istifamı' verdim! Andırın'a geldim. Dört bin beş yüz lirasını harcamışım, geriye bin beş yüz lira param kaldı. Bayındırlık Müdürlüğü'nden sonra; köprü şantiyelerinde, çadırlarda, işçilerle beraber yatarak; yerine göre de kazma-kürek sallayarak bu günlere geldim. İlk iki senem büyük sıkıntılarla geçti! Çok yakın bir dostum vardı. Elbistan'lı Hamza Akbaş. Dostumdan çok fayda gördüm. Zaman zaman destek çıktı. Bir de Andırın'dan Hüseyin Tezcan. Çok yakın dostum. Bana evini açtı, ev verdi. Hızarı vardı; bana hızarımdan kereste verdi. Borca kereste verdi. Ondan sonra, her sene vergi rekortmeni oldum!.. Allaha şükürler olsun, daha sonra, Andırın dışında; Maraş'ta bir-iki iş yapınca; yine Rabbime şükürler olsun, bir Andırınlı olarıktan Maraş'ta ikinci vergi rekortmeni oldum. Güzel bir duygu! Özellikle vurguluyorum! Maraş Ticaret Odası beni davet etti. O zaman Milli Eğitim Bakanı Nevzat Ayaz'da var. Vergi Rekortmenleri anons ediliyor... Birinci sırada eczacı bir iş adamı var. Arkasından, Ahmet Yaycıoğlu ismi anos edildi. "Ahmet yaycıoğlu" deyince, ben şaşırımdı! "N'oluyor, filan" dedim. "Sen ikinci oldun" dediler. "Ne de ikinci oldum" diye sorduğumda, "vergide" dediler. Birinci olan bir açıklama yapmadı. Mikrofonu bana uzattılar. Bütün Maraş orada. Aynen söylediğim şu: "Sayın Bakan, Sayın Valim, Sayın hemşerilerim! Ahmet Yaycıoğlu gibi, Maraş'ın en küçük kazası olan Andırın'da; 'taşeron' bazında iş yapan bir Adam, K.Maraş gibi bir il'de ikinci sırada vergi rekortmeni oluyorsa; hem vatandaşı düşünsün, hem devlet düşünsün!" dedim ve mikrofonu geri uzattım. O an sanki salona 'bomba' düştü! Adamın günlük cirosu, benim yıllık ciromdan fazla ama, vergi rekortmeni benim. Böyle bir 'onuru' yaşadım!

Yaylalarımız ve Su Sorunları

Mesut BAŞIBÜYÜK

Çevre sorunları günümüzde herkesin dikkatini çeken ve her geçen gün kendini daha fazla hissettiren sorunların başında gelmektedir. Özellikle son yıllarda, artan çevresel sorunların sonuçları artık herkes tarafından gözlenmekte, hissedilmekte ve buna bağlı olarak da çeşitli şekillerde daha fazla gündeme oturmaya başlamış durumdadır. Çevre sorunlarını genel olarak hava kirlenmesi, su kirlenmesi, toprak kirlenmesi, gürültü kirliliği, görüntü kirliliği, düzensiz şehirleşme ve katı atıklar sorunu gibi çeşitli ana başlıklar altında sıralayabiliriz. Bu sorunlar bu gün ülkemizde ve dünyada oldukça yaygın olarak karşımıza çıkan sorunlardandır. Çevresel sorunların büyük bir bölümü küresel ölçekte sorunlar olup, herkesi ilgilendirmekle beraber, bölgesel ölçekte de karşımıza çıkan ve doğrudan doğruya ortaya çıktığı bölgeyi ilgilendiren çeşitli sorunlarda vardır. Doğu Akdeniz Bölgesinde yayla geleneğinin yüzyıllara dayanan bir geçmişi vardır. Ancak son yıllarda yaylalar, özellikle yazın artan nüfusa paralel çeşitli çevresel sorunlarla karşı karşıyadır. Bu çevresel sorunların tamamının bir yazıda incelenmesi çok zor olup; bunlardan sadece en önemlilerinden ve acil çözüm getirilmesi gereken sorunlardan birisi olan içme suyu ve atıksu konusu üzerinde durulacaktır. Esasen yaylalarımızda karşımıza çıkan çevre sorunları gerek ülkemizde ve gerekse dünyanın değişik bölgelerinde yaygın olarak karşılaşılan çevre sorunları ile büyük bir

benzerlik içindedir. Bu nedenle bu yazıda özellikle Andırın Bölgesinde yüzyıllardır süregelen yayla geleneğine bağlı olarak karşımıza çıkabilecek veya çıkmakta olan ve bölge halkını tehdit edebilecek su ile ilgili çevre sorunlarına dikkat çekilmeye ve bunlarla ilgili olarak bir farkındalık oluşturulmaya çalışılacaktır.

Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için içme suyu ve atıksu hakkında kısa bir tarihçe vermemiz, suyla karşılaşabileceğimiz çevre sorunlarını anlamamıza ve bu bilgiler ışığında kendi bölgemizle ilgili su konusunda değerlendirme yapmamıza yardımcı olacaktır.

Dünyada suyla ilgili çevre sorunlarının anlaşılmasında geçmişte yaşanan bazı olayların etkisi çok büyüktür. Burada iki temel konu örnek olarak verilecek ve buradan hareketle sudan kaynaklanabilecek potansiyel tehlikeler üzerinde durulacaktır. Bu her iki örnekte tüm dünyada suyla geçebilen çeşitli maddelerin ne gibi sorunlara yol açabileceğini anlamamıza yardımcı olacaktır.

Salgın hastalıklar insanoğlunun tarihi boyunca en önemli belalarından biri olmuş ve sayısız insanın hayatını kaybetmesine neden olmuştur. Salgınların şiddeti nüfusun artması yada bir başka deyişle yerleşim yerlerinde örneğin köylerde kasabalarda veya daha büyük şehirlerde nüfusun artmasına paralel olarak da artışlar

göstermişlerdir. 14. yüzyılda kara ölüm olarak bilinen veba salgını Avrupa nüfusunun yüzde 25'inden fazlasını silip götürmüştür. Londra da 1664-1665 kışında ortaya çıkan bir salgın o zaman şehrin nüfusunun yaklaşık yüzde 15 ine karşı gele 70000 insanın ölümüne neden olmuştur.

Sanayi devriminin başlaması ile birlikte şehirlerin nüfusunda ki artma daha da hızlanmış ve insanlar daha kalabalık şehirlerde yaşamaya başlamış ve buna paralel olarak da salgın hastalıklar daha sık görülmeye başlamıştır. O dönemlerde söz konusu salgınların nedenlerini gösterecek bakteriyoloji bilimi henüz ortada yoktu.

1854 de Londra da Asya kolerası olarak adlandırılan bölgesel bir salgın ortaya çıktı. Yapılan çalışmalar bu salgının yakınlarda bulunan bir çeşmeden yayıldığını ortaya koymuştur. Bunun nedeni bu su kaynağına yakınlardan gelen bozuk kanalizasyon borusundan kaynaklanan evsel atıksuyun söz konusu içme suyuna karışmasıydı. Ülkemizde yalnızca son 5 yıl içinde özellikle doğu ve güneydoğu illerimizde ve hatta bu yaz başında Aksaray da yaşanan salgınlar bazı gerçeklerin son 150 yıl da çok da değişmediğini ortaya koymuş durumdadır. Londra'da ki olaya tekrar dönersek, bu kanalizasyonun bağlı olduğu evlerden birinde de Asya kolerasına yakalanmış bir hastanın olduğu daha sonra anlaşmıştır. Sonuç olarak bu olay halk sağlığı açısından bir kilometre taşıdır. O dönemlerde yaşanan bu ve benzeri olaylardan sonra, suyun salgın hastalıkların taşınmasında ana yol olduğu ortaya çıkmıştır. Yaşanan bu ve benzeri salgınlar hem atıksuların şehirden düzenli bir kanalizasyon sistemi ile uzaklaştırılması ve hem de içme sularının kontrollü kaynaklardan gerekli şartların yerine getirilerek sağlanması gerektiğini ortaya koyması bakımından son derece önemlidir. Batı toplumlarında hali hazırda var olan içme suyu ve atıksu uygulamalarının temelini yaşayan bu salgınlardan alınan dersler oluşturmaktadır.

Günümüzde sudan kaynaklanabilecek sağlık sorunlarının boyutu artık mikrobiyolojik etmenlerin de ötesine geçmiş durumdadır. Dolayısıyla yaylalarımızda artan nüfusa bağlı olarak başka ne gibi sorunlar olabilir bunları da görmek gerekmektedir.

Son 20 yılda, özellikle daha iyi ve daha hassas ölçüm yöntemlerinin ortaya çıkmasıyla beraber, gerek içme sularında ve gerekse göllerde, nehirlerde başka bir büyük tehlikenin varlığı ortaya net bir şekilde kondu ve bu durum batı toplumlarında büyük şaşkınlığa ve paniğe neden olmuştur. Yapılan araştırmalar içme sularında insanların günlük yaşamlarında kullandığı ağrı kesicilerden antibiyotiklere, mide ilaçlarından doğum kontrol haplarına kadar her türden ilaç kalıntısının içme sularında bulunduğunu ortaya koymuş bulunmaktadır. Bu ilaç kalıntıları ulaştıkları ortamlarda, gerek insanlar ve gerekse diğer canlılarda hormonal sisteme ciddi olumsuz etkilerde bulunmaktadır. Örneğin İngiltere de nehirlerde yaşayan balıklarda anormal cinsiyet değişimi (feminisation) yani erkek balıkların dişileşmeye başlaması tipik örneklerdendir. Bu nasıl olmaktadır? İnsanlar ilaçları aldıktan sonra alınan ilacın

bir kısmı insan metabolizması tarafından parçalanırken (alınan ilaca bağlı olarak) bir kısmı ise hiç bozulmadan doğrudan vücuttan atılmakta ve buradan da atıksuya karışarak arıtma tesisine gelmektedir. Bu ilaç kalıntıları atıksu arıtma tesislerinden arıtılmadan çıkarak nehirlere veya göllere yani alıcı ortam dediğimiz yerlere ulaşmaktadır. Buradan yani bu suların deşarj edildiği yerden eğer bu sular daha sonra içme suları olarak alınıyorsa insanlara ve diğer canlılara geçmektedir. Bu ilaçların kalıntıları içme suyu arıtma tesisinden çıkmış sulara bile tespit edilmiş durumdadır. Bu bahsettiğimiz olaylar gerek atıksu arıtımı ve gerekse içme suyu arıtımı standartları son derece yüksek olan batı toplumlarından karşılaşılan durumlardır.

Yukarda verdiğimiz iki örnek herhangi bir kontrol ve planlama olmayan yaylalarımız için çok ciddi sorunların içinde olduğumu ortaya koymaktadır. Doğu Akdeniz Bölgesinde yayla veya yaylalıklar olarak kullanılan 200 civarında yerleşim bölgesi bulunmaktadır. Bunların bazılarının nüfusu yaz aylarında son derece yüksek rakamlara ulaşmaktadır. Söz konusu yaylalıklarının sadece yaz aylarında kullanılmasından dolayı gerek içme suyu ve gerekse kanalizasyon gibi temel bir takım alt yapıdan yoksun olmasıdır. Esasen yaylaların nüfusu yaz aylarında Türkiye'nin pek çok ilinin nüfusunu aşmaktadır. Bu da karşımıza, katı atık, evsel atıksular, içme suyu kaynaklarının kirlenmesi, bitki örtüsünün tahrip olması gibi bir biri ile bağlantılı olan ve buradaki halkın sağlığını olumsuz anlamda etkileyebilecek bir takım sorunlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Buraların nüfusu yukarıda da işaret edildiği gibi yaz aylarında artması sonucunda ciddi oranda içme suyu sıkıntısı çekilmekte ve evsel atıksular ise rastgele çevreye veya fosseptik çukurlarına bırakılmaktadır. Evsel atıksuların fosseptik çukurlarına bırakılmaları bunların çevrede bulunan ve diğer evlerin kullandığı içme sularını kirlitebilmektedir. İçme suları ve atıksularla ilgili olarak hali hazırda devam etmekte olan kontrolsüz uygulamalar içme suyu kaynaklarında hem mikrobiyolojik kirlenmelere ve hem de kimyasal maddelerden kaynaklanan kirlenmelere neden olmaktadır. Bu gün hali hazırda hemen hemen hiçbir yaylalıkta

içme suyu ile ilgili temel standart uygulamalar bulunmamaktadır.

Sonuç olarak bölgemizde yaz aylarında yayla kültürüne bağlı olarak yaylalıklarımızda artan bir nüfus hareketi olmakla beraber, bu nüfusun getirdiği potansiyel sorunları ortadan kaldırmaya yönelik çalışmalar çeşitli nedenlerden dolayı yapılamamaktadır. Bu yerleşim yerlerinin hemen hemen hiçbirinin belediye sınırları içinde olmaması, bazı kontrol ve denetim mekanizmasını da ortadan kaldırmaktadır. Burada belki ön önemli başlangıç noktalarından birisi var olan sorunların farkına varmamızdır. Bu bakımdan öncelikle ne gibi bir tehlikenin içinde olduğumuz anlamamız gerekmektedir. Bundan sonra, bizler buraları paylaşan, buralarda yaşayanlar, buraları kendilerine yurt edineler bu sorunlardan haberdar olmalıdırlar. Aksi takdirde çok yakın bir gelecekte bizi daha büyük sorunlar beklemektedir. Esasen yayla kültürünün olduğu Ülkemizin pek çok yerinde artan nüfus ve çarpık plansız programsız yapılaşma ve buna bağlı olarak ortaya çıkan sorunlar ciddi olarak baş ağrıttacak ve bizim bu değerlerimizi kaybetmemize neden olacaktır.

Son yıllarda pek çok yaylalıkta olmakla beraber Andırın bölgesinde bulunan yayla arazileri hiçbir planlama ve program olmadan yalnızca ekonojik bir takım kaygılara hızla yapılaşmaya başlamış durumdadır. Bir yıl önce geçtiğiniz bir bölgeden bir yıl sonra tekrar geçtiğinizde yapılaşmanın gittikçe arttığını görmek artık buralarda sırdan bir olay haline gelmiştir. Bu yapılaşma ve buna bağlı nüfus artışı yukarda belirtilen Avrupa'da yaşanan 150 yıl önceki şartlarla büyük benzerlikler içermektedir. Dolayısıyla buralarda yaşayan insanlar için potansiyel tehlikeler kapıdadır. Bu nedenle her şeyden öne yayla arazilerilerinin kullanımında ivedilikle belli bir plan ve program dahilinde hareket edilmeli ve gerek içme suyu kaynakları ve gerekse atıksularla ilgili gerçekler başta olmak üzere diğer çevresel değerlendirmeler var olan bilimsel gerçekler ışığında yapılmalıdır. Eğer bu yapılmazsa ilerde çözümü çok daha zor ve pahalı çevresel sorunlar bizi beklemektedir.

Fotoğraf: Hüsnü KARCI

Hıdırellez [Hızır - İlyas]

Ömer ARSLANTAŞ

Hızır ve İlyas söyleneceye göre ilk kez kendisine Ab-u Hayat kaynağı bildirilen Zülkarneyn ile birlikte bu kaynağı bulmak için yola çıkmışlar. Çok uzun süren bir yolculuktan sonra karanlıklar ülkesine ulaşmışlar. Zülkarneyn karanlığı aydınlatmak için yanında taşıdığı iki mülcevherden birini Hızır'a vererek onlardan ayrılır. Hızır ve İlyas iki denizin birleştiği yerdeki kaynağa ulaşmak için uzun süre bilmeden yürümüşler. Acıkınca bir su kenarında durmuşlar. Çıknarındaki kurutulmuş balığı yemek için çıkarmışlar. Suda ellerini yıkamışlar. Hızır'ın elinden bir damla su kurutulmuş balığın üzerine düşer. Balık canlanır ve suya atlar. Böylece Hızır ve İlyas aradıkları Ab-u Hayatı-Ölümsüzlük Suyunu bulduklarını anlarlar. Bu sudan içerek ölümsüzle arasına karışırlar. Hızır ve İlyas daha sonra birbirlerinden ayrılırken her yıl 6 Mayıs gecesi buluşmaya - bir araya gelmeye karar verirler. Bu buluşma Hıdırellez geleneğinin başlangıcı olmuş. Yazılı kaynaklarda ise aşağıdaki bilgiler bulunmaktadır.

İlyas ismi islam bilginlerine göre Kuranda İlyas, İlyasin, bazı kıraat da (okuma şekli-telifuz) Al-i Yasin-Ali Yasin olarak söylenmektedir. Kitabı Mukadesad da İlyas, İbraniye Eliyyahu olarak belirtilmektedir. Bazı din bilginlerine göre ölümsüzlük kaynağına yani Ab-ı Hayata daldığı için renginin yeşile dönüştüğü ve bulunduğu ya da namaz kıldığı yerin hemen yeşillenmesi nedeniyle İlyas Peygamberin Hızır (Arapça da yeşil-Hızır) lakabını aldığı iddia edilmektedir. Hızır ismi halk arasında Ellez olarak da söylenir. Ancak Kuran'da Elyasa, Tevrat'ta Elişa olarak Hızır ayrı bir kişi ve peygamber olarak anlatılmaktadır. İlyas Peygamber efsanevi ve mitolojik kişiliği ile Hidrellez kültürünün bir parçası olmuştur.

İlyas Peygamber İsa'dan dokuz asır önce Ba-lbekte doğmuş ve yaşamış. Ba-l Beni İsraililerin taptığı, 13,6 metre boyunda dört yüzü olan altından putun adıdır. Balbek ise bu putun bulunduğu yer anlamındadır. Kuran'a ve Tevrat'a göre İlyas Peygamber, İsrail kavmi kendini dinlemeyip puta tapmaya ısrarla devam edince kendi isteği ve tanrının emriyle Sayda bölgesine gider. Orada sadece bir yemeklik unu ve yağı, birde çok hasta oğlu olan çok fakir yaşlı, dul bir kadının evinde kalır. İlyas Peygamber geldikten sonra kadının unu ve yağı hiç bitmez. Çaresiz bir hastalıktan ölü gibi yatan gence tüm ümitlerin kesildiğinde dua edip dokununca gencin tüm hastalığı geçer. Daha güçlü, daha yiğit bir genç olarak kalkar. İlyas Peygamber "Ey şifa hastayı terk etme" der. Bu genç İlyas

Peygamberden hiç ayrılmaz devamlı onunla gezer. Gencin adı Elişa'dır. Bir zaman sonra İlyas ve Elişa yine birlikte yürürken iki atı da ateşten olan bir ateş arabası gökyüzünden ikisinin arasına girer. Büyük bir kasırga çıkar. İlyas'ı içine alıp göklere çıkarır. Göğe yükselirken İlyas'ın hırkası-cübbesi Elişa'nın üzerine düşer ve İlyas'ın ruhu Elişa'nın üstüne konu yorumu yapılır. Bu olay islam din âlimlerince de benzer şekilde anlatılmaktadır. Kuran'da İlyas'a peygamberlik ve hidayet verildiği belirtilmektedir. Ayrıca İlyas peygamberin Ab-u Hayat yani ölümsüzlük suyunu içtiğine ve ölümsüzlüğe ulaşan kişilerden olduğuna, yarı tanrı konumundaki nitelikleri ile evren üzerinde tasarrufları olduğuna inanılmaktadır.

Hızır'la ilgili olarak, bazı bilgiler biraz farklılık gösterir. İsa'dan sekiz asır önce ve 127 yıl kadar yaşadığı belirtilmekle birlikte Hz. Âdem'in zamanından Hz. Muhammed zamanına kadar birçok peygamberle görüştüğü, Hz. İbrahim'le Babil'de bulunduğu, Hz. Musa'yı eğittiği, bunu için de kendisine bütün bilgilerin verildiği söylenir. Bu nitelikleri ile Hızır gerçek bilgiye ulaşan yetkin insan yani, İnsan-ı Kamil simgesi sayılmıştır. Ayrıca Hz. Muhammed'le Kadisiye Savaşında bulunduğu, çeşitli yerlerde ve zamanlarda mutasavvıflarla görüştüğü, onlara zikir öğrettiği söylenir. Bu ve benzeri nitelikleri İlyas Peygamberde olduğu gibi tanrısal niteliklerle ilişkilendirilerek İlyas peygamberle birlikte Ab-u Hayat içtiğine ve ölümsüzlüğüne inanılmıştır. Bu inanca göre Hızır, Peygamber, Veli, ölümsüzlük sırrına ermiş bir kişidir. İnsanları hırsızlığa, suya, yangına, zalimlere, şeytana, yılan ve akrebe karşı korur. Bütün dünya onun yönetimi altındadır. Denizlerde Tanrının halifesi, karada vekilidir. Denizcileri tehlikelerden korur. İsteddiği zaman görünmez olur. İsteddiği zaman uçabilir. Darda kalanların tüm ümitlerini kaybettiği an yardımına yetişir. Halk arasında darda kalanların imdadına koştuğu inancıyla ilgili olarak, tam zamanında ve en sıkışık bir anda yetişmek anlamına gelen "Hızır gibi yetişmek" deyimini kullanılır. Bu deyim çok darda kalanlara yardım eden kişiler için "Hızır gibi yetişti" şeklinde de kullanılır. Hızır yoldaşın olsun, Hızır seninle olsun gibi dualar da halk arasında yaygındır. Bir ozanımızın "...Namazım kıldım tabutum hazır, Yetiş imdadıma boz atlı Hızır". Dizeleri ile Yunus Emre'nin "... Yunus Emre'm bu dünyada, İki kişi kalır derler, Meğer Hızır-İlyas ola, Ab-ı hayat içmiş gibi." Dizeleri bu inancın özgün imdat dileyişi ve tasavvuf türü yansımalarıdır. Bu efsanevi ve mitolojik kişiliği ile Hızır da Hidrellez kültürünün öbür parçasını oluşturmaktadır.

Doğa güçlerine egemenlik, insanlara yardım ve koruyuculuk konusunda Hızır ile İlyas arsında iş bölümü varlığına inanılır. Hızır kendisi gibi ölümsüzlüğe ulaşan İlyas ile, gökten inip İlyas'ı alıp götürerek kendisinden ayıran ateşten araba olayından sonra, zaman zaman buluşarak arkadaşlık ederler. Değerlendirme yaparlar. Bu buluşmanın yazın başlangıç günü kabul edilen altı (6) Mayısta olduğuna inanılır. Bu gün halk arasında Hidrellez Günü olarak kutlanır. Bu kutlamalarda bahar şenliğinden daha çok Hızır'ın olağan üstü niteliklerinden yardım sağlama inancı vardır. Bu etkinliklerin temelinde geleceği sezebilme ya da çeşitli isteklerin gerçekleşmesini sağlama dileği inançla karışık mitolojik bir anlam taşımaktadır. Örneğin, Niyet çömlerleği ile kişinin geleceğini, Ağaç dalına hamur asarak bolluk ya da kıtlık olup olmayacağını, Soğan yapraklarıyla talihinin iyi mi kötü mü olacağını öğrenme isteği yanında Hidrellez gecesi yakılan ateş üzerinden atlayarak niyet tutan kızların kısmetini açma dileğinin ayrı birer anlamı vardır. Hızır'ın ya da ondan doğaya sinmiş gizli gücün insanlara geçeceği bildireceği, ab-ı hayat aracılığı ile dokunduğu her şeye ya da geçtiği-ugradığı her yere zenginlik, canlılık, sağlık, bereket, kısmet vereceği, kötülükleri, hastalıkları, zararlı güçleri kovması inancı ve bu niteliklerinden yararlanma dileği vardır. Bütün bunlardan da anlaşılacağı gibi altı (6) Mayıs Hidrellez gününde; Hızır ve İlyas bir araya geldiklerinde insanların dileklerinin kabul edileceği yaygın bir inanıştır.

Altı (6) Mayıs günü hıristiyanlıkta da benzer içerikte yarı kutsal kabul edilen anlamlı günlerden biridir. Ortadokslarda Aya Yorgi Günü, Katoliklerde Aziz Gorgius Günü, Süryanilerde Circis Günü olarak kutlanır.

KAYNAKÇA:

- Anabiritanika; Ana Yayıncılık, Cilt 11, İst. 1988
- BURŞALI, Necati M.: Peygamberler Tarihi
- Hz. Davut, Ölçü Yay. İst. 1991
- ÇİÇ, Muazzez Hilmiye; İbrahim Peygamber Sümer Yazılarına ve Arkeolojik Buluntulara Göre, Kaynak Yay., İst. 1997
- DEMİREL, Hakkı; Tevrat (Çev.), Müjde Yay. İst. 1996
- GENÇOSMAN, K.Zeki; İsimler Sözlüğü, Hürriyet Yay. İst. 1975
- KÖKNEL, Özcan; Akıl İle Düşünme Gücü, Altın Kitaplar, İst. 2003
- ÖZTÜRK, Y.Nuri; Kuran-ı Kerim Türkçe Meali, Yeni Boyut Yay. İst. 1997

Dereceye giren yazılar

Sen ANDIRIN

Şeyma KOCABAŞ (Cumhuriyet İ.Ö.O. birincisi)

Andırın... Daha adını duyar duymaz içimde bir şey kıpırdıyor, bir hareketlilik hissediyorum. "Andırın" der demez zaten o muhteşem güzellikteki yerin cennetten bir köşe olduğunu tahmin edebiliyorum. Sen Andırın, koskoca bir devri, zorluklarla dolu bir dönemi arkasında bırakan, kalbimizde mutlaka bir yeri olan eşsiz güzellikte bir yersin. Sen Andırın, tadına doyulmaz bir meyve, kokusu hiç bitmeyen bir bahar çiçeğisin... Sen tarihle, kültürünle, insanınla bir başkasın Andırın. En azından doğal kalmış, el değmemiş ve unutulmamış bir şeylerin hala var. Ve sen Andırın daha dalından koparılmamış bir meyve, birçok insanın hasret kaldığı bir ana kucağısın.

Ah Andırın! Kimlere kucak açtın şimdiye kadar, kimleri kalbinde sakladın ve kimleri gömdün buralara? Bunu senden başka

hiç kimse bilemez ve yine senden başka hiç kimse açıklayamaz. Evet Andırın... Koskoca bir tarih boyunca hep bizler seni anlattık, seni konuştuk. Şimdi sıra sende... Artık suskunluğunu boz ve bir şeyler söyle bizlere. Ve bırak artık herkes görsün seni, herkes görsün o kocaman, o heybetli Andırın'ı...

Sen Andırın eskiden bu yana birçok efsaneye, birçok destana konu oldun. Bunun için adın bile yeterliydi aslında... Fakat kalelerin, doğal güzelliklerin, köylerin, hele hele de insanların bu tür yazılara konu oldu mu? Bu yazılar çok daha güzel ve çok daha ilgi çekici oluyor artık. Okudukça okuyası geliyor insanın... Çünkü sen Andırın her şeyinle bir başkasın. Bir anda alır götürürsün insanı, sürüklersin bambaşka diyarlara...

İnsan hayatından yavaş yavaş bir şeyler eksilir her geçen gün. Tıpkı kayan bir yıldız gibi... Ve Andırın'da bir yıldız nasıl kayar merak ediyorsanız... Andırın'da gün, güneş daha yüzünü göstermeden başlar. Sabah ezanından sonra sokaklarda ki kalabalıkta artar. Güneş cennetten bir parça olan bu yere gülümsemeye başladığı andan itibaren; hayat bulur bu topraklar... Ve artık herkes kendi derindedir. Büyük bir koşturmaca başlar. Dükkanlar açılır, Pazar yerleri kurulur. Ekmek kaygısına düşer insanlar. Ve bu çıkmaz sokaklarda alın terleri dökülür.

Andırın esnafı için bu saatten önemli olan sonra ilk satışı kimin yaptığı değildir. Onlar için önemli olan sabah sabah herkesin birbirine verdiği selamdır. Çünkü o selam birbirine verilen değer bir ölçüsü, paha biçilmez bir eserdir.

Fotograf: Hüsnü KARCI

ADANA'nın Kurtuluşu'nda KARAIŞALI CEPHESİ

Hüseyin SEYİRCİ

Atalar yurdu Çukurova'nın tarihi kültürünün araştırılması yazılması gelecek kuşaklara kaynak oluşturur. Bu da eli kalem tutan Adanalıların tarihi görevidir. 18 Aralık 1918 tarihinde Fransız işgal kuvvetleri Adana'yı işgal ettiler. 1500 kişilik bir Fransız ordusunun başında Hamlin diğer yanında Cezayirli askerler, paralı ve gönüllü Ermeniler oluşturuluyordu. Adana ve civar ilçeler, baskına uğrayan köyler, mahalleler kan ağlıyordu...

Sayın okuyucularım, ben bu yazımda Adana ve Çukurova'nın kurtuluşunda tarihi bir yeri olan Karaisalı Cephesi dosyasını açıyorum. Adana ve Çukurova'nın kurtuluşunda bir Kozan Cephesi (Doğu Kilikya) iki Karaisalı Cephesi (Batı Kilikya) önemli strateji yerlerdir. Atatürk'ün : "Tarih yazmak, tarihi yapmak kadar zordur". Sözü bu tarihi araştırmamızın en büyük delilidir. Milli Mücadele bir bütündür. Türkiye'nin dört bir tarafı müstevli devletlerle "Mondros mütarekesiyle kuşatılmış, işgal edilmiş, adeta aralarında pay edilmişti. Mustafa Kemal Paşa ilk Kuvayı Milliye hareketini Adana'da ateşlemiştir: "Bende bu Kuvayı Milliye hissiyatı bu güzel Adana'da oluşmuştur" demiştir. Çukurova işgal edilmiş, düşman işgalinden kurtulmak için Kozan Heyeti üç kişilik gurup Sivas'a Mustafa Kemal Paşa ile buluşmak üzere gizlice gittiler. Bu heyet: Halil Topaloğlu, dava vekili Mustafa ve Kurtoğlu Hulusi Efendiden oluşuyordu. Heyet, Mustafa Kemal Paşa ile gizlice Sivas'ta görüştü.

Mustafa Kemal Paşa, bir gün sonra Kozanoğlu Doğan adı ile Binbaşı Kemal Bey'i Kilikya Kuva-yi Milliye komutanlığına, Aydınlioğlu Tufan adıyla Osman Tufan Paşayı Doğu Kilikya komutanlığına Sinan Tekelioğlu takma ad ile Yüzbaşı Ali Rasip Beyi de Batı Kilikya komutanlığına Karaisalı cephesine

tayin etti. Mustafa Kemal Paşa şu emri verdi:
1.Sivas'tan hareketiniz belli olmayacak
2.Kıyafetleriniz değiştirilecek
3.Sivas Kongresi kararlarına uygun hareket yapılacaktır
4.Halk, bu teşkilatı içten benimseyecek
5.Teşkilat, işgal bölgesinde kurulup, genişletilecek
6.Karaisalı'da toplanacak büyük bir kuvvet Fransızları Adana'da kovacak.
Mustafa Kemal Paşa 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa'yı (Cebesoy) haber sunmuş 03.11.1919'da Kayseri'ye geldi. Kayseri'de Sinan Tekelioğlu görevlendirildi.

Karaisalı'ya Hareket: Ali Fuat Paşa Sinan Tekelioğlu'nu Karaisalı Cephesine görevlendiriyor. Bu arada Kurmay Albay Emrullah: "Canım O. (Sinan Tekelioğlu) kanı delinin birisidir. Kaş yaparken, göz çıkarır" der. Buna karşılık Ali Fuat Paşa: "İşte bize, böyle bir adam lazım" der. Tekelioğlu Sinan Paşa "Adana Cephesi Hatırasında" Kayseri'den Karaisalı'ya hareket edişini şöyle anlatıyor: "Ali Fuat Paşa Sivas'tan Kayseri'ye geldiği vakit evime bir inzibat eri göndererek beni çağırdı. Yanına gittiğimde bir protokolün kaleme alınmış olduğunu öğrendim. Bu protokole göre ben batı Kilikya (Çukurova) cephesi komutanlığına atanmış bulunuyordum. Protokolü memnurlukla imza ettim. Silah ve mermi gibi savaş gereçlerimizi de 11. Tümenden sağlayacakım. Takma adım Tekelioğlu Sinan Bey'di."

Karaisalı'ya Hareket: Sinan Tekelioğlu yanında Üsteğmen Mustafa Vahit Doğan ve Teğmen Besim Albayoğlu bulunduğu halde 30 Mart 1920'de tan yerinin ağarması milis kuvvetler müfrezesi Karsanti'ye geldi. Sevgi ve saygı gördü. Artık Büyük sofulu Fransız Karargâhı düşürülmüştü. 31 Mart 1920'de sabah vakti yürüyüşe geçildi. Haclı köyünden de törenle uğurlanan milis kuvvetler o gün akşamüzeri Karaisalı Aktaş köyünde Aktaşlı Ali Ağa'nın evinde kaldılar. Gece Karaisalı'ya Karaisalı müfessüsü Mehmet Efendiye haber yollandı. Gizliden gizliye Karaisalı'da bekleyiş başladı.

1 Nisan 1920 sabahı beyaz atlarla Üçürge çayında geçerek Karaisalı meydanına geldiler. Halk ve müftü Mehmet Efendi coşkuyla karşıladılar. Telefon telleri kesildi. Hapishane boşatıldı. Casus saatçi Salim Selampınar deresinde idam edildi.

Kaymakam Cemil Bey yanında derhal nezarete alındı. Böylece 1 Nisan 1920 Perşembe günü bu ülkenin vefalı halkı hürriyetine kavuştu. Coşkun tezahüratlar arasında nutuklar söylendi. İşgal sırasında her ne kadar Karaisalı'ya düşman askeri girmemiş ise de halk ermeni fedailerinin çeşitli zulmüne uğramıştır. Nitekim 1919 yılının Ekim ayında Kızıldağ imamı Hafız Asım ve İki köylü ile Türk jandarmalarından biri şehit edilmişti. Araplı köyünden Dede Ağa'nın çiftli basılmış, boğazı kesilmiş yaralı olarak kurtulmuştur.

İşte milli kuvvetlerin gelişi, Fransızların kötü yönetimini sona erdirdi. Karaisalı teşkilatı kuruldu. Kuvayı Milliye milis kuvvetler komutanlığı sırasıyla 4 Nisan 1920'de Hackiri 26 Mayıs 1920'de Pozanti işgalinden kurtarıldı. Fransızlar bozguna uğradılar. Tren yolunu kaybettiler. Tarsus'u kaybettiler. Kozan'ı kaybettiler. İşgal kuvvetleri Fransızlar, İngilizler ve onların yardımcıları Ermeniler bozguna uğradılar. "Ankara antlaşması" sonunda 5 Ocak 1922'de Adana ve Çukurova kurtarıldı.

Değerli okuyucularım yeri gelmişken bir konuyu yazmadan geçemeyeceğim. Ben 1979'da Karaisalı Lisesi Edebiyat öğretmenliğine tayin edilmişim. Bu tarihi araştırdım. Fakat bir konu dikkatini çekti.

Karaisalı'da 1 Nisan niçin Bayram olarak kutlanmıyordu. Başladım araştırmaya dosyama hazırladım. O günkü Karaisalı Kaymakamı olan Ahmet Narinoğlu'nun makamına çıktım. Tarihi durumu anlattım. Ahmet Narinoğlu "Öyle mi?" diye bana idari yolu açtı. Çok çalışkan ve parlak zekâlıydı. Beraberce mesaiden sonra gece yarısına kadar çalıştık. Kasım Ener'in evine giderek onun da fikrini aldık. Yanıma Hasan Şafak'ı da vererek yaşlılarla röportajlar yaptık. 1986'da Adana Valiliği 1 Nisan Kuvayı Milliye Bayramı olarak kutlanmasına karar verdi. O günden, bugüne kadar 1 Nisan kutlanmaktadır. Bana araştırmamda her türlü kolaylığı sağlayan Ahmet Narinoğlu'na teşekkür borçluyum. O geleceğin bir güneşidir. Çalışan ve temiz, dürüst bir Kaymakam olarak İstanbul Kâğıthane'de görev yapmaktadır. Onunla ne kadar övünsek azdır.

Çukurova artık bayramlığını giymiştir. Onu gelecek nesillere emanet ediyorum.

Çukurovalı AŞIKLAR - 2

Karac'oğlan

Ali KARAOSMANOĞLU

Karacaoğlan adı üzerinde bugüne kadar birçok araştırma yapılmıştır. Yapılan araştırmaların Karacaoğlan'ın anlaşılıp aydınlatılmasına katkısı şüphesiz küçümsenemez. Öte taraftan araştırmalar Karacaoğlan'ın doğum yılı/yüzyılı, ölümü; doğduğu, yaşadığı ve öldüğü yer üzerinde karanlıklar, karmaşıklıklar oluşturmuştur. Karacaoğlan'dan ülkemizde ilk söz eden edebiyat tarihçisi Fuat Köprülü'dür. Köprülü İkdam gazetesinde 1914'te dizi yazısının yedincisinde aşıktan söz eder. Ülkemiz dışında ise İ. Knoş 1890'da bir makalesinde Karacaoğlan'dan söz eder.

Fuat Köprülü sözü edilen yazısında Latifi tezkiresinden(1546) alınmış:
"Bir olmaz vakte irgördük zamanı
Bilir yok âsmandan rismanı
En ehli yeğ görür mani yüzünden
Karacaoğlan türküsün şair sözünden"
16.yüzyıl sonu eserlerinde Gelibolulu Mustafa Ali'nin "Mevaidü'n Nefais fi Kavaidi'Mecalis" adlı eserinde "...Kat kalursa Karacaoğlana isnad olunur diye bir paragrafta Karacaoğlan isminden söz eder.

Ali Rıza Yalgın, "Cenupta Türkmen Oymakları" eserinde yayımlanan Karacaoğlan'a ait bir şiirde:
"Karac'oğlan dendi ünüm duyuldu
Bin on beşte göbek adım koyuldu"
Yine Yalgın'ın Toros gazetesinde yayımladığı bir başka şiirde:
"Bin on beşte beratçıgım yazıldı
Seksen beşte bel kemiğim büzüldü
Bin doksanda mezarımın başında
Döner baykuş öter bülbül"
Dörtlüğünde geçen hicri 1015, m. 1606' ya denk gelmektedir.

Bir başka şiirinde:

"Sultan Murad kalkmış kendi gelecek"
Dizesi şairin Dördüncü Murad devrinde yaşadığı rivayetini doğurmuştur.

Diğer bir şiirinde:

"Haleb'i Osmanlı alacak
Dağı taşı katar bir gün" dizelerinde Halep Valisi Abaza Hasan Paşa'nın isyanı(1658) ve öldürülmesiyle ilgili olay vurgulanır.
"Hazır ol vaktinde Nemçe kralı
Yer götürmez asker ile geliyor"
Dizeleri 1663'te Avusturya seferinde ismi Köprülü Fazıl Ahmet Paşa olayı olduğu belirtilir.

Karacaoğlan bir şiirinde "Koroğlu'nun Ayvazi dengi" dizesi onun Koroğlu'ndan sonra yaşadığı fikrini ortaya çıkarmaktadır.

Koroğlu'nun "İndim geldim Cerit Avşar iline
İlleri var bizim ile benzemez"

Şiirine nazire olarak söylediği şiiri bir iddia olara ortaya atılmış olup şiir:

"İndim seyreyledim Frengistanı
İlleri var bizim ile benzemez"
gibi dizelerden örülüdür.

Bunların yanında 17. yüzyıl şairlerinden Kayıkçı Kul Mustafa, Gevheri, Aşık Ömer gibi şairlere de nazire şiirlerinin gösterilmesi Karacaoğlan'ın 17. yüzyılda yaşadığı fikrini savunanlara bir dayanak olmaktadır.

1942'de hatıraları yayımlanan Akşehirli Hoca Hamdi Efendi, 1875'te seyahatinde Kilis'ten söz ederken Karacaoğlan'ın Kozan'da Sayıoğlu sülalesinden olduğunu belirtir. Bir şiirinde ise Karacaoğlan bu fikri şu dizelerle desteklemektedir:

"Kozan dağından neslimiz
Arı Türkmendir aslımız
Varsak'tır durak yerimiz
Gurbette yar eğler bizi"
"Göğce idi benim yerim durağım"
"Göğce'den çıktım çocuktum"

Feke'ye geldim ayıktım
Kozand'sıcaktan bayıktım
Karcoğlan dön obana"

Şiirleri onun Fekeli olduğu rivayetini doğurur.

Gaziantep Barak Türkmenleri onu kendilerinden sayar; bazıları Zobular bazıları da Akpınar köyünden olduğunu savunur. Radloff ise Kırım'da derlemiş olduğu menkıbeye dayanarak onu Belgradlı olarak belirtir.

Aşık, şiirinde,
"Vatanımız Adana Maraş
Çukurova ilimiz var"
"Yaylamız Bulgar dağdır
Binboğadır benim ilim"

Bazı cönklerden alınan şiirlerinde ise:

"Erzurum'dur benim ilim" der.

"Mamalı'da ben bir Rıdvanoğluyum" dizesine dayanarak araştırmacılar; onu, Kırşehir'in Mecidiye ilçesinin Mamalı köyüne götürür.

"Maraş illerine giden kervancı
Selam söyle bizim ele obaya"

Bir başka dizede, "Öz adım Halil'dir köyümüz Hama" der ama araştırmalar neticesinde böyle bir köye rastlanmamıştır.

Adı ile ilgili bir başka şiirinde,

"Karacaoğlan Hasan adım
Güzellerde kaldı dadım"

Dizeleri adı üzerinde tartışmalar oluşmasına vesile olmuştur.

M. Şakir Ülkütaşır, Yılmaz Gürsoy, İlhan Başyaz gibi isimler Yozgatlı Karacaoğlan'dan söz eder.

Feymani, Karacaoğlan'ın Kadırlı'nın Binboğa köyünden olduğunu iddia eder. "Kadırlı yöresine ait yer adları, aşığın şiirlerinde hiç bulunmamakta. Siz nasıl onu Kadırlılı ediyorsunuz?" tepkisine ise "Bir insanın doğduğu ve yaşadığı yerden söz etmesi zorunlu değil." cevabını vermesi ilginçtir.

Saim Emirmahmutoğlu, Karacaoğlan'ı Maraşlı kabul eder. Ali Aksay, Düziçili; Mustafa Ertaş, Ermenekli olduğu iddiasında bulunur.

Neşri Altay, "Mut Tarihi" yapıtında şöyle bir iddiada bulunur "Şiirlerinde geçen yer adları ile konuştuğu şiveye göre İçelli olduğu belli ise de gerek kendisinin gerek sevgilisi 'Karakız Elif'in' türbesinin Mut ilçesinin

doğusunda Dere-Çukur köyleri sınırında olması öldükleri ve gömülü oldukları yerin burası olduğuna göre bu çevrenin çocuğu olduğundan şüphe edilemez.”

Saim Sakaoğlu, “Karaca Oğlan” kitabında “Onun doğum tarihinden değil, belki doğum yüzyılından söz edilebilir; o da bize göre 17. yüzyıldır.” Diyerek ilginç bir görüş belirtmektedir ki bu görüş de tartışmalara çok açıktır.

Gene Saim Sakaoğlu, “Biz diyoruz ki Karaca Oğlan, ülkemizin doğusunda Kahramanmaraş, Gaziantep, Nizip çizgisi ile batıda Ermenek, Silifke çizgisi arasında kalan coğrafyanın adıdır. Bu çizgilerin kuzeyi ise Kahramanmaraş, Göksun, Feke, Kozan, Mut, Ermenek çizgileri ile birleşmektedir. Ayrıca Kilis, Dört Yol çizgisinin güneyinde kalan bölgede Karaca Oğlan için yurt sınırlamaya pek elverişli değildir.” Görüşleri ile tartışmalara bir ekleme yapmaktadır.

“Dinlen ağlar birem birem söyleyim
Arşı çarşı gider yolun var dağlar
Kamalaklı karardıçlı sekiler
Selvili söğütlü şarın var dağlar”
(Dadaloğlu)

“Dinleyin ağalar size söyleyim
Arş u kürsü giden yolun var dağlar
Karardıçlı kamalaklı yücüler
Selvili söğütlü yerin var dağlar”
(Karacaoğlan)

“Anacımdan gelen güzel
Dur Muhammedi seversen
Seni bana dargın derler
Gel Muhammedi seversen”
(Aşık Emrah)

“Annacımdan gelen güzel
Dur Muhammedi seversen
Seni bana küskün derler
Gül Muhammedi seversen”
(Karacaoğlan)

Yukarıdaki dörtlükler Karacaoğlan'ın yaşadığı zaman ve yer tartışmaları yanında hangi şiir bu aşığa ait, hangi şiir başka aşıklardan Karacaoğlan'a mal etme şiirlerdir tartışması da üzerinde çalışma yapılmayan bir iddia olarak ortada araştırmacı bekleyen bir husustur.

Bütün bunlardan yola çıkarak diyebiliriz ki Karacaoğlan Divan edebiyatı çevrelerince küçümsenmiş bu küçümseme, eldeki kaynaklara göre Latifi tezkiresinden (1546) 17. yüzyıla kadar devam etmiştir. Aşık etrafında oluşan bu olumsuz yaklaşımlar aşığın kaynaklarda yer almasına vesile olmak gibi olumlu bir netice doğurmuştur.

Aşık üzerine oluşturulan diğer bütün iddialar aşığın şiirlerinden yola çıkılarak ortaya atılmıştır. Aşığın şiirlerinin yüzyıllardır dilden dile aktararak yazıya geçirilmesi günümüzde de yazıya geçirilmeyen şiirlerinin dillerde dolaşması dilden dile aktarılırken oluşan değişiklikler; Nasrettin Hoca ile Timur arasında bir asırlık farkı kendi zevkinde ölç duygusuna uyarlayan halk karakteri düşünüldüğünde ve yine Köroğlu'nu Kazakistanlı, Türkmenistanlı eden bir milletin değerleri benimseme yapısı Karacaoğlan üzerinde düşünüldüğünde bütün iddiaları; görüşten öteye götürmemektedir.

Gerçek olan aşığın gerek kullandığı kelimeler, gerek yer adları, gerekse şiirlerinin asırlardır Çukurova'da yaşaması ve genelinin burada derlenmesi onun Çukurovalı olduğu gerçeğini apaçık ortaya koymaktadır.

Karacaoğlan Fekeli, Karacaoğlan Maraşlı, yok Mutlu, Düziçili fikri halk için milletin bir değerini bağrına basma; aydın araştırmacılar için ise konar göçer bir toplum gerçeğini bilmemektir kanısındayım. Araştırma saham olan Adana, Kırşehir;Yozgat, Kahramanmaraş gibi yerlerde nerede doğduğunu diye sorduğum kişilerin “Nerede

doğduğumu biliyor muyum ki sürülerin arkasında doğmuşum, babam diyor ki 'Erciyes-Tekir'de doğdun.' Anam diyor ki 'Kırşehir Kaman'da doğdun.' Teyzem diyor onlar bilmiyor 'Bahara doğru Çukurova'da doğdun.' ” Gibi ifadeleri yöre insanın - geçmişte tüm milletin- hala meskun olmadığını dolayısıyla Kırşehir'den Gavur dağlarına, oradan Antalya sınırlarına bu yöre insanın ortak yurdu olduğu hakikatini ortaya koyarken Karacaoğlan'ı bu coğrafyanın belli bir noktasına hapsetme yöre gerçeği ile örtüşmemektedir.

Dilden aktarılan sözlerin sözü söyleyen kişinin zevkine bağlı olduğu gerçeği de “Bin on beşte beratçıgım yazıldı” gibi ifadeleri dayanak almamıza imkan bırakmamaktadır çünkü bu sözü aslında bin elli olarak duyan kaynak kişinin, bin elliyi hatırlamayıp bin on beş deyişmesi gayet olağan ihtimallerdendir. Burada gerçek olan onun bin beş yüzlü yıllardan itibaren var olduğudur. Karacaoğlan'ı Aşık Ömer (17 yüzyıl)le yan yana getirip atıştırmak yukarıda belirtildiği gibi Nasrettin Hoca ile Timur'un karşılaştırılması zevkine bağlı olasılığını göz önünde bulunduramaz zorunluluğunu doğurur.

Karacaoğlan'la ilgili bilgiler üzerinde görüşler belirtmek, tartışmak; olması gereken bir husus gibi görünse de esas olan Karacaoğlan'ın kaynaklara geçmemiş, Çukurovalıların dilinde bugün hala söylenen şiirlerine, bizzat sahaya inerek Karacaoğlan'ın “tartışmasız” zenginliğine katkıda bulunmaktır.

BANARLI, N.Sami, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, Milli Eğitim Yayınları,1998.

CUMBUR, Müjgan, Karacaoğlan Şiirler, Milli Eğitim Yayınları, 1993.

ÖZTELLİ, Cahit, Karacaoğlan Bütün Şiirleri, Özgür yayınları,İst., 2003.

SAKAOĞLU, Prof. Dr. Saim, Karaca Oğlan, Akçağ Yayınları, Ankara,2004.

Andırın Kültüründen Çeşitlemeler (8) Remzi ÇİNGİL

Mullacık Ağıdı

Aşağıda yazılı ağıta sebep olan olay Andırın ilçesi Bulgurkaya Köyünde eşkıyalık döneminde öldürülen Mustafa Bekar'a (Mullacık) lakaplı, kör kız lakaplı Ayşe Bekar tarafından söylenmiştir.

Eşkıyalık döneminde Mustafa Bekar yetim, anne ise dul bir kadındır. Eşkıyalar bu aileden haraç isterler ve bir süre verirler. Mustafa Bekar bir süre için dini eğitim için medreseye gitmektedir. İki hafta arayla medreseden annesinin yanına hafta sonları dönmektedir. Ebe geldiğinde eşkıyaların annesinden haraç

istediğini öğrenir. Annesine destek amacıyla medreseye dönmez ve evde kalır.

Eşkıyaların gelmesini bekler bir gece eşkıyalar eve gelir kapıyı açmalarını ve haracını vermesi için seslenir dul kadın haraç Verecek kadar maddi durumunun iyi olmadığını evin içinden söyler eşkıyalar evin kapısını açmak için uğraşırlar Mustafa babadan kalma av tüfeği ile evin bacasından evin üzerine çıkar. Evin önünden bulunan eşkıyalardan birini öldürür birini ise yaralar diğer eşkıyalar gece karanlığından

yararlanarak kaçarlar. Bu olaydan sonra Mustafa adam öldürdüğü için dağa çıkar. Köyün muhtarı bu olayı karakola bildirir. Jandarmalar Mustafa'yı her yerde aramaktadır. Günlerden bir gün Mustafa gizlice karakola bir adam göndererek durumu bildirir jandarmalar gerekli tedbiri alır ve Mustafa'nın teslim olmasını isterler teslim ol çağrısına ateş açarak karşılık veren Mustafa'ya jandarmalar arasında çatışma çıkar ve çatışmada Mullacık ölür. Mustafa'nın öldüğünü haber alan Ayşe Bekar ağıt yakar.

Kışla yeri dölek dölek
Kanlar akmış gölek gölek
Sarı Mulla savuşurken
Düşmanlar vermemiş yolak

Kargılıktan kan deresi
Kanından doldu arası
Sağ döşte kurşun yarası
Mullamı vuranlar kör olası

Karacaoğlan'dan İki Şiir

Karagedik'ten çıkmada Harnun düzü
Oturmuş üç vezir şor eder bizi
Fettahlı kalmadı kim'edek nazı
Her taraftan da kırıldı belimiz

Yeter hey güzel Allah'ım bu hitam yeter
Kurucuvaya varınca kukkular öter
Gelin kız kalmadı hep hasta yatar
Seher vurdu açılmadı gülümüz

Gün burnuna İmalı'ya inerdik
Sıra durur karşılara konardık
Nisbet için yavuz ata binerdik
Çakmaklı tüfeğdi bizim zorumuz

Bizim ağamız Topaktaş'a atardı
Siyah çadır dal kendiri dutardı
Her birimiz bir orduya yeterdi
Dövüşerek ölemedi birimiz

Âşık Ömer'im der de ben de varınca
Çatlar ölürüm o dağları ıssız görünce
Kol kol olup koca Uruma konunca
Her tarafa dokanırdı şerimiz

Yalan dünyada yiyip içersin
Gün olur sen de konup göçersin
Ahrette kul hakkını nasıl ödersin
Şu dünyada borcunu öde gardaşım

Bir gün olur hesapsorulur
Bulanık suların ahrette durulur
Hesap defterin eline verilir
Şu dünyada borcunu öde gardaşım

Bire alır beşe satarsın
Helal kazancına haram katarsın
Bir metre yerde nasıl yatarsın
Şu dünyada borcunu öde gardaşım

Yıldızım der noldum ne olacak
Şu yalan dünyada kimler kalacak
Herkes verdiğini elbet alacak
Şu dünyada borcunu öde gardaşım

Aktaran: Ömer YILDIZ

İbrahim ERGÜN

ANDIRIN'IN YAZILMAMIŞ TARİHİ (8)

Andırındaki Haştırın Mezarlığı

Kimden ve nasıl derlendiği: olaylarda merakı olan yaşlı arıcılardan sorulup vermiş oldukları bilgiler değerlendirilerek derlenmiştir.

Edinilen bilgiye öre: Çukurova'dan başlayıp Andırın'ı takip eden Kayseri istikametine giden bir ipek yolu bulunmaktadır. Bu sözü edilen yolun şimdiki adı ise göç yolu olarak söylenmekte ve bilinmektedir.

Dadaloğlu Kim Ve Payas Kalesine Neden Hapis Edildi Kaleden Nasıl Uçtu Ve Kaçtı

Edinilen bilgilere göre : Dadaloğlu Avşar Aşiretinin beyliğini ve sözcülüğünü birlikte yürüten yiğitlik ruhlu bir halk ozanıdır. Türkmen boyundan Çukurova'da yaz aylarında Pınarbaşı-Uzunyayla ve Binboğa dağlarında hayat sürmekteyken Osmanlı padişahlarını da tanımazlardı. Durum böyle iken Padişah Abdülaziz Çukurova'daki Türkmen beyliklerini islah ve iskan etmek üzere 1865 tarihinde Derviş Paşanın Fırka-i İslahiye denen ordusu Çukurova'daki tüm Türkmen beyliklerini sindirmiştir.

İşte o zaman Dadaloğlu yakalanıp Hatay- Payas'ta bulunan zindan durumunda olan kaleye hapis edilmiştir. Bu durumu daha önceden hisseden Dadaloğlu Avşar'ının ileri gelenlerinden ve dayısı olan koca nallıyı çağırarak derki ben yakalanıp gidersem sen aşiretin başına geç ve aşireti idare et der. Dadaloğlu'nun sözü üzerine koca nallı aşiretin başına geçer ve idareyi devam ettirirken derviş paşanın askerleri Koca Nallıyı yakalayıp " asker misin" diye sorarlar Koca Nallı Avşar değilim der ve aşiretin başından çekilir.

Bunu gören Avşar'ın ileri gelenleri toplayıp Dadaloğlu'na şöyle bir mektup yazıp gönderirler. (Dadaloğlu dayın Koca Nallı Avşar'ı inkar etti ve başımızdan çekildi. Biz perişan olduk. Çerkez Uzunyaylayı işgal etti ne yap ne et gel başımıza geç derler.) mektubu Dadaloğlu'na gönderirler Dadaloğlu mektubu alınca çok duygulanır ve sazını kucağına alarak aşağıdaki dokunaklı türküyü söyler.

Bu olay 1835 doğumlu ve (115) yaşında vefat eden koça Memiş adındaki dedemden ve kısmende Kayseri- Sarızlı 1934 doğumlu Ahmet Z. Özdemir'in konu ile ilgili kitabından yararlanılarak derlenmiştir. Dedem Memiş'in ölüm tarihi: 18/05/1950

Dadaloğlu'nun Öncülüğünde Çerit Aşiretiyle Avşar Döğüşü

Kimden derlendiği: 1835 doğumlu olup, 1950 de 115 yaşında vefat eden dedemden ve bazı kaynaklardan yararlanılarak derlenmiştir.

Olay şöyle başlamıştır: Edinilen bilgilere göre Gaziantep tarafında Türkmen soyundan gelen bir Cerit Aşireti Beyliği hüküm sürmekte iken mevcut bulunduğu yere sığmaz olunca boş bulunan çukurova'ya inmeye karar verir. Aşiret çadır çatmayı yıkararak ata, develere yükleyip bellerini takip ederler. Çukurova'ya doru devam ederken önlerine gelen küçük beylikleri tepeleyip talan ederek yola devamla Gavur dağına eleşirler. Bunu duyan Dadaloğlu Çukurova'daki aşiret beylerine gidip derki: Cerit gavur dağına tırmanmış bu Cerit aşireti çok dövüşçü olduğunu söyleyenler var gelin birlik olalım Cerit aşiretini çukurova'ya inmeden geri dönderelim Cerit Çukurova'ya inerse bize rahatlık vermez der. Çukurova beyliklerinden (Zülkadirli , Kozanoğlu, Cevelibereketli, Mehmet bey, Avşarlar) la birlik olup Ceritlerle savaşıacaklar bunun üzerine akşam bir tören düzenlenir. Bu şölende Dadaloğlu da vardır. Akşam yenilir,

içilir ertesi akşam söz verilir. Ertesi gün (Cebeliberekette birleşip) Cerit aşiretine vuracaklar akşam olunca yalnız Avşarlar gelirler öteki Türkmen beyleri sözlerinden dönerler. Bu kavgaya 900 atlı ile yalnız Dadaloğlu, Ceritleri Hasanbeyli'de karşılaşır ve dövüş orada başlar. Kavgaya günlerce sürer. Osmanliye'ye 3 km mesafedeki Hamus Deresi üzerine kadar iner ve orada şiddetini çok artırır ve oradaki Hamus Deresi kanla dolar. Şimdi oradaki dövüş yeri kanlı geçit diye söylenir.

Dokuz yüz atlı ile dövüşe giden Dadaloğlu yenik düşer elinde yüz atlı kalır. Büyük bir hazimete uğrayan Dadaloğlu çok samimi olduğu Mürselli aşiretinin beyi Mürseloğlu'na derdini dökmek için şöyle söyler.

Sana derim sana Bey Mürseloğlu
Hamus deresinde bir dövüş oldu, dön oldu
Yüreğinde olan döndü dövüştü
Koç yiğitin arap atın gün oldu

Akşamki gördüm şol kara düşer
Hesabı mı gelir kesilen başlar
Kvgaya girmedi pust arkadaşlar
Çekildiiler bir tarafa yan oldu

Yürü bire Pınarbaşı
Acep karın kalktı mı ola
Boynu uzun tor sunalar
Su yoluna çıktımı ola

Tez gelir kaynarın yazı
Hoş akar Munzurun özü
Koç ırmak tutardı buzu
Garbi değdi söktü mü ola

Kabak tepe asıl yurdum
Nadir şahtan gelir soyum
Koca nallı büyük dayım
Avşarlıktan çıktı mı ola

Dadaloğlum oldum yetim
Nerde kaldı gök kır atım
Beysiz kalan aşiretim
Avşarlıktan bıktı mı ola

Öğleninen ikindinin arası
İyi olmaz eğri kılınc yarası
Hasanbeyli ile hamus deresi
İşladı gülek gülek kan oldu

Dadaloğlun derki doldum döküldüm
Hasankalede dövüş yaptım yıkıldım
Dokuzyüz atlı ile cenge dikıldım
Yüzü burada sekiz yüzü han oldu

Şimdi de burada hasan kalesine
söylenip içini döküyor:

Sana derim sana hasan kalesi
Alt yanında dövüş oldu hun oldu
Yiğit olan yiğit çıktı meydana
Koş yiğit arap ata bin oldu

Akşamki gördüğüm sol kara düşer
Hesaba gelmedi kesilen başlar
Eğleren atımı küçük kardeşler
Hünkar tarafından bize gel oldu

Öğle ile ikindinin arası
Aldı beni şu düşmanın yarası
Ecel geldi ölmemizin sırası
Ağladı el oba gözleri kan oldu

Dadaloğlum der ki belim büküldü
Gözümün cevheri yere döküldü
Dokuz yüz atlı ile cenge dikıldı
Yüzü geldi sekiz yüzü han oldu

Çukurova'da Çocuk Oyunları

M. Doğan KARAKUŞ

Yaşamda en sıcak sözcük sanırım "merhaba" demek olsa gerek. İlk buluşmalar, karşılaşmalar bu sözcükle başlar hep ben de bu ilk buluşmamızda tanımadığım, beni tanıyan herkese merhaba diyorum.

Çocuk olduk hepimiz toraşan, sonra delikanlı sonra da adam içimizde yılların özlemi birikti. Gurbete çıktık, geçim derdi, evlilik, çeşitli uğraşlar... İnsan ne türden bir ortamda olursa olsun çocukluğunu unutamaz. Çıkarırsız, umarsız, yalnızca sevgi beklenen bu çağın tanımına sözcüklerin yeterli olacağını düşünmüyorum. Anımsadığımca, evimizin önündeki boş arsada ara kestirmeç, hamam kızdı, uzuneşek, çelik çomak, güvercin taklası kör ebe, elim sende... Ve şu anda anımsayamadığım bir yığın oyunları oynardık. Üstüm başım çamur, yüzüm gözüm terle karışık kire bulanırdı.

"Bilizin dölü cin çeliğine dönmüşsün " diye azarları rahmetli anacığım kolay mı? Şimdiki gibi çamaşır makinesi, deterjan hak getire kazanı koyacaksın, çalı çırpyı tutuşturacaksın, bin bir güclükle çamaşır yıka oğlanı yu, pakla ve olan olsun. Dellenirdi rahmetli. Kaçardım. O da ayrı bir zevk verirdi ya anacığımın hismi biter miydi ki. O et bürümüş gözlerinden yaşlar gelirdi. Tüten dumanlardan, kazanın altını yakmak için:

"Gävurun ataşı, fukura olduğumuzu sen de

bilyon, muhanetlik ediyon " derdi gözlerinin tülbentinin ucuyla silerek.

Ya işte böyle çocukluk. Haşarı, deli kana hazır kabına sığmaz. Her oyun çocuğun yarına hazırlama isteği açısından bir iletidir. İleri zamanlara bakınız yabani yaşama aslan yavruları birbiriyle oynarken avlanmaya hazırlık iletisi sunarlar. Oyun sergilemeyen yavruları ana ve babaları dışlarlar. Sahip çıkmazlar. Benim bir çocukluk arkadaşım vardı. Zafer çok zeki, atak ve hamarattı. Ele avuca sığmaz zayıf, hızlıydı. En çok sevdiği oyun ara kestirmeç idi.

Tüm komşu çocukları arsada toplanır. Eşit sayıda iki küme oluştururduk. Belirli yere bir taş veya taşlar koyardık. Bir küme bu taşı bekler. Diğer küme ise taşlar ile bekleyenler arasından geçmeye çalışırdı. Amansız bir koşturmaca, şaşırtmaca başlardı aramızda taşı bekleyenler diğeriyle didişir dururdu. Öylesine oynardık ki akşamın nasıl olduğunu bilmezdik. Başlardı analar, babalar ve ağabeyler bizi çağırmaya... Taşları bekleyenlerle taş arasından geçmeye çalışmak o denli kolay değildi. Hani bir kez hop diye geçmek yoktu. Aradan geçecek olanların gömleğine bekleyenlerin değdiği an taşı beklemek sırası karşı kümeye geçerci. İşte zafer arkadaşım her ne olursa olsun. Hız ve zekası ile bunu başaracak güçteydi. Bunu bilen taş bekçileri dikkatlerini zafere yoğunlaştırdıkları için diğerleri bundan yararlanır, aradan geçerlerdi. Kısaca ara kestirmeç oyununda zafer' i alanlar mutlak galip gelirlerdi bu oyunda.

Benim bu yaşlarda dikkatimi çeken bir konu tüm çocuk oyunlarımızın döne döne oynanmasıdır. Düşünüyorum dünyanın diğer çocukları da bizim gibi döne döne oyun

oynuyorlar mıdır? Bu yüzden bir süre araştırdım yöre oyunlarıyla başka oyunlara baktım. Yok, ister istemez bazı arayışlara götürdüm kendimi hep sordum neden dönerek oyun oynarız. Bir yığın yayınevi gezdim bu konuda hiçbir veri bulamadım. Yalnızca internette bulduğum bir veri beni düşündürdü. Ve hala aramaktayım. "MUNUZ" yani buynuz oyunu göl ya da Alkarsu kenarında oynanan bir OrtaAsya Türk oyunu sinsin oyununa o kadar benziyor ki şaşırmadım desem yalan olur orada bir ebe onun çevresinde bir daire biçiminde oturan bacakları arasında kum dolduran çocuklar. Ebe buynuzlu bir hayvan adını söylediğinde aynı şekilde kucağındaki kuma şaplak vuranlar cezalı duruma düşüyorç. Bizdeki düğünlerde oynana "SİNSİN" oyunu da böyle değil mi? Binlerce yıllık bir gelenek ve bu geleneğin yaşatılması... Amma nasıl? Söz ustasıyız biz yazı ustası değil. Tüm geleneklerimiz sözle başladı. Söz ile sürdü. Devir bilgi devri teknoloji devri haydi tut da koru bakalım geleneklerini!... Çocuk oyunları döne döne oynanır. Burada da Ortaasya'da semzazenler döne döne yükselir. Tanrı katına Burada da, Orta Asya'da daha neler neler...

Her zaman düşünürüm. Yaşamın boyunca gözledim izledim tanık oldum doğruyu yanlış hep kopup giden her şeye bakakaldım. İçim burkularak evler, komşular, ocak başı söyleşi uçup gitti bir bir. Karı koca ile kardeş kardeş ile konuşmaz oldu. Kent yaşamına esir olan bizler kır yaşamındakilere uzak kaldık. Duyuyoruz, dinliyoruz ki bu yalnızlık esareti; kırlardakilere de bulaşmış.

Değerli dostlar can yoldaşları Anadolu'nun bitmez tükenmez evlatları... MERHABA.

Bir Yaz Muhasebesi

Ahmet NARİNOĞLU

Yine 'bahar' ayı geldi ve geçti. Mevsim 'yaz'a döndü. Bir kısım yaylaclar, Torosların yücelerindeki serin yaylalarında konuşlandılar. Bir kısmı da mahsullerinin hasadını yaptıktan sonra yaylalarının yollarını tutacaklardır. Gurbette olanlar, 'sıla' özlemiyle yanıp tutuşanlar, baba ocağını hatırlayarak sevdiklerine kavuşabilmek, toprağının kokusunu teneffüs edebilmek, hısım-akraba ve komşularıyla hasret giderebilmek için planlarını yaz aylarına göre yapmaktadırlar. Tüm bu güzel duygular yaşanırken, yerelimizde, farkında olduğumuz veya olamadığımız çevreye, ormana, toprağa, doğal su kaynaklarımıza dair bir takım olumlu-olumsuz analizler yapmanın zamanının geldiğini; ve hatta geçmek üzere olduğunu vurgulamak isteriz. Ruhsal sağlığımızın da bu etmenlerden beslendiğini, çeşitli tepkiler verdiğini biliyoruz. Üstelik, ileri bilimsel çalışmalar ışığında tüm canlı-cansız varlıkların birbirleriyle olan münasebetlerinin yaşam kalitesi ve çevrenin korunması anlamında değer kazandığını, tüketim çılgınlığı ile tüm kaynakların tüketilmeye çalışıldığını ve bu sebeplerden ötürü de çevreye karşı duyarlılıkların arttığını hepimiz biliyoruz.

Önceki yazılarımızda da bu ve benzeri konulara defalarca kayıt düşmüştük. Yine de hatırlatma gereği duyduğumuzu ifade etmek isteriz.

Andırınımız Torosların en bakir ve verimli kadim coğrafyasında yer alan tabiat harikası bir yerleşkedir... Ne yazık ki, son zamanlarda, yayla evlerinin çadırdan-ahşaptan-taştan betonarmeye dönüşerek doğayla uyum sağlamayan, hiçbir estetik değer taşımayan, kısa dönemlik yayla için ekonomik kayıplar da içeren olumsuzlukların yanı sıra; hiçbir alt yapı planlaması yapılmadan-toplu yerleşke alanları belirlenmeden uygulamaya geçilmesi; üstelik, ekilebilir araziler üzerine plansız-gelişigüzel uygulamalar yapılması ve ekilebilir arazilerin kirletilerek elden çıkarılması da işin bir başka boyutunu ortaya koymaktadır. Dağlardaki kaynak suların yabani hayvanların ihtiyaçlarını gözetmeden sorumsuzca evlere

akıtılması; çakma yöntemiyle yer altı ve yer üstü sularının kurutulması, ormanların sorumsuzca tahribatı gibi, konulara duyarlılık gösteren hemşerilerimizin içini acıttığını belirtmek isterim. Bu hususlarda dikkatli olmamak, hassasiyet göstermemek, vatan toprağı adına, insanlık adına zafiyettir. Duyarlı olan herkes bu endişeyi taşımalı! Ailemizi, akrabalarımızı, arkadaşlarımızı; kısacası tanış olalım veya olmayalım herkesi uyarmalıyız.

Kimyasallarla kirlenen toprakların, su kaynaklarının, tahrip olan çevrenin kaç onlarca yıl sonra geri, eski haline dönüşebileceğini hesap edebilirsiniz? Belki de hiç!

Memleketimize sahip çıkmanın, insanımızı sahip çıkmanın bir anlamı, erdemi, bedeli olmalı. Bu sorumluluklardan asla kaçamamalıyız!

İşte böylesi durumlarda bazı Sivil Toplum Kuruluşları, kamu adına, gönüllülük esasına dayalı olarak bir takım görevler yüklenmeyi kendilerinde vazife bilerek harekete geçtiler... Bu manada, son zamanlarda, memleketimiz adına hizmet etmeyi şiar edinmiş gönüllü ve yürekli bir takım hemşeriler, kurtuluş savaşı ruhunu yeniden yeşerterek işaret edilen olumsuzluklara karşı koymak adına dernekleşmektedirler. Birkaç yıl içerisinde çeşitli il, ilçe ve köylerde faaliyetlerini sürdüren derneklerin amaçları çerçevesinde hedefledikleri ne ulaştıklarını görmekteyiz. Bu çalışmalardan haberdar olan ve/veya bilfiil katkısı olan hemşerilerin mutlu olduklarının da gözlemlemekteyiz. Bu çabalar, kıt imkanlarla, karşılıksız olarak yapılmakta. Ayrıca, söz konusu çabaların devlet-millet kaynaşmasındaki rollerinin küçümsenmemesine dikkat çekmek isterim.. Andırın Gelişim Platformu da bu anlamda tüm Andırın temalı STK'ları birleştirici rolünü üstlenerek, bir takım faaliyetlere imza atmış ve atmaya devam etmektedir. Siz değerli hemşerilerimizin desteği ve katkılarıyla belirlediğimiz hedeflere bir bir ulaştığımız bulunmaktayız. Bundan sonra tayin

edeceğimiz hedeflere de yine sizlerin desteği ile ulaşmayı ummaktayız.

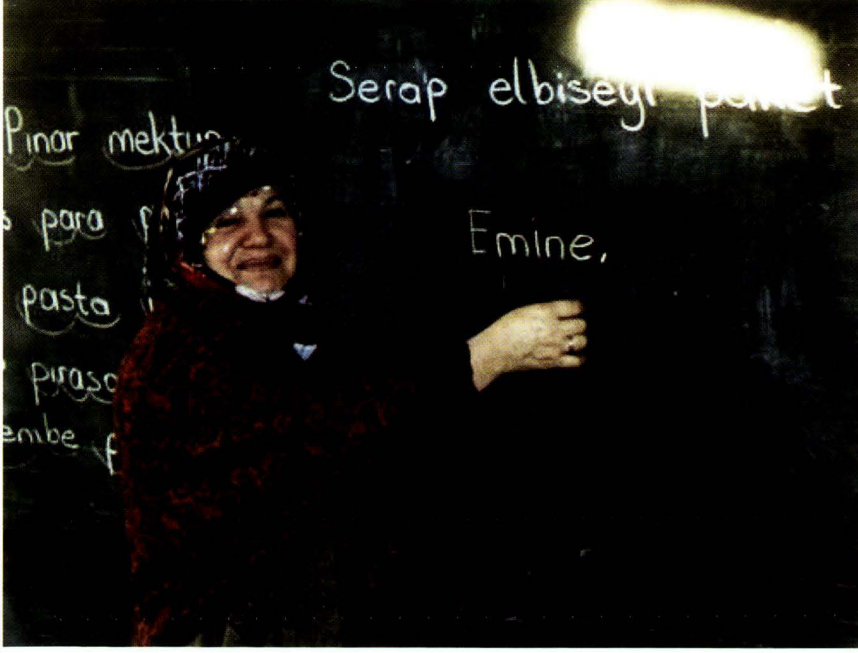
AGP olarak kuruluşumuzun üçüncü yılında ulaştığımız hedefler nelerdir? Diye bir 'parantez' açmak gerekirse, yaptıklarımızı maddeler halinde şöyle sıralayabiliriz:

- 2007-2008 Mayıs aylarında İstanbul'da gerçekleştirdiğimiz; Bu yıl da üçüncüsünü gerçekleştirmeyi düşündüğümüz, "Çınargeçidi Doğa ve Yayla Şenliği" ile de birleştirmeyi düşündüğümüz 'Andırın Sorunları ve Çözüm Önerileri'ne yönelik 'sempozyum'un gerçekleşmesi.
- Ankara'da bölge milletvekillerine Ankara'da "Andırın'ın Sorunları ve Çözüm Önerileri" başlıklı brifing verilmesi.
- Adına "Tırşik" dediğimiz, Andırın ve Çukurova'yı kapsayan, sizlerin de maddi-manevi katkılarıyla 19'ncü sayısına ulaşmış bulunan süreli, 'kültür' dergisinin yayın hayatını sürdürmesi.
- Evvelki senelerde olduğu gibi, bu yıl da ilk ve orta öğrenim düzeyinde başarı kazanmış öğrencilere ödül olarak Haziran ayı içerisinde bir haftalık süreyle İstanbul'un tarihi - kültürel-sosyal ve turistik mekanlarında gezi düzenlenmesi.
- İki 2007 yılının Ağustos ayında gerçekleşen, ikincisi de 2008 yılının aynı ayında, bir çok etkinliklerle desteklenen, hemşerilerimizin yoğun katılımıyla coşkuyla ve bir şekilde yaşanan "Çınargeçidi Doğa ve Yayla Şenliği"ne katkı sağlanması.
- İstanbul'daki Andırın ve Köyleri Kültür ve Dayanışma Derneği ile birlikte, İstanbul'da okuyan 9 adet öğrencimize burs verilmesi gibi.

Faaliyetlerimiz hemşerilerimiz tarafından destek bulduğu sürece daha da genişleyerek, çeşitlenerek devam edecektir. Bizler, **'halka hizmet etmenin Hakka hizmet olduğu'** kavramı bilinci ile yolumuza devam edeceğiz.

Desteğimiz ve moral kaynağımız sizlersiniz. Allah'ın lütfü ve sizlerin gayretleriyle aşılacak hiçbir güçlük yoktur. Yeter ki iyi niyet çerçevesinde her şey dürüstçe ve onurluca olsun!

Okutulmayan Kadın

Ayşe YİĞİT

Şu dünyada okumanın tadını
Arı oldum tatlı ballardan sordum
Kim demiş ki okutmayın kadını
Ağız inkâr etti dillerden sordum

Kalem alıp dize yazaydım
Cehaletin yolunu kazaydım
İlim deniz olmuş ben de yüzeydim
Kayboldu deryalar çöllerden sordum

Babam beni okutmadı kız diye
Bir kalem vermedi oku, yaz diye
Kadına okumak yaramaz diye
Kör etti gözümü ellerden sordum

Çapayı verdiler tarlaya gittim
Okuma aşkımı toprağa ekтім
Kadinsın dediler çilemi çektim
Ağardı saçlarım tellerden sordum

Andırın

Emin DALKIRAN

Yolun Andırın'dan geçer
Kesik yaylasını seçer
Ağustos da geri göçer
Kıvrık saçlı tombul gelin

Çukurova senin yurdun
İçerimden gitmez derdim
Kışla bahçemizi gördün
Kıvrık saçlı tombul gelin

Bahar ile çıktın yola
Sen düşürdün beni dile
Hasretlik başa bela
Kıvrık saçlı tombul gelin

Yıldızım durmadan söyler
Bahar ile yolun değner
Kesik yaylasına konar
Kıvrık saçlı tombul gelin

Herif söyler baba söyler
Avrat çok inatlık eyler
Bir de yıldız gardaş söyler
Olmaz saatin ikisi dedi

Adana'nın yolu uzak
Bize de kurdular tuzak
Saatin ikisi uzak
Biz gediciğik bacım

Hemen kınayı yaktılar
Gençler halaya çıktılar
Sonunda boynum büktüler
Biz gediciğik bacım

Yıldızım hemen söyledi
Kazan yolunu değnedi
Hepsi birden ağladı
Biz gediciğik bacım

En Büyük Hayalimiz

Firdevs İNANDI (Darıovası Doburlu İ.Ö.O. ikincisi)

Sabah uyandığında ilk yaptığım şey dışarı çıkıp çevremi seyretmek. O görüntü içime bir huzur dolduruyor çünkü. İçimden diyorum; "Andırın benim memleketim." "Ben Andırınlıyım." Kendimi çok şanslı sayıyorum. Evet, Andırın küçük bir yer olabilir ama yemyeşil ağaçlarıyla, cıvı cıvı kuşlarıyla, buz gibi sonsuzluğa akan sularıyla, emsali görülmemiş bir yer. Bunca güzelliğin bir arada bulunduğu yerler çok az kalmıştır bence.

Andırın sadece doğasıyla değil, kültürel mirasıyla da eşine az rastlanır bir şehir. Çünkü Andırın'ın köylerine doğru inerken yol üstünde bir sürü tarihi yapıtlarla karşılaşabiliyorsunuz. Mesela kaleler, Andırın'ın hemen hemen her nahiyesinde bir kaleyle karşılaşmak mümkün. O kaleleri

gördükçe içimde garip bir his uyanır benim. Neden bilmem gururlanırım. Çünkü bizim atalarımız da geçmişte burada yaşamış derim. Biz onların neslini sürdürüyoruz; ama etrafımdaki insanlara bakınca birden bu hissettiklerim kayboluveriyor. Onların duyarsızlığı, etrafında olup bitenlere kayıtsız kalışları bütün şevkimi kırıyor. Kayıtsız kaldıkları gibi Andırın'a zarar vermeleri de büsbütün çileden çıkarıyor insanı. Düşünsenize sırf birkaç metre daha toprağa sahip olabilmek için insanlar ağaçları kesip tarla açıyorlar. Eskiden kalma yapıtlarda, kalelerde, kiliselerde, hamamlarda, define aramak için duvarların dibine bomba koyup patlatıyorlar. Onların yüzünden Andırın'ın tarihi güzellikleri yok oluyor. Andırın kültürel değerini kaybediyor.

Bunca olanlar karşısında insanların hiçbir şey yapmayıp kayıtsız kalması akıl alır gibi değil. Andırın'da bunca eksiklik varken hiç kimsenin bu eksiklikleri görmemesi gerçekten çok garip. Andırın'da doğru dürüst bir yol bile yokken, o gidip de hiç kimsenin bu durumu hissetmemesi insanlığın ne kadar büyük bir hayır, kesinlikle böyle olmamalıdır. İnsanlar bu duruma duyarsız kalmayıp bir şeyler yapmalıydı. Ama bu saatten sonra bir şey yapılamaz diye bir şey yok. Bundan sonraki yapılacak şey yeni neslin Andırın için elinden gelenin en iyisini yapması. Bu, biz yeni neslin en büyük hayali olmalı. Andırın'ı eskisi gibi geliştirip güzelleştirmek bizim en büyük hayalimiz olmalı.

Kurtuluş Mevki

Ahmet Faruk SİNANOĞLU

Gizliden bir el sokulur yüreğime,
Akar kanım rengarenk gül olur yerde,
Gönlüm yükselir açılır sırlı perde
Bir kurtuluş mevki bulurum ulvi.

Yücelerden bir his sokulur da ruhuma,
Acılar koç olur öyle vuruşurum.
Sufli emeller yıkılır bir ahıma,
Sonra da döner döner de vuruşurum.

Nefis tükenir hercümerç olur yerde,
Can yükselir geçer beni perde perde.
Ulaşınca semalarda güzel bir yerde,
Başımı bin secde eder de yürürüm.

ANDIRIN

Didar ÇEKER DÖNMEZ

Hasretim türküdür düşmez dilimde
Bir memleket sevdası tüter serimde
Bir kırık sazdır hasret elimde,
Türküdür dilimde, çalar sazımda Andırın

Bakışımda sitem var yüce dağlara
Lal oldum derdimi anlatamam dostlara
Benim çağım uymaz şimdiki çağlara
Özümden, sözümden çıkmaz Andırın

Yabana atılmaz bende ki sevda
Yâd ellerde olsam da demem elveda
Esen yeller yanan yüreğime olmaz deva
Burnumda buram buram tüter Andırın

Kışın ayazını kat samda düşüme
Rastlamadım yüce Tırıl senin eşine
Alışmış bu beden senin kışına
Yazım-kışım, dört mevsimim sensin Andırın

Yiyemem gurbette sensiz aşımı
Rahat koyamam yastığa garip başımı
Ölürsem götürün benim naaşımı
Toprağının kokusu beni çeker Andırın

Kuşların Cenneti

Dilan Şişkin (Cumhuriyet İ.Ö.O. üçüncüsü)

Ben bir göçmen kuşuyum. Çok yerler dolaştım kanat çırparak çok yollar aşım. Derken bir de baktım yemyeşil bir cennetteyim. Ağaçlar bol, kuşlar bol, meyve bol, yemiş bol. Bir kırlangıç sürüsü ile karşılaştım ve sordum; bu yemyeşil berrak sulu cennet neresi.... Kırlangıçlar hep bir ağızdan dediler burası Andırın, Yeşil Andırın.

Kırlangıç sürüsü ile yemyeşil bir ağacın dallarına konduk ve seyre daldık. Her yer yeşildi ve pırıl pırıl berrak suları vardı. Bulduğumuz yer sanki bir park yeriydi. İnsanlar ırmağın kenarında oturmuşlar, yemek yiyorlardı, küçük bir kulübenin önünde. Alabildiğince ağaç ve çimen kaplıydı her yer. En çok da çam ağaçları vardı. Düşündüm kışın var yağdığında çam ağaçlarını, eminim gelinlik giymiş biri bembeyazlardı. Bulduğumuz ağacın tam altında piknik yapan bir grup vardı. Konuşmalarına kulak verdim. Bulduğumuz ağacın tam altında piknik yapan bir grup vardı. Konuşmalarına kulak verdim. Bulduğumuz yer Çınar Geçidi adlı mesire yeriymiş. Onlar burası göl olacakmış diyorlardı. Üzüldüm bu kadar güzel bir doğaya zarar verilmesine. Hiçbir daha bulunur muydu? Şu pırıl pırıl su, ne kadar zamanda yetişecekti onca ağaç. İnsanlar nasıl bu doğal güzelliği yok edecekti.

Eh... İşte bu da güzel yerde epeyce dinlendik. Kanat çırpıp uçtuk masmavi göklerde. Kuşbakışı baktık o güzelim doğaya. Birkaç tane kale gördük, eski çağlardan kalma lakin bağımsız, yıkılmaya terk edilmiş kalelerdi. Bu kaleler restore edilse

gelecek kuşlara tarihi eser olarak sunulsa olmaz mıydı? Andırın çevresinde o kadar çok piknik yeri vardı ki... Hepsinde konakladık. Her yerde de yiyecek bir şeyler bulduk. Fakat insanlar farkında değildi bu güzelliğin. Her yerini o kadar kötü kullanmışlar ki poşetler, pet şişeler, çöplerle doluydu her yer. Ne yazık değil mi? Ne kadar yanlış bir davranıştı bu. Sonra yine Andırın'ın Tufan paşa adlı bir mahallesinden geçtik. Hava sıcaktı ve bir dere vardı. Keşke bu mahalledeki derenin üzerini kapatsalardı da bu koku olmasaydı. Bu mahallede adını büyük önder Atatürk'ün arkadaşı Osman Tufan Paşa'dan almış; ne güzel değil mi?

Sonra bir kahvenin yanında bir çatıya konduk. Aman Allah'ım ne kadar erkek vardı kahvede. En güzeli de ihtiyar birkaç dedenin konuşmasıydı. Andırın'ın eski günlerinden bahsediyorlardı. Ta ki onların dedelerinin günlerinden zamanından... Şöyle diyorlardı: “Buranın adı eskiden “Enderun”muş. Şu an nasıl çocuklarımız üniversitelere okumaya gidiyorlarsa Osmanlı zamanında da Enderun Mekteplerine okumaya giderlermiş. Dedelerimiz, Atalarımız Enderun'lu geldi, Enderun'lu gitti derken buranın adı, önce Enderun, sonra Andırın ve en sonda da Andırın olmuş diyorlardı. “Kahvenin bir başka köşesinde orta yaş ve genç birkaç kişide işsizlikten, boşluktan bahsediyorlardı. Ben bu kuş beynimle düşündüm bu orman kasabasında bir tane kereste ya da mobilya yapan fabrika yok muydu? Burda böyle bir fabrika olsa bir yığın insana ekmek kapısı olmaz mıydı?

Kahvehanede insanlar 2. Tirşik

festivalinden bahsediyorlardı. Yanımdaki serçeye sen tirşik nedir biliyor musun dedim. Arkadaşlar yeşil bir bitki çorbası, adına pancar diyorlar. Bu bitkilerden yapılan yemeğe tirşik diyorlar. Tirşik Andırın halkının tabiriyle “Andırın doktor”uymuş yaşlı bir amca bir de hikaye anlattı, şöyle diyordu; “Günün birinde Andırın'a bir doktor tayin olur. doktor Kadirli garajına gelir orda tirşik pancarı satan bir satıcı Andırın doktoru diye bağırır. Bizim doktor satıcıya sorar: Beyefendi benim Andırın doktoru olduğumu nerden bildiniz? Satıcı : Ben sana demiyorum ki işte bu pancar Andırın Doktoru der”...

Bir de Andırın çocuklarını görelim dedik. Bütün sokakların üzerinde uçtuk. Çocuklar sokakta ya da okul bahçelerinde oyun ya da futbol oynuyorlardı. Erkek çocukları belli ki seviyorlardı futbolu. Bu kasabada bir futbol sahası yok mu dedim. Haydin kasabanın aşağısında Enişdibi var oraya uçalım dediler. Enişdibine uçtuk. Orda bakımsız futbol sahası gibi bir yer vardı. Bazen burada milli bayram kutlamaları da olurmuş. Fakat burası 2009 yılına biraz çağ dışı değil miydi? Saha çimlendirilirse; en azından şu yukarılara da beton tribün yapılırsa da oturulsa olmaz mıydı?

Bu yeşil Cennete özgürce uçtuk. Güzel günlerimiz geçti. Derken yapraklar sararıp dökülmeye başladı. Artık göç vaktiydi... bu cennetten köşeye belki de biz bir daha hiç göremeyecektik. Fakat bu güzel doğaya daha da güzellik katmaya çalışsınlar. Bu güzelliğin kıymetini bilsinler. Hoşça kal ANDIRIN, güzel ANDIRIN...

Asi Sevilere Tuzak

Veli BİLİCİ

Nice dertliler dardını.
Asi'ye döktüler canım.
Buluruz diye kendini.
Asi'ye baktılar canım.
Beni seni diri diri,
Asi'ye attılar canım.

Pişmanlıklara bürünüp.
Ömür defteri dürülüp.
Can içinde can görünüp.
Asi'ye battılar canım.
Beni seni diri diri,
Asi'ye attılar canım.

Dertlerimiz yumak yumak.
Dertler için o bir sunak.
Asi sevilere tuzak.
Kurarak yaktılar canım.
Beni seni diri diri,
Asi'ye attılar canım.

Yolum vardı yoldan öte.
Kim dedi ki bu dert bite.
Seni beni ite ite,
Asi'ye attılar canım.
Beni seni diri diri,
Asi'ye attılar canım.

Bu şehirde iki ruhuz.
Aha varız aha yokuz.
Talihimiz yine makus.
Asi'ye battılar canım.
Beni seni diri diri,
Asi'ye attılar canım.

O girdapta bu girdapta.
Kavuşuruz bir girdapta.
Yazar bizi bir kitapta.
'Aşk için diri diri,
Asi'ye attılar canım.
Asi'nin serin suyunda,
Canları yaktılar canım'.

Sonsuzluğa Uçuş

Muhsin Yazıcıoğlu'na

Rahmi GÜRLEK

Geride bıraktın bir kırmızı gül ve hilal
Annenin ak sütü gibi hakkımız helal
Bak peygamber açmış ellerini gel
Haydi, koş Alperen'im şu yiğidi al
Döngel Köyü'nün Şahin Tepesi
Yeri göğü inletir Alperen'lerin sesi
Kader işte Anadolu'nun cefakâr yiğidi
Boranda, tipide, kışta verdin nefesi
Göğüs gerdin bütün derde cefaya
Bir görsen eller, nasıl açıldı semaya
Sen ki ölmedin yüreğimizdesin yiğidim
Yiğitler yatakta ölmez şükür ki Mevlâ'ya
Ateş düştü Türk-İslam'ın göğsüne
Yenik düştün şu Maraş'ın sisine
Cadde cadde, sokak sokak süslenmişti güya
Hava değişti birden dönüştü mateme
Arşivi karıştırıp hücrede yazdığın şiiri
Ve kendi öz yüreğinden okuduğunu
Bütün ekranlara tekrar tekrar koydular
Dinledim ağladım, ağladım, ağladım...
Derler ya hani adam gibi adam işte öyleydi
Çalışkan, doğru, dürüst ve ilkeliydi
Alperenlerin beyni, gönlümüzün gülüydü
Kışımızın ateşi, çölümüzün seliydi
Kalk ey yiğidim düşmek sana yakışmaz
Kar kaplasa da yüzünü, donmuş olsa da
Sana bana ondan başka yar olmaz
Onsuz da Sonsuzluğa uçulmaz

Tirşik

Ali AKHARMAN

Çiğ yersen kezzap gibi yakıyor
Cefa bulur her kim yerse tirşiği
Pişirince miski amber kokuyor
Vefa bulur her kim yerse tirşiği

Pancar ama onun adı değildir
Zincar büklük vatandır belidir
Kadrlinin andırının gülüdür
Sefa bulur her kim yerse tirşiği

Tütün gibi kıyım kıyım kesilir
Sıcak suyla ayran ile basılır
Sabah olur eski surat asılır
Defa bulur her kim yerse tirşiği

Kaynadıkça göğe uzar dumanı
Bile kaynar pişirmenin imanı
Kış ayları tirşik yeme zamanı
Şifa bulur her kim yerse tirşiği

Mübareğin beş yüz yıllık dünü var
Dört bir yanda hatrı var ünü var
Kadınların tirşik yapma günü var
Reha bulur her kim yerse tirşiği

Diyorlar ki, sıtma maraz söküyor
Barsaktaki paraziti söküyor
Akharman'ın canı tirşik çekiyor
Dua bulur her kim yerse tirşiği

Andırın

Mekserina KARAOSMANOĞLU

Bağını dağını tarif edemem
Nice güzelliğini saklar andırın
Köyüyle kazasıyla hepsi bir bütün
Güzelliğin bence sonsuz andırın

Her türlü güzellik vardır özünde
Serin havasıyla akan suyuyla
Yazın bir başka olur gel sen de dene
Cıvıl cıvıl olur coşar andırın

Çukurova metnini veremez senin
Yolumu bağlasan da her günüm serin
Misafire açık zaten her yerin
Şirin bir ilçesin, güzel andırın

Neyi ararsan ara, hepsi var burada
Kahramanmaraş'ın az batısında
Çirkini yok güzellik onda
Hakkını veremem senin andırın

Bir Başkadır Andırın

Züleyha ÖKSÜZ

Nane ve kekik kokulu havasıyla,
Bin bir çeşit bitki ve hayvanıyla,
Dört mevsim çağlayan sularıyla,
Cennetin küçüğü,
Allah'ın seçtiği memleket Andırın

Geben, azgıt, kestel kaleleri,
Tarih kokar her yeri,
Anadolulun küçük merkezi,
Allahın seçtiği memleket Andırın

Derler dırın dırın andırın,
İki bakkal bir fırın,
Maalesef yanlış bir yorum,
Gelin de siz görün,
Allah'ın seçtiği memleket Andırın

Selam eder dırıl sarımsak dağına ,
Bulutlar toplanınca kara mağaraya,
Yolda yolakta kalma hemen koş yuvana,
Allah'ın seçtiği memleket Andırın

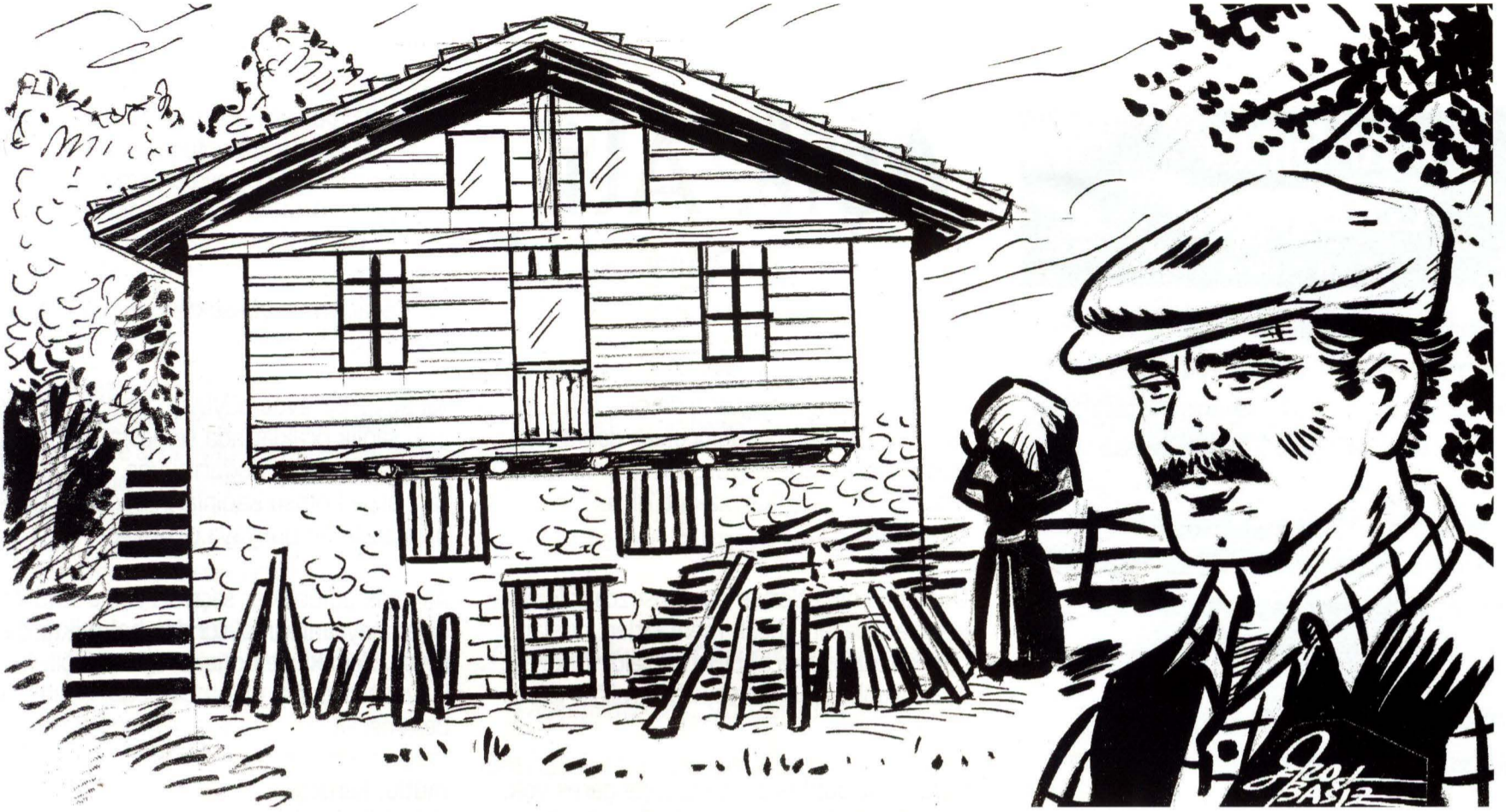
Yaylaları var çiğdem kokulu,
Tarlaları var bereket dolu,
İnsanları var engin ruhlu,
Allahın seçtiği memleket andırın

Dertlere çağrı Andırın'da,
Hastalıklara çare Andırın'da ,
Yaşayıp da gelmemek olur mu Andırın'a,
Allah'ın seçtiği memleket andırın

Ne kadar anlatılsa bitmez Andırın,
Bu memleketten nasip almak lazım,
Misafir olur sizleri andırın' a duyuralım,
Allah'ın seçtiği memleket andırın

Gururluyuz Andırınlı olmaktan,
Andırın bir nimet Andırınılılara haktan,
Selam olsun Türkiye'ye bu yavru vatandan,
Allah'ın seçtiği memleket Andırın

Milletin Efendileri

Ressamlar şehirleri pek çizmezler; çünkü şehirlerden alacakları pek bir şeyleri yoktur! Şehirler, ekmek kavgası nedeniyle insanların umut alanları olmuştur. Şehirlerimiz, altmışlı yıllardan itibaren de ülkemiz sınırları içerisinde şiştikçe şişmiştir. 'Fiziksel' ve 'ruhsal' anlamda ise çok sorunludur; üstelik de 'yaşam' anlamında risklidir! "Rant" gerçeği, kimi zamanlar canlıların ve tabiatın üstünde olmuştur. Yapısında acımasızlık vardır! Düşüncesizce tüketmek; kavga, kaygı, huzursuz yaşamlar vardır! Ne gecekondusu gecekonduya, ne apartmanı apartmana benzer... Başarısız, ucube mimari yapılar, gökyüzüne uzanan ruhsuz beton kütleler... Netice itibariyle içerisinde yaşayanların ruh dünyasını alt- üst eden yapılar!

Hüsnü KARCI

Ressamlar gördüklerini, duyumsadıklarını ve estetik olanları çizerler. Tabiatı; içerisindeki canlı yaşamı, hayvanları, köyü ve köylüleri çizerler. Köylünün nasırlı ellerini, alındaki kırışıkları, ak düşmüş dağınık saçlarını; ağılını, kavak ağaçlarını, gelişigüzel taşlarla örülmüş duvarını, su testisini, yalın ayak çocuklarını, taş-ahşap-kerpiç evlerini; tavuğunu, keçisini, çift sürenini çizerler... Tümü, abartısız-sade-yalansız yaşamların asil duruşlarını simgelerler.

Köylüler, giyim-kuşamlarıyla da tabiatın renklerine bürünerek uyum sağlarlar. Köylünün birikimleri vardır; çevreye, ormana, tarıma, geleneksel sanat ve kültüre dair... Olması

gerektiği için 'tutucudur.' Yeniliklere yabancı değildir ama ve ancak olanları / olacakları dikkatle izler, sezinlemeye-anlamaya çalışır. Tabiatına uygun olanları olgunlaşan süreç içerisinde (sırıtmayanları -törpülediklerini- ayıkladıklarını) geliştirir, yaşar-yaşatır - taşır... Köylünün de kaygısı, sevinci, acısı, tasası vardır; şehirlilere hiç benzemeyen... Gelenekselci ve tutucudur.

Köylülerin asırlar geçse de eskimeyen; üstelik zenginleşerek çoğalan folklorik değerleri vardır. Hani bir şairimiz "Nerede bir türkü duysam, şairliğimden utanırım" diyordu ya... Şair, söz konusu dizelerinde, köylünün 'duygu

derinliği'ne 'yaman' bir vurgu yaparak Anadolu insanının açığa çıkan yalansız, saf, ince, damıtılmış duygularını muteberleştirmek istemiştir herhalde.

Atatürk, "Köylü, milletin efendisidir" der. 'Anamlı' bir sözcük! Köylü; üretendir, verendir; edebine, usul-erkânına daha bir dikkat edendir. 'Utangaçtır' köylü. Tanış olsun, olmasın herkese sofrasını açan, ekmeğini paylaşandır. Misafirperver, güleç yüzlüdür. Türkiye Cumhuriyetinin önemli bir kısmıdır. Köylü nüfusu azalmakta, şehirlili nüfusu artmakta... Buna sebep, tüm geleneksel değerler/birikimler aşınmakta-ötelenmekte- kaybolmakta!

Çokak Köyü: Hürü Kızal

Andırın'ın Çokak Köyü'nden Hürü Kızal'ın 1957 yılında babaannesinin ölen oğlu için söylediği meyt (ağıt).

Verdim oğlanın hasını
Başından alın fesini
Ölenecek ben çekerim
Babayiğidimin yasını

Hepeler gönlüm hepeler
Kar yağar yağmur sepeler
Mezarını koyman uca
Korkarım ki hayvan tepeler

Altın döktürmüş dişine
Bakın şu feleğin işine
Gelin sonradan gelmiş
Ne demiş acep eşine

Kaynak kişi: Hürü KIZAL
Derleyen: Hüsnü KARCI

ANDIRIN LÜGATÇESİ

Celil ÇINKIR

Kesme ağacının küçük haline TIRIK, Ara sıra TEK TÜK
Zincarların bol olduğu yere ZINCARLIK, Üfük, üfürmeye ÜFRÜK
Henüz tam tutmamış taze yoğurda İMIK, Kısalmış örme parçasına ÜZZÜK
Tepeden tırnağa ıslanmaya CICIĞI ÇIKMAK derler bizde

Oluktan akarcasına ŞORUL ŞORUL, Dolaşığa FALDIR
Yaşlanmış boyu küçülmüş ağaca KORTUL, Boş'a TINGİR
Eskimiş giysilerden dokunan çula ÇABITÇUL, Serapa İLGİR
Takas etmeye DENİŞMEK derler bizde

Gizli gizli ÖRUN ÖRUN, Patosu döndüren kolana KAYIŞ
Afiyet olsun BOĞAZINIZ OLSUN, Kötü dua, beddua KARGIŞ
Baharatını fazla fazla koy AVCARI BOL OLSUN, Anlamış ANNARIMIŞ
Keçi ve koyunlarda besin zehirlenmesine ÇELERMEK derler bizde

Yemeğin YEMÂN, İki suyun, dağın, yolun birleştiği yere KAVŞIT
Getireceksin GETİRECÂN, Atlanın boynuna geçirilen halkaya HAMIT
Konuşturacaksın GONUŞDURACÂN, Çok eskimiş ve yamalı giysiye HIRPIT
Bir büyüğe karşı gelmeye ÇEMKİRMEK derler bizde

Devikoducuya KOĞCU, Koyacaksınız GOYACÂNIZ
Domuza BÖCÜ, Yerinde durmak bilmeyene DİŞLİKSİZ
Değirmen bekçisine TOZCU, Bulacaksınız BULACÂNIZ
Köpeklerin aci aci ses çıkarmasına ÇENİLEMEK derler bizde

Hemen, çabuk, aceleye EVEDİ, Rahatsız İRÂTSİZ
Huğlarını üzerini örtme otuna BEDRİ, Mandaya CAMİZ
Ağaç kaşıklar oymakta kullanılan araca EĞDİ, Karpuzda GARPIZ
Çözmeye ÇEZMEK derler bizde

Kakiyle PERÇEM, Tam dolu, taşkına DIKIZ
İnce ince çiseleyen yağmura ÇİSEM ÇİSEM, Kalaycı çırağına BİLİZ
Sisli ve devamlı yağan yağmura PİSEM PİSEM, Bu kadara BUNCAĞIZ
Çağırma ÇİÇİRMAK derler bizde

İşte orada AHACIK, Pamuğun kuru ve susuz yere ekilmesi DEŞTİYE
Yemeklerden arta kalana ARTIK SIRTIK, Bıçakla kesilmiş gibi, birden KİRP DİYE
Tek gözlü yayla banına ALAYÇIK, Beklenmedik bir anda HOP DİYE, HARP DİYE
Çok üşümeye BUYMAK derler bizde

Yaylaya gitmeden bir gün önce gönderilen eşyaya AÇRIK, Balyozu KÜLÜK
At eşek gibi binek hayvanının beline konan çula ALIK, Eşek sıpasına KÜRÜK
Bir yıllık dut sürgününün soyulmuş kabuklarına BAÇCIK, İshal, sulu dışkıya ÖTÜRÜK
Çocukların su da ses çıkarmasına CİBİLDAMAK derler bizde

Pamuk ve yün eğirmekte kullanılan ilkel araca ÇIKRIK, Bük'e BÜKLÜK
Kavun karpuz vb meyvelerin içinin tam olmaması, küflenme BANDIK, Böceğe BÖCÜK
Boyunduruğu saban okuna bağlamaya yarayan çubuktan halkaya ÇTIRIK, Köşeye CÖBÜK
Yüksek sesle ağız dalaşı yapmaya CANGAMA ETMEK derler bizde

Aşık Ali

Mustafa ÇINKIR

Hayatta hep gülebilmek, engellerden yılmamak, pes etmemek, nefesin varlığı olduğu süre olumlu yaşayabilmek ne güzel bir duygu. Küçük şeylerle de olsa mutlu yaşamak, yüzlerden gülücükler dağıtmak, dudaklardan tatlı, büyüleyici, insanın içini ısıtan sözcükler çıkarmak ne güzel bir duygudur.

Dünyanın nimetlerine doyumusuzca saldıran insanlar, bazen küçük menfaatler, hırslar peşinde acımasızca birbirlerine saldırır. İğrenç ayak oyunları, hilelere ve kabadayılığa, yalana başvururlar.

Oysa şu üç günlük dünyada hiçte gerek yok. Çünkü bizimle gidecek olan ev, araba, para, pul değil yaptığımız iyilikler, memnun ettiğimiz yoksulların duaları, acımasız istek ve emeller değil.

Bir canlıyı incitmek, kırmak onuruna zarar vermek değer mi sanki? Hayır asla değil. Biz insanlar nasılsa maddi hırslara çoğu kez yenik düşüyoruz. Güzellikleri unutup hep kötülüklerle daha yakın çizgide yürüyoruz.

Çöpten ekmek çıkartanları, bazı vücut organlarını kayıp edenler, hastane kapılarında ve yataklarında feryat figan edenler, tutuk evlerinde dört duvar arasında volta atanları, çocuk esirge yurtlarında her yabancıya anne ve baba diye sarılanları, huzur evlerinde bayramlarda gözyaşı dökken yaşlıları, trafik kazalarında yiten canları, depremde enkaz altında kalanları, tsunami, yangın, felaketlerini hiç düşünmüyoruz. Tam tersine lüks arabalar, lüks daireler, lüks kıyafetler, lüks yatlar, lüks uçaklar, lüks tatiller, lüks yemekler, lüks içkiler, değerli gece hayatları peşinde koşuyoruz.

Bu eğlenceli Safalara doyum olmaz. Yaşadıkça daha iyisi hep mükemmeli, bu kez bunu bulamayınca huzursuzluk, sıkıntı, stres, mutsuzluk, geçimsizlik ev kavgaları, çatışma, ayrılıklar, içki, sigara ve sonunda iflaslar, ayrılıklar, ayrılıklardan çocukların çektiği sıkıntı ve işkenceler, bölünmüş aileler, intihara kadar giden çirkef olaylar birbiri ardından gelir. Geriye acı keder kalır.

O bir ilçenin beş on evden oluşan bir mezrasında toprak bir damda dünyaya geldi. Yoksul bir ailenin erkek çocuğu idi.

Baba geçimini ırgatlık, çiftçilik ve beslediği birkaç koyun, keçi ve inekten sağlardı. Evleri bir vadide dağ eteğinde ve bir dere yatağına yüz metre uzaklıkta ilçenin virajlı yolunu ve

çam ağaçlarının yüksekten seyredildiği bir konumda.

Ali böyle bir evde büyüüp gidiyor. Annesi onu sağlıklı ocaklarında ve hastanelerde kontrollü olarak doğurmuyor. Yani en ilkel şartlarda komşu kadınlarının yardımları ile bilinçsizce bu dünyaya getiriliyor.

Ali evde gülücükler saçıyor. Anne sütü ve diğer hayvanların sütünden bol miktarda içiyor. Sağlıklı ve doğal süt, ilaç değil. Hayvanlar doğal ortamda doğal besinlerle beslenerek süt üretiyor. Ayrıca evlerinde tavuk, horoz çok miktarda var. Annesi onunla mutlu, kardeşleri mutlu. Ali hergün biraz daha büyüyor. Ama kaderin celvesi bu ya Ali ateşli bir hastalık geçirir ve sonunda tekerlekli sandalyeye mahkum kalır.

O artık yürüyemiyor, koşamıyor, yatağına bile kendiliğinden gidemiyor, ellerini ağzına kadar götüremiyor. Kaşığı, lokmayı ağzına kendi iletemiyor. Bu tür işleri anne, baba, kardeşleri ve komşuları tarafından yerine getiriliyor. Her geçen gün biraz daha büyüüp serpilip geliyor. Gençliğe doğru adımlarını atıyor. Boş günlerini nasıl geçirmesi gerektiğini planlıyor. Kendini toplumsal ve aşk şiirlerine, ülke, vatan, kahramanlık şiirlerine, Türk Halk Müziğine ve saz çalmaya yönlendiriyor. Ali zeki biri babasına kendine bir bakkal dükkanı açmasını istiyor. Orada oyalanıp zaman geçirmesi gerekli, gelenlerle fikir alış veriş ve ayrıca ülke meseleleri onu yakından ilgilendiriyor. Bu işi de başarıyor. İlçe yoluna yakın bir yerde yolların kesişim yerine çatak diye bilinen yere dükkanı açtırıyor. Dükkanında kalabileceği bir yeri, tekerlekli sandalyesi, tahtadan yapılmış, sağlam sandalyeler, dükkan önüne güneşten korunmak için ağaç ve dallardan yapılmış gölgelik, küçük iskemleler, baş köşede ucuca süsleme ip ile göğsüne kalp resmi yapılmış bağlama sazı durmakta.

Ali şaka ve espriden anlayan, ala gözlü, kumral saçlı ince sarı bıyıklı, ak benizli kolları ve elleri, biraz zayıf parmakları, çok esnek sağa sola çok rahat bükülen güzel giyinen, her zaman ve her ortamda gülebilen, insan halini soran, hoş sohbetler eden, ülkesini ve vatanını, bayrağını çok seven, milli değerlere, gelenek ve göreneklerimize, öz benliğine ve kültürüne bağlı biri Türkiye sevdalısı. Vatanına göz dikenler olduğunda mahkum olduğu o tekerlekli sandalye ile her mücadeleye hazır.

Onun dükkanında, kırmızı şekerler, leblebiler, bisküviler, sucuk, kalem, defter, lastik

ayakkabılar, bay ve bayan ayakkabılar, çay, şeker, makarna, bulundurmakta. Bu eşyalardan almak isteyenlere orada bulunalar tarafından yardım edilerek tartılır. Bu eşyalardan almak isteyenlere orada bulunanlar tarafından yardım edilerek tartılır. Para alınır veya borç defterine yazılır. O güler yüzü ile sağ ol teşekkür ederim der.

Duvarda asılı sazını ister. Sazı kucağına verilir ellerini yavaş yavaş diz üstünden hareket ettirerek önce akort yapar, sonra isteklerden türküler söylenir. Köroğlu, vatan, İç Anadolu türküleri öncelikli sırayı alır. Ayrıca kendi bestelerini söyler, Neşet Ertaş usta ve Aşık Veysel'in parçalarından zevkle söylerdi.

Zaman zaman yanında bulunanlar ona eşlik ederlerdi. Oda çok mutlu olurdu. Yorulunca birazda kağıt, iskambil oyunu oynanır. Yenilenler şocuk ve bisküvi alır, çevrede olanlara dağıtırdı. Bu arada gülücükler, şakalar, kahkahalar çevreden duyulurdu.

Ayrıca ne Amerika'nın vietnam'ı işgali patronların batan gemileri, yolsuzluklar, vurgunlar, talanlar, mafya hesaplaşmaları, yozlaşmışlıklar, gasp, rüşvet, adam kayırmalar, yalanlar, dolanlar, ayak oyunları, tepeden bakmalar, çeşitli kurumlarda yaşayan hileler bizleri hiç ilgilendirmezdi.

Hiç düşünmezdik sabah, öğle ve akşam be içip ne yiyeceğimizi, ne giyeceğimizi, ne borcu ne eğlenceyi, ne tatili nede hangi yolsuzluğu kiminle ve nasıl yapacağımızı hiç düşünmedik. Hep dostça bir arada bulunurduk. Küçük şeylerde insanı mutlu etmeye yeter. Bir çiçeğe su vermek, onu koklamak, arıya bakmak, bir şiiri okumak, ağlayan bir çocuğu sevebilmek, lükse değil elimin eriştiği bir kıyafeti alabilmek, villalar değil günlük işlevleri yerine getirebileceğim bir ev, seni gideceğin yere kazasız götüren bir araba, on ve yirmi çift değil bir iki değişik ayakkabı, markalı değil vücudumuzu örtebilen elbiseler, bir fidan yetiştirme, ona su gübre verme, meyvesinden yeme...

Vücut organlarının tam olmasına sevinme, sağlıklı olmasına sevinebilme, akşam sağlam yatıp sabah kalkabilme.

Birine selam verebilme, günaydın, iyi günler deyip hatır sorma, tokalaşabilme.

Yoksula bir dilim ekmek verebilme. Su için ölen bir köpeğe su verme. Yere düşen kuş yavrusunu yuvasına koyabilme.

Okuluna yürüyerek ve taşıyla gidip geçen sağlıklı çocuğunu sevebilme. İşte bunlar insanı mutlu etmeye yeten şeylerdir.

İşte Aşık Ali bu küçük şeylerden nasibini aldı. Mutlu oldu. Büyük işler peşinde asla kendini yorup mutsuz olmadı. Olanı ile yetinmeyi ve kendinden geride olanları döndü ve şükür eyledi.

Şu Feleğe Ne Demeli?

Dünya'ya geldik yaşamak için

Zorluklar bize, sefa onlara

Aynı dünyalarda mı yaratmış Tanrım

Şu feleğe bilmem ne demeli?

Yaşamadık, yatmadık kuş tüyü yataкта

Yastığımız taş, yorganımız çul oldu

Onu doğuran ana ama bizi kim doğurdu

Şu feleğe bilmem ne demeli?

Görmedik pastayı adını duyduk

Portakalın kabuğunu dişimizle soyduk

Çoğu zaman aç, pekte az doyduk

Şu feleğe bilmem ne demeli?

Hastaneye son anda gideriz

Eti verilerse bayramda yeriz

Eski bir yorganda beşerli yatarız

Şu feleğe bilmem ne demeli

Saçımız bilmez Amerikan tıraşı

İçi de pek kirlili kaşı ha kaşı

Yedik üç öğün bulgurdan aşı

Şu feleğe bilmem ne demeli

Çıplak ayakla yürüdük dikenli yolları

Bit pire yedi tombul kolları

Onlar disko gördü biz karakolları

Şu feleğe bilmem ne demeli

ANDIRIN LÜGATÇESİ

Celil ÇINKIR

Kesilmiş küçük kumaş parçalarına GIRPIK, Toprak yığını, küçük tepeye HÜYÜK
Boyu uzamamış bitkilere HINTIŞIK, Çiftleşme zamanı gelmiş (At, eşek) KÖSNÜK
Dişi kedilerin çiftleşme isteğine GIRMAVIK, Oclunun yontulan kısmına YONTMUK
Her yeri kaplamaya BÜRÜMEK derler bizde

Küçük yaşta doğum yapmış keçiye TÜLÜK, İçi kürklü kabana GOCUK
Çaydanlığın su dökmeye yarayan musluğu SÖMLÜK, Bostan korkuluğuna HOYUK
Kulakları küçük ve sivri olan keçiye GÜRÜK, Az sayıda arandan oluşan an oğluna ÇORTUK
Çağırılmaya ÇARMAK derler bizde

İçine girilemeyen çalılığa BÜK, Çam ağacının küçük haline TORUK
Perişan halde olana SÜLPÜK, Eskiden çamaşır yıkanan yere DONNUK
Tenezzül eden, isteyenesi SÜMDÜK, Öğleye iki saat kalıya KABAKUŞLUK
Gereği gibi olmamaya ÇANDIR OLMAK derler bizde

Tesbi ağacının diğer adı GÜNNÜK, Kuyruksuz hayvana COMUK
Bir iki günlük buzağıya CÖBÜLÜK, Süpürge yapılan bitkiye BORUK
Göğünmüş olana GÖÇÜNÜK, Keçi ve koyunların konulduğu yere KUZLUK
Bir deri bir kemik kalmaya ÇARPANASI ÇALINMAK derler bizde

Çıknca ÇIKIŞIN, Çintilmiş yer, çintmeyle koparılmış parçaya ÇINTIK
Arka arkaya KIÇIN KIÇIN, Atlarda kullanılan bir tür gem DİŞENDİRİK
Çevikliğini yitirmiş HARIN, Vücudun değişik yerlerinde oluşan kızartıya İSİLİK
Kısık sesle birisinin kulağına bir şeyler söylemeye ÇİMİLDEMEK derler bizde

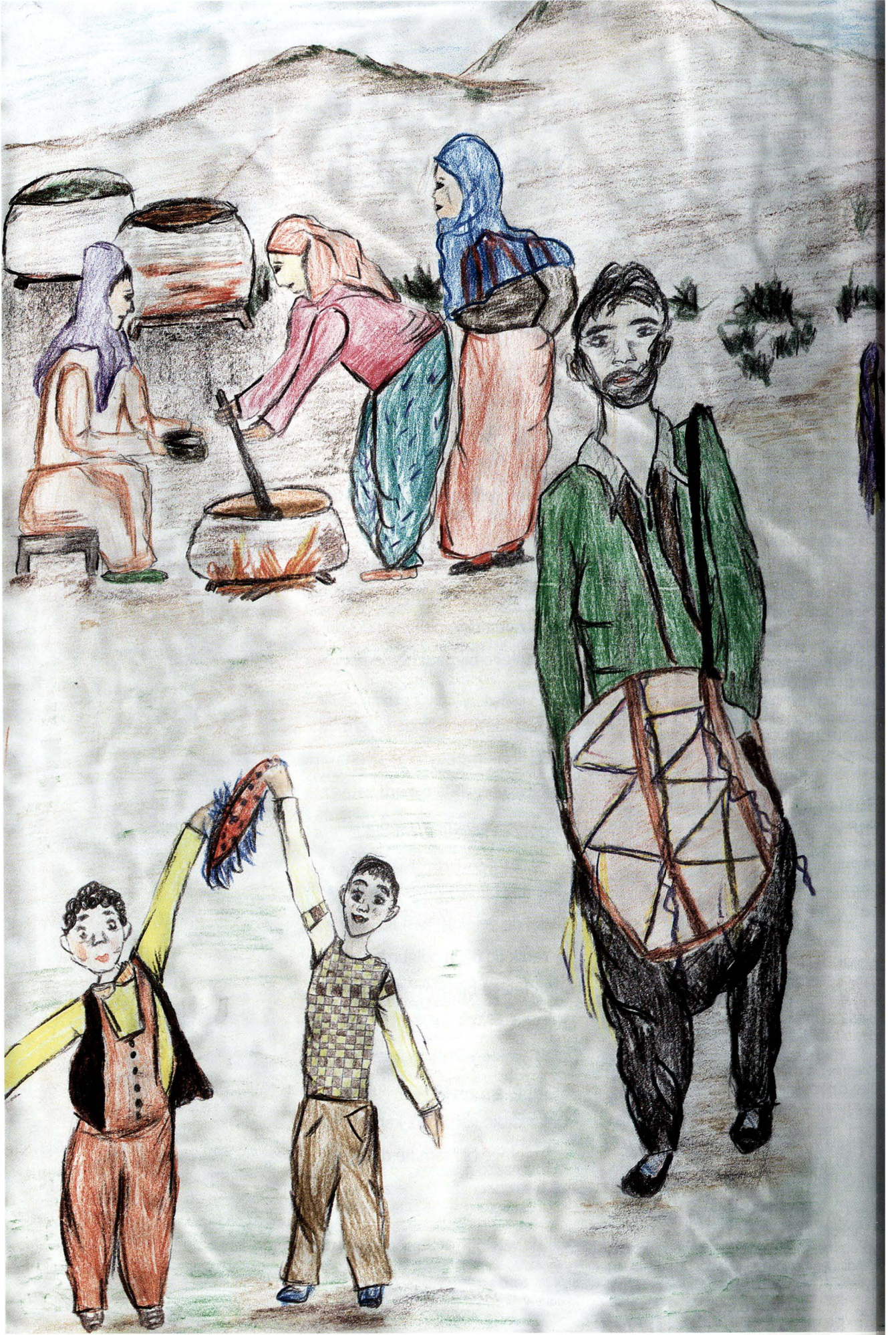
Rüzgar dolayısıyla eğik yağın yağmura ÇIVGIN, Veririz VERRİK
Neden geç kaldın! HAARDA GALDIN, Azıcık ÇİRTMİK Tiftik keçisine FİLİK
Çok kolay kandırılana KANALGASI YAKIN, Ergenlik sivilcesine ERGENCELİK
Küçük küçük parçalar koparmaya ÇINTMEK derler bizde

İbiğe KEPEZ, Suyun bir süre ters akıp tekrar yatağa döndüğü yere ÇEVİLİK
Ne kadar az NENCEEZ, Etiye sütlüye karışmadık KİMİN ATINA EŞEK DEDİK
Akbabaya KERKEZ, Sacayağının üzerine konulan ortası delik tenekeye TENDİRİK
Sessiz durmaya ÇITTI ÇIKMAMAK derler bizde

Yeniye ACER, Ekmek için ayrılan iyi tohumu BİDERLİK
Zehire ZEHER, Kurduğunda saat gibi dönen ota İNNELİK
Davar güderken söylenen türküye HOGARELER, Yağsız hayvanın etine ÇİĞİNDİRİK
Hiç ses etmemeye ÇIT ÇIKARMAMAK derler bizde

Haddinden fazla bulunana ŞIKIRDIM, Karacan'a DEMİRCİK
Sindire sindire, yavaş yavaş KIDIM KIDIM, Pişmiş olana BİŞİK
Tarlada çit işlevi gören drenaj kanalına HARIM, Yakasız gömlek İÇLİK
Ternizlenmeye ARINMAK derler bizde

Çıplak ve zayıf TIRIL, Küçükçük, azıcık, bir parçacağa MINTİK
Yorgunluktan hemen uyuma haline ZİYAKIL, İki duvar arasındaki girintiyeye CİBİK
Yavaş yavaş hareket edene GİMİL GİMİL, Horoz olmak üzere olan pilice KİKİRİK
Yıkamaya ÇİMDİRMEK derler bizde

Pınar BARAN Şehit Erdal Kama İ.Ö.O. (Yeşilova)

Torosların yücelerinde alevlendi
bu "aşk" ateşi; aldı rüzgar, savurdu,
Çukurova'nın düzüne; ateşi söndü, külü kaldı geriye..!

Aşıkların Gözyaşı

Hüsnü KARCI

Atlı, sol omzunu tutarak "deeh" nidalarıyla At'ını mahmuzladı. ..Düzlüğe, yani yola çıktığında, arkasına dönüp bakmadan geride kalanlara seslendi:

-Vallahi benim darlığım sizinkinden beter, dedi. Uzaklaştıkça düşen ses tonuyla, gusuruma bakmayın. Ehtiyarım. Ah! o gençlik behrim olaydı da pabuç bırakır mıydım eşkiya bozuntularına. ..Durmaya vakit yok, Azrail'in soluğu ensemizde. Elinizi çabuk tutun. Benden söylemesi, deyip At'ını, Maraş yoluna doğru sürdü. ..Toz bulutları geriye doğru yoğunlaşırken nal şakırtıları, vadide yankılanıyordu.

Süllü, Hüseyin'e döndü, anlamlı ve sorgular bir ifadeyle gözlerinin içine baktı:

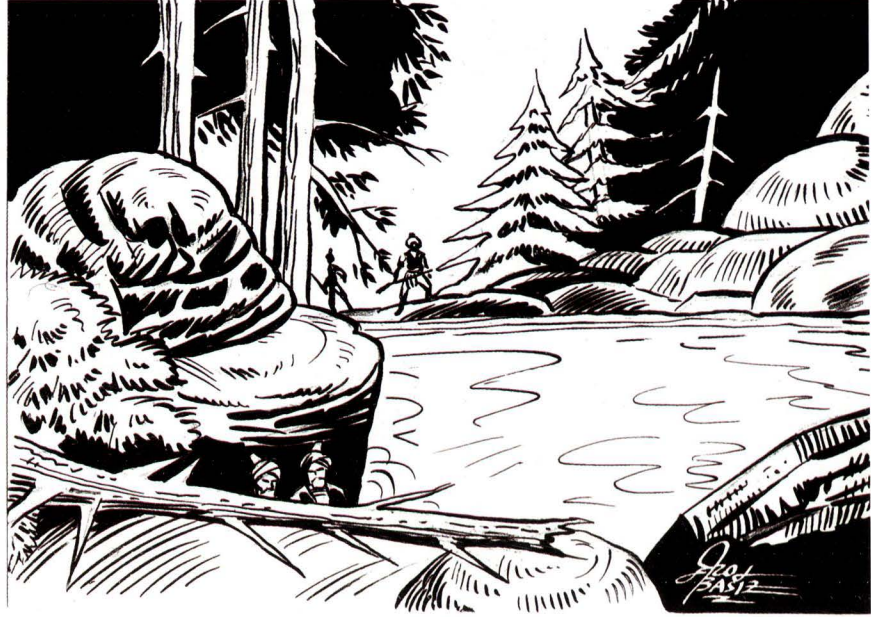
- Hem Emmiye, hem bana içerlediğini duyar gibiyim Aşık, dedi. Emmiyi Attan düşürdün. Gısa yolunu uzun ettin. Allah bilir, kolu ya gırdı ya incindi! Ölebilirdi de. Sıcağı sıcağına acıyı fazla hissetmedi tabi. Gıscacı olan oldu işte. Allah korusun, beteri de olabilir.

Hüseyin, bakışını Süllü'den aldı, derin bir iç çekerek, soluğunu dışarı bıraktıktan sonra, gözden kaybolan Atlı'nın geriye bıraktığı toz bulutlarına bakarak ve gittikçe azalan nal sesine kulak kesilerek:

-Kabahatim yok demiyom amma, insanlık hepten hatırdan çıkmadı ya. N'olurdu yani bizi de terkisine alsaydı? Arkasına bile dönüp bakmadı hayırsız. Aldı başını gitti. ..Yardım edeceğine, nasihat veriyor herifciğin oğlu. Süllü, Aşığı anlamakta güçlük çekerek olmuştur. Kadim dostundaki bu hal değişikliğini Benli Kız'a aşıkana yorumluyordu amma, hal değişikliğinin bu kadarnı da fazla buluyordu. Lafı geçiştiren eda ve yumuşak öfkeyle:

-Bre gardaşım, dedi; hiç düşünmez misin? At üç kişiyi nasıl taşır, nasıl yol alır? Hayvana yazık olmaz mı? Neyse, laf gevelemenin sırası deşil şimdi? Daha ne duruyok ki, gürşun yemeyi mi bekliyok yoksa? Varsın, senin eşeğin gancık olsun aslanım. Eşkiyalar karşımıza ha çıktı - ha çıkacak, demesiyle, arka arkaya iki silah sesi daha vadide yankı yaparak kulaklara doldu. Birkaç saniye sonrasında bir silah sesi daha duyuldu.

Sonra, yaklaştıkça büyüyen nal şakırtılarını duydular. Atlı'nın gerisin geriye kendilerine doğru geldiğini fark ettiler. Atlı, Atını öylesine koşturuyordu ki, At'ın yeleleri darma dağın bir sağa, bir sola savrulurken, tozu dumana katarak beri geliyordu. .. Atlı, yaklaştığında: -Gaçın gavurun döller, gaçın, diye bağırdı. Ben vuruldum! dedi. Guluncumdan vuruldum. Ben yandım, ben yandım! Çevirmişler her bir yanı, gavur oğlu gavurlar. Dur bilmezler, cır bilmezler. ..

İki arkadaş, Atlı'nın halini görünce tehlikenin üzerlerine doğru geldiğini anladılar. O an kanları donuvermişti sanki! Ölümün soğuk yüzünü hisseder gibiydiler. Atlı, tam hizalarından geçiyorken, At'ın ve Atlı'nın korku dolu büyüyen gözlerini fark ettiler. Atlı:

-Daha ne duruyunuz ahmaklar, gaçın diyom size, gaçın ulan. ..diye bağırdı. Gaçın, gurtulun. Ben gürşun yedim!

Süllü, tutukluk halini fark ettiğinde iki eliyle, önce kendini, sonra Aşığı tokatladı!..

-Aylı aşık, aylı! Gendine gel gendine. Eşkiyalar sökün etmiş, üstümüze geliyorlar. ..Tezi yok, Suya atlayalım, suya. ..diye bağırdı.

Bu sırada, eşkiyaların aceleli-telaşlı bağırışları yankılanıyordu. ..derken, Bir silah sesi daha duyuldu. İki arkadaş koşar adım kendilerini ırmağa attılar. Çınar dallarını kopartarak kamufleja büründüler. İrmağın kenarı sıra fark edilmeden akıntıdan taraf ilerliyorlardı. .. Kafaları dışarıda kalacak biçimde gövdelerini iyice suya batırdılar. Çok dikkatli bakılmadığı takdirde, fark edilemeyecek pozisyondaydılar. Hareket halinde dahi fark edilemeyecek kadar ustalıkla kamufle olmuşlardı.

Bağıra çağıra, koşar adım Atlı'nın peşinden giden iki eşkiyayı fark ettiler. Eşkiyalar, Atlı'nın yaralandığının farkında değillerdi. Attıkları kurşunların isabet etmemesine hayıflanıyorlardı. Bunu, tecrübe ile sabit buldukları Atlı'nın zig zag yaparak kendini kurtarmasına bağlıyorlardı.

Uzun boylu eşkiya, orta boylu şişman eşkiyaya: -Bu Adam kime sesleniyordu, gaçın gaçın diye bağınyordu? diye sordu.

Kısa boylu eşkiya:

- Doğru ulan, dedi; şo gürşun attıklarımız onlar! İki kişiydiler. Yakında olmalılar. Atlı'yı gaçırdık, menzilden çıktı deyyuz. Bari onların peşine düşek. Uzaklara gidemezler. Olsalar olsalar, ağaçların arasında olurlar, diyerek etrafi kolaçan etmeye başladılar. .. Kaya diplerine, çallıların ve ağaçların arasına baktular.

Bulamayınca ırmağa doğru yöneldiler. İrmağın akarına doğru yürüdülerse de, bulamadılar.

Aşık ile Süllü, korkularından çok iyi kamufle olmuşlardı. Öyle ki, ırmağın kenarında islanmış, kararmış çalı-gırpyı da yüzlerine yapıştırmışlardı. ..

iri, kaygan siyah taşlarla da uyumluydular. Bir müddet kıpırdamadan öylece oldukları yerde kaldılar. Eşkiyalar gözden irak olunca, suyun akarına doğru kıyı boyu yüzerek epey yol aldılar

Karaya çıktıklarında, hava alacaya dönmek üzereydi. Çallıkların arasına sığınarak havanın kararmasını beklediler. Karanlık bastırda da, ay ışığı, her hareketi ele verebilirdi. Bu sebeple

ırmağın yolunu takip etmeyi yeğlediler. Vadide su çağılıtsı, orman gürültüsünden başka sesler duyulmuyordu artık. İki arkadaş yine de

nefeslerini kontrol ederek, yere de dikkatli basarak, gecenin bir yarısında tedbirlice Kara

Mehmet'in değirmenine ulaşmayı başardılar.

Merkez: Serinoğulları Tesisleri
Çanakkale Yolu Üzeri 7. Kilometre Tekirdağ
Tel: (0282) 229 21 20
Fax: (0282) 229 21 19

Şube: Ertuğrul Mah.
Eski Cami Geçidi Sok. No: 5/L Tekirdağ
Tel: (0282) 261 73 79
(0282) 260 22 43

ÖZEL
NOBEL
CERRAHI TIP MERKEZİ
Sağlığın Gülen Yüzü

NOBEL TIP DESTEĞİNİZLE BÜYÜYOR...

Barajyolundan sonra şimdi Kenan Evren'deyiz
Kenan Evren'de Ameliyatlara Başlanmıştır.

HEKİM KADROMUZ

Dr. Aykut KARZAN (Kurucu) | **Dr. Fahrettin EMRE** (Kurucu) | **Prof. Dr. Ali YANIK** (Kurucu)

K. EVREN ŞB. HEKİM KADROMUZ

Çocuk Cerrahi	Op. Dr. Alparslan ÇAMLI
Ortopedi ve Travmatoloji	Op. Dr. Hasan BOZ
Kadın Hastalıkları ve Doğum	Op. Dr. Atıl AKTAŞ
Üroloji	Op. Dr. Cevahir ÖZER
Kulak Burun Boğaz	Op. Dr. Hakan İPLİK
Göz Hastalıkları	Doç. Dr. Haydar ERDOĞAN
Genel Cerrahi	Op. Dr. Halil İbrahim EREN
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları	Uz. Dr. Bülent SAMLI
Dahiliye	Uz. Dr. Nazan DALBUDAK ÖZER
Dahiliye	Uz. Dr. Murat BOZ
Göğüs Hastalıkları	Uz. Dr. Emel SARITAŞ
Cildiye	Uz. Dr. Nalan SELEK
Psikiyatri	Uz. Dr. Esin ŞENTUNALI
Nöroloji	Uz. Dr. Mahmut Eyüp ÖZKURT
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon	Uz. Dr. Abdülkadir GÜCÜK
Radyoloji	Uz. Dr. Nuriye Kıvanç SATAR
Radyoloji	Uz. Dr. Mustafa OKUDUCU
Diş	Dt. Çiğdem ÖNALAN
Mesul Müdür	Dr. Müberra KARZAN
Acil Tabibi	Dr. Melisa MENEMENCİOĞLU
Acil Tabibi	Dr. Çağlar BOZDOĞAN
Fizyoterapist	Deniz CANOĞLU
Fizyoterapist	Alper AKIN

Kenan Evren Şube: 0322 231 02 02

BARAJYOLU ŞB. HEKİM KADROMUZ

Kadın Hastalıkları ve Doğum	Op. Dr. Raziye NARİN
Üroloji	Op. Dr. Gültekin SEVER
Genel Cerrahi	Op. Dr. Süha YAYICIOĞLU
Kulak Burun Boğaz	Op. Dr. Güngör KÜTÜK
Göz Hastalıkları	Op. Dr. Mualla ÇOLAK
Psikiyatri	Uz. Dr. Murat Eren ÖZEN
Dahiliye	Uz. Dr. Ahmet TAT
Nöroloji	Uz. Dr. Suna ASLAN
Radyoloji	Uz. Dr. Semih BÖRÜBAN
Mikrobiyoloji	Uz. Dr. Berna FİDAN
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon	Uz. Dr. Emine BUKAN ARICA
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları	Uz. Dr. Yahya ÇERÇİ
Diş	Dt. Ali DEMİREL
Acil Tabibi	Dr. Celal TÜREN
Acil Tabibi	Dr. Burcu AKSOY
Fizyoterapist	Afife ALADAĞ

YAPILAN İŞLEMLER

* Röntgen	* Eforlu Ekg	* Kolonoskopi
* Dijital Röntgen	* Solunum Fonksiyon Testi	* EEG
* Bilgisayarlı Tomografi	* Usg	* Fizik Tedavi Ünitesi
* Mamografi	* Renkli Dopler	* Nükleer Tıp
* Kemik Danstometre	* Ameliyathane	* Laboratuvar
* Ekg	* Endoskopi	* MR

Barajyolu Şube: 0322 226 00 22